

İntikam- Jessica Steele

Sevgili Eylül'ün tetiklemesi ile bende sizlerle bu güzel kitaplardan birini paylaşmak istedim. Ben daha önce okudum ve çok etkilendim açıkçası. Hem biraz da Selim Esmâ'yı anımsattı bana:)) İşte başlıyoruz:img-clapp

B İ R İ N C İ B Ö L Ü M

"Yine daldın, Katherina."

Katherina hemen kendini topladı ve güzel dudaklarındaki gülümseme kayboldu. Bir hafta sonra olacakları düşünmeye başlamadan önce, ne yaptıklarını hatırlamaya çalışarak, "Özür dilerim, Mr Kinger" dedi.

"Kinger International'ın ellinci yılı için yapacağımız hazırlıklardan ve jübilemden daha önemli ne olabilir?"

Katherina dikkatini, tartıştıkları konu üzerine, yani birkaç ay sonra yapılacak jübileye topladı. Ama karşısındaki adamın açık mavi gözlerindeki pırıltıyı görünce, onun, şakalarını sürdürüleceğini anladı. O anda o kadar mutluymuş ki, yine de gülümsemekten kendini alamadı. Zaten patronu bir haftadır ona takılıp durmaktaydı.

Mr. Kinger, "Yoksa şu benim haşarı yeğenim, güzel sekreterimin kalbini çalmış olmasın?" diye şakasını sürdürdü.

Katherina ağırbaşlı olmaya çalışarak "Olabilir." Diye mırıldandı. Ama öylesin mutluymuş ki, ciddiyetini sürdüremedi ve yine güldü.

George Kinger de kendini tutamamış, yetmiş yaşın getirdiği yüz çizgileri, gülümsemesiyle daha da derinleşmişti. Birden başını salladı ve "Rex'in burada olmadığını söyledin, değil mi?" diye sordu.

Katherina başını salladı. "Whitaker şirketiyle yapılacak anlaşmayı sonuçlandırmaya çalışıyor"

Kinger firmasının, yakında emekli olacak başkanı, "Ben o işin tamamlandığını sanıyordum." Derken birden ciddileşti.

Genç kız hafif bir sesle "Bugün öğleden sonra bir sonuca bağlanacağını sanıyorum" diye cevap verdi. "Bundan eminim..."

Katherina, onun başını sallayarak "Ben de eminim." Dediğini duyunca rahatladı. Nişanlısı söz konusu olduğunda çok dikkatli olması gerekiyordu, ona söz gelmesini istemezdi. Yaşlı adam birden konuyu değiştirdi. "Eee, söyle bakalım, bu hafta sonu neler yapmak istiyordun?"

Katherina yapacağı bir sürü şeyi düşünerek "O kadar çok işim var ki" dedi. Aslında o günleri daha sakin geçirmesi gerekirdi, ama düğünden önce yapması gereken birçok şey vardı.

George Kinger ona yardıma hazır olduğunu gösteren bir tavırla, "Şu işlerinden birkaçını açıkla bakalım" dedi.

"Yarın kilise provası var. Sonra ziyafeti hazırlayan şirkete gidip bir bakmak gerekiyor."

Annesi hayatta olmadığı, babasıyla da görüşmediği için, Katherina kız tarafına düşen bütün işleri kendi başına yürütmek ve gerekli harcamaları karşılamak zorundaydı. Gerçi çok sengin bir aile olan Kinger'lere gelin gidiyordu ama Katherina her şeyi onlara bırakmayı onur kırıcı buluyordu. Ayrıca annesinden biraz para da kalmıştı. Rex'le evlendikten sonra her şey daha başka olacaktı tabii. Bunun düşününce, yine mutlulukla gülümsemekten kendini alamadı.

“Yine dalıp gittin”

“Şey...” Katherina daldığı düşüncelerden sıyrılıp patronuna baktı. Mr. Kinger’in sorusunu hatırlayıp “Reading’e gidip ablamı da görmem gerekecek” diye devam etti. “Gelin nedimelerinin elbiselerini dün aldım. Bu hafta sonu yeğenlerimin elbiselerini prova etmelerini sağlamalıyım, başka zamanım yok. Sonra eşyalarımın bazıalarını Rex’in evine götürmem de gerekecek. Bunu şimdiden yaparsam, önümüzdeki hafta biraz daha rahat olabilirim.”

George gülerken sözünü kesti “Dur, dır başımı döndürdün. Bak ne diyeceğim. Pazartesi yapılacak yönetim kurulu toplantısı için bu hafta çok sıkı çalıştık. Bugün öğleden sonra sana izin versem ne dersin?”

Katherina sevinçten yaşlı adamı öpebilirdi “Rex’e, bazı eşyalarımı bu akşam evine bırakmak istediğimi söylemiştim. Gitmeden önce bana bir anahtar bıraktı. Bu günlerde kullanmayacağım şeyleri paketleyip hazırlamıştım. Önce onları götürüp bırakır, sonra da hemen Reading’e giderim...”

“O halde ne bekliyorsun?”

Katherina masasını temizleyip çevresine bakındı ve pazartesiden önce yapılması gereken bir şey olup olmadığını kontrol ettikten sonra hızla çıkıp şirketin park yerine koştu. Birkaç dakika sonra, oldukça eski olan Mini’sine atlamış, evinin yolunu tutmuştu.

Küçük dairesinin bulunduğu binada oturanların çoğu işlerinde olduklarından, çevre oldukça sakindi. Kirasını ayın sonuna kadar ödemişti ama burada o kadar kalamayacaktı. Bir hafta sonra Rex ile birlikte güneşli İspanya kıyılarında olacaktı.

Ablası Sandra’da bir şeyler yiyebileceğini düşünerek, yemek yemedi; hemen hazırlanmaya başladı. Karton kutular ile bavulları arabasına ancak üç seferde taşıyabildi. Bu kadar eşyayı ne zaman edindiğini düşündü. Neyse ki Rex’in evi oldukça genişti, her şeyi alabilirdi. Taşıma işini bitirdikten sonra Rex’in verdiği anahtarı buldu ve hemen arabasına atlayıp yola koyuldu.

Trafik ışıklarında durmak zorunda kaldığında büyük bir sabırsızlıkla bekliyordu.

George Kinger’in şakaları aklına gelince kendi kendine gülümsedi. Elli yıl önce iki erkek kardeşiyle işe başlamış ve oldukça başarılı olmuştu. Rex’in babası ve öbür erkek kardeşi ölmüşlerdi. Bugüne kadar şirketi George Kinger yönetmişti. Pazartesi yapılacak olan yönetim kurulu toplantısında yeni başkan seçilecekti. Altı kuzenden hangisi seçilecekti acaba? Rex, büyük sorumluluk isteyen başkanlık için pek hevesli değildi ve oyunu ağabeyi Nate’e vereceğini Katherina’ya söylemişti.

Nate’nin adaylığını öbürleri de desteklerler miydi? Yoksa, George’nun çok sevdiği ve sık sık övdüğü oğlu Adrian mı şirketin başına geçecekti?

Nate kardeşi Rex’ten yedi yaş büyüktü, yani otuz yedi yaşındaydı. İthalat, ihracat yapan şirketin Amerika bürosunu büyük bir başarıyla yönetmiş ve son zamanlarda Kinger şirketi adına paketleme şirketini de satın almış olduğuna göre işi rahatlıkla yönetebilirdi... Ame George’nin oğlu Adrian, yine de daha güçlü bir aday gibi görünüyordu Katherina’ya.

Katherina, Rex’in ağabeyiyle hiç karşılaşmamıştı. Nate, toplantı için İngiltere’ye gelmekle bir taşla iki kuş vurmuş olacaktı. Hem toplantıya katılacak, hem de düşünde kardeşinin şahitliğini yapacaktı.

Nate üç ay önce de gelmiş ama Rex, ağabeyi ile nişanlısını tanıştıramamıştı. Katherina onlarla buluşmak için hazırlanırken Sandra telefon etmiş ve onun, kocasıyla başının derde girdiğini öğrenen Katherina hiç durmadan Sandra’ya koşmuştu.

Ablasının kocası Victor Smith’i düşününce yüzü asıldı. Bu adamdan hiç hoşlanmazdı zaten. Sandra hiç

kuşkusuz daha akli başında bir erkekle evlenebilirdi. Babaları da annesine karşı her zaman aynı şekilde davranmış, evini sürekli olarak ihmal etmemiş miydi? Sandra'nın bundan bir ders alması gerekmez miydi? Gelecek cumartesiden sonra kendi evi olacak olan Rex'in dairesinin bulunduğu binayı görünce gülümsedi. Arabasını park edip, bavullarını arabanın bagajından aldı. Binada bir asansör bulunduğu için şükreliyordu. Böylece eşyalarını yukarıya çıkarmak için merdivenleri tırmanmak zorunda kalmayacaktı.

Bavulları Rex'in kapısı önüne bıraktıktan sonra, çantasından anahtarları çıkardı. Rex eve dönüpde onun eşyalarını görünce kimbilir nasıl şaşıracaktı.

Elbiselerinden bazılarını, Rex'in gardırobuna, onun giysilerinin yanına asmayı düşünüyordu ve Rex'in geçireceği şaşkınlık gözünün önüne gelince, şeytanca gülümsedi. İçeriye girdi, nişanlısının yatak odası olan odanın kapısına baktı. Elindeki bavuldan birini yere bıraktı, daire kapısını kapayıp öbür bavulla yatak odasına doğru yürüdü.

Yatak odasının kapısını açarken, mutlu bir tavırla gülümsüyordu. Ama odanın ortasına doğru iki adım attıktan sonra yatakta bir hareket görerek ne yapacağını şaşırıldı. Sonra, geçirdiği şokla yerinden kımıldayamadan oraya bakıp kaldı.

Gözleriyle gördüğü şeye inanamıyormuş gibi bakıyordu. Birkaç saniye beyni durmuş gibi oldu, düşünemiyordu. Yataktaki kadınla erkek de, en az onun kadar şaşkın durumdaydılar. Bir hafta sonra evleneceği erkek hiçbir şey söylemeden şaşkın şaşkın bakarken, sekreteri olan yanındaki sarışın kadın, çıplak göğüslerini örtmeye çalışıyordu.

Rex, Katherina'nın yüzünün önce sapsarı, sonra da kıpkırmızı olduğunu görünce, hafifçe kımıldandı. Ama Katherina, bu hafif hareketi görünce kendini toparlayıp hemen geriye döndü.

Genç kız öbür bavulu da alıp, kapıya yönelirken, üzerine bir şeyler giymiş olan Rex koşar adım onun yanına gelmiş ve kolunu yakalamıştı.

Katherina'yı kendine doğru çevirirken boğuk bir sesle "Katherine." Dedi.

Genç kız o anda buz gibi olduğunu hissetti. Öfkeyle bağırıp çağırması gerekirken, hiç kımıldamadan duruyor ve kolunu tutan ele garip gözlerle bakıyordu. Rex onun buz gibi bakışlarını görünce kolunu bıraktı.

Katherina bir robot gibi, parmağındaki yüzüğü çıkarıp ona uzatırken yine buz gibi bir sesle "Bana öyle geliyor ki, bu yüzüğü takacak kadın ben değilim". Onun kendisine verdiği anahtarı da sehbanın üzerine bıraktı.

DEVAM EDECEK...

KADER

19.06.2006 19:16

İ K İ N C İ B Ö L Ü M

Katherina yarım saat kadar sonra küçük arabasını yolun kenarına çekti. Nerelerde dolaştığını, neler düşündüğünü bilmiyordu.

Düğününden bir hafta önce nişanlısını başka bir kadınla yatakta görmek, sanki bütün duygularını dondurmuştu. Gözlerinde yaş bile yoktu. Bu kadar zaman nasıl olup da kendisini kandırdığını düşünüyor, ne yapacağını bilemiyor, kendine kızıyordu.

Bir süre arabanın içinde oturdu. Ama düşünmesi gerekiyordu. Bir şeyler yapmalıydı.

Eşyalarını bıraktıktan sonra bir yere gidecekti, ama neresi olduğunu hatırlamıyordu. Birden, ablasını görmek istedi ve Reading'e gitmesi gerektiği aklına geldi. Aynı anda, Sandra'nın başı sıkışınca neden hep kendisini aradığını da anlamıştı. Başlarına ne gelirse gelsin birbirlerine yardım edecek iki kardeşti onlar, birbirlerini hiçbir zaman yalnız bırakmazlardı.

Ablasının evine yaklaştığında, kalbindeki buz kütesinin hala eremediğini fark etti. Sandra, onun arabasını görmüş ve büyük bir sevinçle dışarı çıkmıştı.

"Katherina, canım kardeşim! Hoş geldin. Ne kadar kalacaksın?" derken, onun gülümsemekte zorluk çektiğini görünce birden durakladı "Ne oldu? Bir şeyler oldu, değil mi?"

Katherina arabadan inerken, "Hem de neler oldu." Diye cevap verdi. "Biraz önce nişanlımı sekreteriyle yatakta buldum."

Sandra duyduklarına inanamıyordu. Ama kendisini çabuk topladı ve kardeşine sarılıp "Gel canım" diye mırıldandı. "İçeri girelim de birer sıcak çay içelim. Bana, olanları orada anlatırsın. Kızlar komşuda, bir yaşı günü partisindeler, rahatça konuşabiliriz"

Katherina çayını isteksizce içerken, olanları kuru bir sesle anlattı. Sözlerini bitirdiğinde Sandra'nın gözleri dolmuştu ama kendisi hala buz gibiydi.

Sandra "Tanrım! Tabii bu durumda onunla evlenmeyeceksin, değil mi?" diye mırıldandı. "Onu hala seviyor musun?"

"Bilmiyorum. Şu anda hiçbir şey hissetmiyorum. Bütün duygularım ölmüş gibi. Ağlayamıyorum bile, baksana"

"Korkunç bir şok geçiriyorsun, Katherina. Ağlayacağından eminim, acele etme. Gözyaşları nasıl olsa gelecek"

Katherina kendini zorlayarak gülümsemeye çalıştı. Sandra'yı da çok üzdüğünün farkındaydı. Ağlamak istiyor, ama ağlayamıyordu. Bundan büyük bir felaket olabilir miydi? Yoksa bilmeden gözyaşlarını daha kötü bir şeye mi saklıyordu?

Acı acı gülümsedi ve odasını hazırlamak üzere Sandra'yla birlikte üst kata çıktı. O Gece nasıl olsa Londra'ya dönemezdi.

Aşağıya indiklerinden birkaç dakika sonra altı yaşındaki Gillie ve sekiz yaşındaki Marigold, bağırsarak içeriye girdiler. Marigold, teyzesine doğru koşarak, "Arabayı dışarıda görünce hemen tanıdım ve kardeşimi alıp geldim" diye bağırdı. "Bizim düğün elbiselerimizi getirdin değil mi? Nasıl, güzel oldu mu, teyze?"

Katherina güçlükle gülümsedi "Tabi getirdim, yavrum..." bu kadar küçük çocuğa sabırsızlıkla beklediği bir düğünün olmayacağını nasıl haber verebilirdi insan?

Sandra kardeşinin güç durumda kaldığını görünce "Katherina teyzenle nişanlısı ayrılmışlar yavrum" dedi. "Kavga etmişler, evlenmeyecekler"

Marigold "Olamaz! Peki ama neden?" diye homurdandı. Küçük Gillie de hemen yüzünü asmıştı.

Katherina "Ama, elbiseler sizin" dedi. "istediğiniz zaman giyebilirsiniz"

Sandra kızlarını yatırdıktan sonra, Katherina'ya yapması gereken şeyleri hatırlattı. Düğün yemeği için sipariş edilenleri hemen iptal etmesi gerekiyordu, yoksa boş yere büyük bir para ödemesi gerekebilirdi. Katherina ertesi sabah onlara haber vereceğini söyledi. Ama aslında parayı hiç düşünmüyordu. İptal edilmesi gereken o

kadar çok şey vardı ki.

Gece yatağına uzanmış düşünürken gelen hediyeleri iade etmesi ve düğüne davet edilenleri durumdan haberdar etmesi gerektiği aklına geldi. Ama o gün öğleden sonra gördüğü manzarayı bir türlü gözünün önünden uzaklaştırıyordu.

Rex onu nasıl böyle aldatabilir, Maxine Vernon' u nasıl olur da yatağına alabilirdi? Kadının söylediğine göre bu iş ilk kez de olmuyordu. Zaten böyle bir şeyin bir kez bile olması Katherina için yeterliydi.

Rex'i öylesine sevmiş, her şeyin düzgün gitmesini o kadar istemişti ki, onunla düğünden önce sevişmeyi bile reddetmişti. Bunu yapmadığı için şimdi çok memnundu.

Ertesi sabah kalktığında, gözlerinin altındaki mor halkalar ne kadar rahatsız bir gece geçirdiğini gösteriyordu. Niştesi Victor Smith, gece geç vakit gelip, olanları karısından öğrenince sabah erkenden köşesine çekilip oturmuştu. Otuz iki yaşındaki bu adam, Katherina'da nedense garip ve hoş olmayan duygular uyandırıyor.

Katherina soğuk bir tavırla ona bakıp, "Günaydın" diye mırıldandı.

Victor "Demek sana oyun oynadı ha?" derken sanki memnun olmuş gibiydi.

"Nişanımızı bozan o değil, benim" diye öfkeyle söylendi ve Sandra'yı bulmak için salondan çıkmak istedi.

Ama tam kapıyı açarken Victor, "İstediyini ona nazlanmadan verseydin, o da sekreterini yatağa atmazdı" diyerek sırttı. "Sen çok katı bir kızsın Katherina"

Katherina birden kapı tokmağını bırakıp döndü. Bu adamdan hiç korkmuyordu. Kimse ona katı olduğunu söyleyemezdi.

Öfkeli gözlerle Victor'a baktı ve "Hayır" diye cevap verdi. "Ben hiç de katı değilim, ama her kadında olmayan bazı özelliklerim var"

"Çok da farklı olduğun söylenemez. Yardıma ihtiyacın olduğunda benim evime gelmekten hiç çekinmiyorsun"

Katherina öfkesine hakim olmaya çalıştı. Böyle bir zamanda ablasına gelmeyip de nereye gidecekti?

"Sandra senin yüzünden sık sık bana gelip ağladığı için, ben de buraya gelmemin en doğal hakkım olduğunu düşündüm!"

Bunu söyledikten sonra hiç durmadı, dışarıya çıktı. Sandra mutfaktaydı, kardeşinin yüzüne bakar bakmaz, nasıl bir gece geçirdiğini hemen anladı.

"Victor çocukları gezmeye götürecek. Birkaç yere telefon etmen gerektiğini düşündüm. Rahatça konuşabilirsin böylece."

"Benim yüzümden evden gitmelerini istemem, Sandra"

"Yok canım, Victor onlarla gezmekten çok hoşlanır"

O anda Gillie annesinden, ayakkabılarını giydirmesini istedi. Victor ile çocuklar gittikten sonra sessiz evde Katherina bir süre düşündü. "Cumartesienden önce herkese haber vermek gerekiyor" diye mırıldandı. "Eğer..." sözünü bitiremedi, dalgın gözlerle çevresine bakındı.

Sandra onun ne söylemek istediğini anlamıştı. Kardeşinin yerine, "Kiliseye gidip de gelinle damadı göremezlerse, korkunç bir şey olur" diye devam etti. Katherina birkaç dakika sonra kendini toparlamış ve

davet ettiklerine, telefon etmek yerine mektup yazarak haber vermeyi daha kolay ve uygun bulmuştu. İlk birkaç mektuptan sonra, Sandra'nın da yardımıyla işini rahat rahat yapmaya başladı.

Sandra onun sadece kendi davetlilerine mektup yazdığını görünce, "peki ama, Rex'in davetlileri ne olacak?" diye sormaktan kendini alamadı. "Onun davetlisi olarak da birçok yerden insanlar gelecekti, değil mi?"

Katherina boğuk bir tonla cevap verdi "Ağabeyi Nate ve kuzeni Adrian Amerika'dan geliyorlar. Sonra Fransa'daki işleri yöneten Paul adlı bir kuzeni daha var. Ama yine de boşuna gelmiş olmayacaklar. Çünkü şirkete yeni bir başkan seçilecek. Nate'in başkan olmasını isteyenler var ama onun Amerika'dan ayrılmak isteyeceğini sanmam. Adrian, George'un oğlu olduğundan sanırım başkan o olacaktır. Emin değilim tabi ama her şeyin aile içinde çözüme bağlanacağı kesin"

"Birbirlerine o kadar bağlılar mı?"

"Evet, altı ay önce işe başladığımda, büyük bir firma bunlarla iş birliği yapmak istedi, ama bizimkiler yanaşmadılar. Her neyse, Rex de kendi davetlilerine haber verecektir. Başlıca davetliler zaten pazartesi günü toplantıda olacaklar"

Sandra bir süre düşündükten sonra hafif bir sesle "Peki, işin ne olacak?" diye sordu.

Katherina o ana kadar işini düşünmemişti. "İşim mi?" dedi. "Evet, tabi bu konuyu da düşünmem gerekiyor"

"Yirmi dört yaşında, yönetim kurulu başkanı sekreteri olan senin gibi çalışkan bir kızı bırakmak istemezler herhalde"

Katherina böyle bir olaydan sonra onların kendisini işten çıkartacaklarını sanmıyordu, ama belki de yaparlardı. Ayrıca kendisinin de o şirkette kalmak isteyip istemediğini bilmiyordu. Bu konuyu hiç düşünmemişti. Orada çalışmaya devam ederse, Kinger International'ın pazarlama müdürü olan Rex'le her an karşılaşabilirdi.

George Kinger'in isteği üzerine evlendikten sonra işe devam etmeyi kabul etmişti. Yaşlı patron ona büyük bir heyecanla "Bizi bırakma Karhetina" demişti. "Aramızda şimdi bir kadın Kinger de oluyor, bu çok güzel bir şey." Ama artık o bir Kinger olmayacaktı. George bu durumda onu isteyecek miydi?

Sandra'nın kendisine baktığını görünce "Beni işten çıkarıp çıkarmayacaklarını bilmiyorum." Diye mırıldandı. "Ama şu anda ben de kararsızım. Kalmak isteyecek miyim, bilmiyorum."

"Senin bir içkiye ihtiyacın var. İster misin, birer kadeh içip biraz kafayı bulalım?"

"Tabii, neden olmasın? Böylece belki cesaretim de yerine gelir ve ev sahibime telefon edip kontratımı yenilemesini isteyebilirim"

Cumartesi ve Pazar günlerini ablasının evinde geçiren Katherina, Pazar gecesi evine gitmek istediğini söyleyince, Sandra hemen karşı koydu. Katherina da evine gidip yalnız kalmayı pek istemiyordu, bir gece daha orada kalmayı kabul etti.

Ertesi sabah, Sandra sabahlığıyla onu geçirmek üzere kapıya geldiğinde "Rex en azından telefon edip bizde olup olmadığını sorabilirdi" dedi.

Katherina onun sırtını okşadı ve o hafta sonu kendisine yardımcı olduğu için teşekkür ederek "Bu bir işe yaramazdı zaten" dedi "Benim için Rex Kinger diye biri yok artık!"

DEVAM EDECEK...

Ü Ç Ü N C Ü B Ö L Ü M

Katherina buma günü büyük bir neşeyle çıktığı evine dönünce, çevresine bakındı. Tüm süs eşyaları ve ufak tefek dekorları söküp götürdüğü için evi bomboş duruyordu. Arabasına inip, karton kutular içinde duran eşyaları hemen yukarı çıkartmayı ve evini eski haline getirmeyi düşündü.

Ev sahibinin yeni bir kiracı bulmakta acele etmemiş olması çok iyi olmuştu doğrusu. Mrx. Evans, Katherina'ya telefonda, yeni bir kiracı çıktığını ama onun hakkında henüz araştırma yapamadığı için evi kiraya vermediğini söylemişti.

Sandra ona hafta sonunda büyük destek olmuş, onun yardımıyla nişan bozulması ve düğünün iptali konusunda yapılacak olan her şeyi yapmışlardı.

Katherina Reading'den evine gelirken yolda, o gün işe gidemeyeceğini anlamıştı. Kiger ailesiyle karşılaşmayı göze alamamıştı. Ama işine bağlı bir insan olarak en azından George Kinger'e telefon etmeli ve ona gelemeyeceğini söylemeliydi.

Kahve için ocağa koyduğu su kaynamıştı ama canı içmek istemedi. Ocağı söndürdü ve telefonun başına geçip iş saatinin başlamasını beklerken George Kinger'e ne söyleyebileceğini düşünmeye başladı.

Nişanın bozulması konusunda Rex'in amcasına gerçeği söylediğini sanmıyordu.

İş yerinin numarasını çevirirken, George'nun yönetim kurulu toplantısında not tutması için başka bir sekreter çağırılmış olabileceğini düşündü.

Santrala, "Mr. George Kinger lütfen" derken dişlerini sıkıyordu. George belki de ondan gelip hemen eşyalarını toplayıp işten ayrılmasını isteyecekti.

"Katherina! Neredesin?"

George Kinger'in sesinde beklediği düşmanca ton yoktu. Ama bu konuşmanın sonunda değişecekti. Katherina emindi bundan. Çünkü cumartesi günü düğün olmayacağını henüz öğrenmediyse bile, biraz sonra öğrenecekti.

"Evdeyim" diye cevap verdi "Biraz önce döndüm, hafta sonunu..."

"Tanrıya şükürler olsun, döndün demek. Seni Cuma akşamından beri arayıp duruyoruz. Bana Reading'e gideceğinden başka hiçbir şey söylemedin"

"Beni mi arıyordunuz?" Katherina şaşırılmıştı. Anlaşılan Kinger'ler fikrini değiştirmek için onu arıyorlardı.

George'nin sesi birden iyice yumuşadı. "Yavrum... Rex'den bir haber aldın mı?"

"Rex mi?" Birden bir felaket haberi almış gibi titredi. Gururunu bir yana bırakıp, fısıltı halinde "Rex'i cumadan beri görmedim" diye cevap verdi. "Şey..."

"Biliyorum. Seni her yerde aradık ve haberler bıraktık..." Birden sustu. "Katherine, yarum, bunu sana ben söylemek zorunda kaldığım için üzülüyorum. Ama Rex ciddi bir araba kazası geçirdi"

Katherina bir süre konuşmadı. Duyduğu haberin yanı sıra, kalbindeki buzun erimemiş olması da onu ayrıca

şşırtmıştı. Rex'in kaza geçirip yaralanmış olmasına üzülmüştü ama tanıdığı herhangi biri için de aynı üzüntüyü duyabilirdi.

"Orada mısın, Katherina?"

"Evet... evet, buradayım"

"Biliyorum, bu senin için korkunç bir haber, ama..."

Rex için hiçbir şey hissetmemesine karşın, birden korkuyla "Yarası ağır mı?" diye sormaktan kendini alamadı "Ölmedi değil mi?"

"Hayır, hayır" George'nun söylediğine göre Rex yolda gördüğü bir hayvanı ezmek için direksiyon kırmış ve arabasını devirmiş olacaktı. Tüm hafta sonu kendine gelememiş, arada sırada ayılıp Katherina'yı sayıklamıştı. Birçok yerinden yaralanmış halde, hastanede yatıyordu.

Katherina birden vicdan azabı çeker gibi "Bu sabah ondan haber aldınız mı?" diye sordu.

George, Rex'in yattığı hastanenin ismini vererek "Evden ayrılmadan önce telefon ettim hastaneye," dedi. "Yavaş yavaş kendine gelmeye başladığını söylediler. Belki biraz uzun sürecek ama kurtulacağından eminim."

George'nun sesinden çok üzgün olduğu belli oluyordu ve Katherina o anda ona artık yeğeniyle nişanlı olmadığını söyleyemezdi.

Bir an düşündü "Bugün işe gelmesem olur mu acaba?" diye sordu.

"Tabii gelme, yavrum. Telefonu kapar kapamaz hastaneye koşacağını biliyorum"

George'nun daha fazla konuşmayıp telefonu kapattığına memnun olmuştu. Hastaneye gitmek aklından bile geçmiyordu.

Sandra'nın kocası ona 'katı kalpli' demişti. Ama Katherina hiç de katı kalpli değildi ve özellikle bu nedenle hastaneye gitmek istemiyordu. Rex'i yaralı ve kendisine muhtaç bir halde görürse, olanları unutacağını ve nişan yüzüğünü yeniden takıp ne kadar uzun sürerse sürsün, iyileşmesini bekleyeceğini biliyordu.

Yine de, bir süre düşündükten sonra, telefonu eline alıp hastaneyi aramaktan kendisini alamadı. Konuştuğu hemşire, Rex'in özel bir odada yattığını ve bir süre sonra iyileşeceğini söyledi. Bu durumda ona gitmesine gerek kalmamıştı. İçi rahat edebilirdi.

Yalnızca bu durumda düğünün iptal edildiğini herkese kendisinin söylemesi gerekiyordu.

Rex bu durumda nasıl olsa cumartesi günü kiliseye gidemezdi. Ama yine de Kinger ailesi her şeyi öğrenmeliydi. Katherina her şeyin açıklığa kavuşmasını istiyordu. Evet, böyle acı bir günde George'a yeğeniyle evlenemeyeceğini söyleyememişti. Ama yarın hepsi öğreneceklerdi. Bunu onlara kendisi söyleyecekti.

Ağzının kuruduğunu hissedince, kalkıp kahve suyunu yeniden ısıttı. Tam kahve fincanını eline aldığı anda, kapısının kuvvetli bir şekilde vurulduğunu duydu.

Birkaç saniye düşündükten sonra gidip kapıyı açtı. Kapının önünde durmakta olan yeşil gözlü genç adam onu bir süre süzdü. Oldukça yakışıklıydı.

"Katherina Randle siz misiniz?"

Katherina böyle yakışıklı ve hayat dolu birini nasıl olup da unuttuğunu düşündü. Yüzü hiç yabancı gelmiyordu. Ama onun küstah tavrı ve bakışları, Katherina'yı iyice sinirlendirmişti. Sert bir tonla "Bensem ne olacak?" dedi.

"Eğer Katherina Randle iseniz, bana bu hafta sonu hangi cehennemde olduğunuzu söyleyebilirsiniz!"

Katherina şimdi onun kim olduğunu anlamıştı. Bu bir Kinger'di, çünkü başka hiç kimse onunla böyle konuşamazdı. Bunların hepsi birbirlerine benzerlerdi.

Kendisini süzmekte olan bu adamı içeriye almayı bir an bile düşünmeden, sert bir sesle sordu "Benim nerede olduğum sizi niye ilgilendiriyor?"

"Tabii ilgilendirir küçük hanım. Bulunmanız gereken yerlerden birinde bulunsaydınız, kardeşim bu kadar üzülmezdi hiç olmazsa."

Demek Nate, yani Rex'in ağabeyi buydu! Bu adamla karşılaşmayı ne kadar büyük bir sabırsızlıkla beklemişti.

Bir an düşündükten sonra, "İçeri girin" dedi. Onu içeriye almamayı düşünürken, düşündüğünün tam tersini yapmaktan kendini alamamıştı.

İçeriye girdiklerinde, Katherina birden geriye döndü ve onun gözlerindeki ifadeyi gördü. İçinde hiçbir kişisel eşya bulunmayan evi çok ruhsuz bulmuştu anlaşılan.

Nate Kinger ellerini ceplerine soktu, gözlerinde aynı küstah ifadeyle "Bu hafta sonunu nerede geçirdiniz?" diye tekrar sordu. "Ve bana da amcama da söylediğiniz gibi, Reading'deki ablanızda kaldığınız öyküsünü anlatmaya kalkmayın lütfen. Orada yapacağınız işler, bu sabaha kadar sürececek şeyler değildi, biliyorum"

Katherina şimdiye kadar böyle bir adam görmemişti. İçinden onunla kavga etmek geliyordu. "Size hesap vermek zorunda değilim" diye söylendi. "Ayrıca nasıl olsa bana inanmayacaksınız!"

Nate'nin gözleri parladı. "Cumartesi günü kilisede yapılacak provayı bile size unutturduğuna göre, işiniz çok önemliydi herhalde."

Katherina çok öfkelenmişti; ona her şeyi söylemeye karar verdi. "Eğer..." diye başladı ama sözünü tamamlamadı.

Nate Kinger "Son bir kaçamak yapmak istediniz değil mi?" diyerek onun sözünü kesmişti. "Yoksa son kaçamak değil miydi?" Ellerini ceplerinden çıkarmış, yumruklarını sıkıyordu. "Evlendikten sonra da sevgilinizden vazgeçmeyi düşünmüyor muydunuz yoksa?"

Katherina ne söyleyeceğini şaşırılmıştı. Demek bu küstah serseri, onun hafta sonunu sevgilisiyle geçirdiğini sanıyordu... "Benimle nasıl böyle konuşabilirsiniz?" diye bağırdı.

Ama Nate ondan daha öfkeli görünüyordu. "Siz bilmem nerede hoşça vakit geçirirken, nişanınız çok ciddi bir araba kazası geçirdi, bunu biliyor muydunuz?"

Sakin olmaya çalışarak hafif bir sesle "Biliyorum" diye cevap verdi Katherina. "Biraz önce hastaneye telefon ettim."

"Demek biliyordunuz ha? Demek hastaneye telefon ettiniz, öyle mi?" Katherina odadaki havanın elektrikleştiğini ve kısa bir süre sonra büyük bir fırtınanın kopacağını anladı. Nate "O halde neden onu ziyarete gitmediniz?" diye bağırdı "Neden burada sakin bir şekilde oturmuş, kahvenizi içiyorsunuz?"

Onların hala nişanlı olduklarını sandığı için haklı sayılabilirdi. Üstelik öyle kararlı görünüyordu ki, Katherina neredeyse gidip Rex'i ziyaret edeceğini söyleyecekti. Ama nişanlısının yaptıklarını annesinin babasından, Sandra'nın da kocasından çektiklerini düşününce yeni bir güç kazandı. Onunla mücadele edebilecekti.

Kuru bir sesle "Onu görmek istemiyorum!" dedi

Nate şaşırды "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Kardeşim nasıl bir kadınla nişanlanmış? Hadi beni daha fazla öfkelenmeyin. Hemen mantonuzu alın, hastaneye gidip onu göreceğiz"

Ama Katherina yerinden kıılmamıştı. İnatçı bir tonla, "Gitmeyeceğim" dedi. Nate ona doğru bir adım attı, sanki birden atılıp boğazına sarılacaktı.

"Benimle oyun oynamayın, Miss Randle. Oyun oynayacak halde değilim. Kardeşim iki günden beri sizi sayıklayıp duruyor. Sizinle evleneceği için üzülüyorum, ama elimden bir şey gelmez. Yalnız içinizde bir parça insanlık kaldıysa hemen benimle gelirsiniz"

Katherina kararından caymak istemiyordu. Şu anda onun dediğini yapacak olursa, ileride de onlara boyun eğmek zorunda kalacak ve belki de Rex'i bağışlayarak onunla evlenecekti. Rex'in durumunu hastaneden öğrendiğine memnundu, onun kendisine ihtiyacı olmadığını biliyordu.

Onu saçından sürükleyip kardeşine götüreceği gibi duran Nate'e meydan okuyan gözlerle baktı. George Kinger'e yarın söylemeyi düşündüğü şeyi şimdi söylemesi gerekiyordu anlaşılmalı. Bunu yapmak zorundaydı, yoksa Nate Kinger buradan çıkıp gitmezdi.

Kendini sakın olmaya zorlayarak "Herhalde size söylemek zorundayım" diye başladı. "Ben artık Rex'in nişanlısı değilim"

"Anlayamadım..."

Nate birden durdu ve sanki bir şeyler hesaplar gibi düşünmeye başladı.

"Demek hastaneye telefon edip, onun hakkında bazı şeyler öğrendiniz ve kendi kendinize kararlar aldınız öyle mi?"

Katherina onun neler düşündüğünü bilmiyordu. "Hastaneden dediler ki..."

"Tabii, bazı kemiklerinin kırıldığını söylediler ve siz de onun ömrünün sonuna kadar felçli kalacağını düşündünüz değil mi?"

"Hayır!" Katherina bunu bağırarak söylemişti, ama Nate Kinger artık onun söyleyecekleriyle ilgilenmiyormuş gibiydi. Bir adım daha yaklaştı. Birden uzanıp Katherina'yı kollarından yakaladı.

"Felçli olacağından ve artık yatakta hiçbir işe yaramayacağından korkuyorsunuz değil mi?"

"Yatakta mı? Artık mı?" Kolları arıyordu ama duyduğu şaşkınlıktan kendini kurtarmayı akıl edemiyordu.

Nate ona aşağılayıcı gözlerle bakarak "Kardeşler arasında her şey konuşulur" diye fısıldadı ve kollarını bıraktı. "Geçen sefer geldiğimde Rex bana, her istediğini aldığından söz etmişti"

Katherina birden midesinin bulandığını, başının döndüğünü hissetti. Nate'e arkasını döndü. Demek Rex onu aldatmakla kalmamış, ağabeyine övünmek için, onunla yattığı konusunda yalan söylemekten de çekinmemişti.

Başını hafifçe çevirip buz gibi bir sesle "Lütfen artık gider misiniz?" dedi. Çünkü Nate biraz daha kalırsa ona her şeyi anlatacağından ve kardeşinin yatak arkadaşının kendisi değil, sekreteri Marine Veron oluğunu söyleyeceğinden korkuyordu. Onun kıınıldamadığını görünce, yatak odasına girmek için ilerledi. Nate Kinger gidene kadar orada kalacaktı.

Ama kapıyı açıp da buruşmasın diye gardırobun kapağına asılmış gelinliğini görünce, kendini tutamadı, gözleri yaşlarla doldu.

İçeriyi gören Nate Kinger arkasından "Demek gene de beyaz gelinlik giyecektiniz ha? Diye söylendi.

Katherina o gidinceye kadar ağlamamak için kendisini sıkarak "Artık ne giyeceğim önemli değil" diye cevap verdi. "Düğün olmayacak nasıl olsa"

Nate nefretini belirten bir tonla homurdandı "Rex felç olmayacak"

"Biliyorum, ben nişan yüzüğünü ona Cuma günü verdim"

Bunu büyük gururla söylemişti ama Nate onu omuzlarından yakalayıp kendine çevirdi. "Seni kaltak! Demek bunun için kendini dışarı atıp iyice sarhoş oldu ve arabasını devirdi. Sen kendini ne sanıyorsun da, bir Kinger'in nişan yüzüğünü düğünden bir hafta önce çıkarıp atıyorsun!"

Katherina o ana kadar ondan korkmuyordu, ama omuzlarını kavramış güçlü ellerin, birden çekilip boğazına sarıldığını hissedince korkudan titredi. Sesini bile çıkartamıyor, bembeyaz olmuş yüzünde iri iri açılmış kahverengi gözleriyle onun yüzüne bakıyordu. Nate boğazını bırakınca geri geri giderek yatak odasına sığındı.

Nate Kinger "Senin için hapse girmeye değmez" diye homurdandı "Ama şunu unutma, Katherina Randle... bir Kinger'e yapılan kötülük hiçbir zaman cezasız kalmaz. Bizlerden birine bunu yaptığına bir gün çok pişman olacaksın, ama iş işten geçmiş olacak. İnan bana"

Bunları söyledikten sonra döndü ve çıkıp gibi. Katherina aynı anda arkasına döndü; güzel hayaller kurarak satın aldığı gelinliğine baktı. Dahanma gücünün sınırına geldiğini biliyordu. Gözlerinin yeniden dolduğunu hissetti ve kendini bırakıp hüngür hüngür ağlamaya başladı...

DEVAM EDECEK...

KADER

23.06.2006 09:32

D Ö R D Ü N C Ü B Ö L Ü M

Günün geri kalan saatlerini, evini temizlemek ve arabasından getirdiği biblolar, resimler gibi eşyalarla süslemekle geçirdi. Ama kendini ne kadar yorarsa yorsun, tam bir canavar olan Nate Kinger gözlerinin önünden gitmiyordu.

Yanlış hareket etmişti, ama artık çok geçti. Belki de zaten başka bir şey yapamazdı. Nate o kadar öfkelenmişti ki, onu rahatça öldürebilirdi. Ona nişanı nede bozduğunu söyleseydi belki de Nate Kinger, kardeşinin adını lekelemek için böyle bir şey uydurduğunu sanacak ve onu yine öldürmeye kalkacaktı.

Son birkaç elbisesini de dolabına asarken "İsteddiği gibi düşünsün" diye söylendi. Nişanı bir sevgilisi olduğu için bozduğunu düşünmesi bile Katherina'yı artık üzüyordu. Nasıl isterse öyle düşünebilirdi. Nate Kinger onu ilgilendirmiyordu artık.

Ama Rex aklına geldiğinde, düşüncelerinin daha karmaşık bir hal aldığına görebiliyordu. Cuma gününe kadar ona çılgınca aşık olduğunu sanıyordu. Ama artık Rex'i bir daha asla görmeme düşüncesi Katherina'yı etkilemiyordu. O kadar sevdiği ve değer verdiği erkeği, yatağında sekreteriyle görmek tüm hayal dünyasının yıkılmasına neden olmuştu. Onun hastanede belki de aylarca kalabileceği ihtimaline üzülmesine karşılık Ona yine de kızıyordu. Çünkü Rex, onun hem nişanlısı ve hem de metresi olduğuna ağabeyinin inandırmış ya da öyle sanmasına neden olmuştu.

Salı sabahı, saatlerce yalnız başına düşünme sonucu Katherina Rex'i hiçbir zaman gerçekten sevmediğini anladı. Bir erkekte arayacağı bütün özellikler onda olduğu için Rex'i sevdiğini sanmış ve kendini buna inandırmıştı.

Yataktan kalktığına kendince bazı sorunları çözmüş olduğuna inanmıştı ama daha yapılması gereken çok şey vardı. Hepsinden önemlisi, işine o gün gitmek ve George Kinger'le karşı karşıya gelmek zorundaydı. Nate Kinger'in amcasına neler söylediğini bilmiyordu ama büyük patronla karşılaştıktan birkaç dakika sonra işten atılmış olarak evine geri döneceğini sanıyordu.

Şirkete gittiğinde masasında oturup George Kinger'in kendisini çağırmasını bekleyemeyecek kadar gururlu olduğundan, masası önünde birkaç saniye düşündü; kendine çekidüzen verdikten sonra büyük patronun kapısını vurdu.

George'nin "Günaydın, Katherina" diyen sesi oldukça yumuşaktı; yaşlı adam beklediği kadar asil yüzlü görünmüyordu. Katherina bir an için biraz rahatladığını hissetti.

George'nin bir şey söylemediğini görünce; "Nate dün benim evime geldiğini söyledi mi size?" diye sordu.

"Evet, Rex'le nişanınızın bozulduğunu da anlattı"

"Herhalde istifamı isteyeceksiniz, değil mi?"

"Nate'nin söylediğine göre, nişanı Rex'in kazasından önce bozmuşsunuz, doğru mu bu?"

Katherina bir süre düşündü. Nate ona kuşkusuz her şeyi anlatmıştı. Yine de yaşlı adam, onu dinlemek, olanları bir de onun ağzından duymak istiyordu.

George Kinger "Senin böyle bir şey yapmayacağına hayatımı ortaya koyarak bahse girebilirim Katherina" dedi. "Doğrusunu istersen bir Kinger'in acı çekmesi beni çok üzüyor. Ama senin gibi çalışkan, zeki ve güzel bir kızın Cuma günü birkaç gün sonra yapılacak düğününü düşünerek büyük bir neşeye buradan ayrılıp, birkaç saat içinde fikrini değiştirmesinin bir nedeni olmalı. Ve ben bu nedeni senin ağzından duymak istiyorum" yaşlı adamın yüzünde hiçbir biçimde aldatılmayacağını gösteren bir ifade vardı. "Nişanı sen bozdun değil mi? Bunu isteyen Rex değil"

Katherina hafif bir sesle "Evet" diye cevap verdi.

"Neden?"

Birbirine bu kadar bağlı bir ailenin bir erkeğinin reddedilmesi bu yaşlı adamın gururunu kırmıştı; açık mavi gözlerinden bunu anlamak mümkündü. George'a gereği söyleyemezdi. Onun kendisine inanacağından emindi. Ama George o anda birden daha da yaşlanmış ve çökmüş gibiydi. Böyle yorgun ve üzgün görünmesinin nedeni, belki de bütün hafta sonu Rex'in sağlık durumunu düşünerek geçirmiş olmasıydı. Kinger'ler çok dururlu insanlardı. George'a kendi oğulları kadar sevdiği yeğeninin yaptığını söylemek, onu derinden yaralamak olacaktı Katherina bunu yapamayacağını biliyordu.

Bu adama yalan da söyleyemezdi. Bir an düdü, sonra hafif bir sesle "Özür dilerim, Mr.Kinger" dedi. "Bu

konu benim için çok özeldir. Hiç kimseye söyleyemem”

George Kinger, uzun süre gözlerini genç kızın yüzüne dikip baktı. Sonra, düşünceli bir tavırla, “Pekala, madem öyle istiyorsun, bu konuyu şimdilik kapatabiliriz.” Dedi. “O halde biraz çalışalım. Ne dersin?” Yaşlı ve üzgün adam birden gitmiş yerine kurt bir iş adamı gelmişti.

Katherina onun söylemek istediğini anlayamadı “Şey... yani ben işime devam edecek miyim?”

Bir süredir düşünceli ve asıl bir suratla oturan George Kinger birden gülümsedi. “Katı kurallara bağlı olduğum zamanlar olmuştur kuşkusuz, Katherina. Ama beni, hak yiyen bir insan olarak görmüyorsundur herhalde. Zaten yakında yeni başkan geleceğine göre, her şeyi çok düzgün bırakmak istiyorum. Kimsenin arkamdan konuşmasını istemem doğrusu”

Yönetim kurulundan bir kişinin eksikliği, işleri aksatmazdı kuşkusuz. Katherina bunu düşünerek, “Her şeye rağmen dün toplantıyı yaptınız mı?”

George’nun oğlu Adrian’ın yeni başkan olacağına kendisi öylesine inanmıştı ki, onu kutlamak için sabırsızlanıyordu. Onun sorusunu cevaplamasını beklemeden “Şey, oğlunuz Adrian...” diye devam etti “Yeni başkan o oluyor, değil mi?”

Ama George büyük oğlunun seçilmeyeşine pek üzülmüş görünmüyordu. “Ne yazık ki hayır kızım. Adrian, Amerika şubemizi yönetecek. Yönetim kurulu yei başkan olarak oy birliğiyle Nate Kinger’i seçti.

Katherina yüzündeki ifadeyi göstermemek için hemen toparlandı ve gidip masasına oturdu. Demek Nate Kinger, yeni başkan olarak yakında görevine başlayacaktı! Peki ama, kendisi de bu korkunç ve küstah adamın sekreteri mi olacaktı?

DEVAM EDECEK...

KADER

24.06.2006 10:05

D Ö R D Ü N C Ü B Ö L Ü M

Öğle yemeği zamanı geldiğinde, bir robot gibi işini yapıp bitiren Katherina, dışarıya çıkıp biraz yürüyüş yapma ihtiyacı duydu. Hiç iştahı yoktu, kısa süre sonra işinden ayrılmak zorunda olduğunu biliyordu.

George onun hakkında kötü şeyler düşünmüyordu ve Nate’in anlattıklarına inanmıyordu kısa bir süre de olsa sekreterliğini yapan genç kızın karakterini iyi anlamıştı. Ama George Kinger gidip de Nate geldiğinde, işine son verileceğinden emindi.

Yemek tatili sonunda üst kattaki odasına çıkarken bunları düşünüyordu. Ama onun da gururu vardı, Nate Kinger ona eşyalarını toplayıp gitmesini söyleyinceye kadar bekleyemeyecekti.

George öğle yemeklerinde yalnızca bir sandviç yerd, hemen gidip ona ayrılacağını söylemeyi düşündü. Yaptığı hesaba göre daha sekiz, dokuz haftası vardı. George, jübilesine kadar şirkette kalmak isterdi. Bu süreyi iş başında doldurur, ellinci yıl töreninden sonra başkanlıktan ayrılırdı. Kendisi de onunla birlikte işi bırakırdı.

Çantasını masasının üzerine bırakıp mantosunu astıktan sonra bir an düşündü ve George’un kapısını hafifçe vurup içeriye girdi.

İçeriye girince, söylemek istediklerini bütünüyle unuttu. Çünkü karşısında duran uzun boylu adamı hemen

tanımıştı. Açık gri takım elbisesi ve geniş omuzlarıyla pencerenin önünde durmuş, dışarıya bakan adam George Kinger değildi.

Nate Kinger kapının açıldığını duyunca hafifçe döndü ve başını kaldırıp yine o küstah bakışlarıyla onu bir süre süzdü.

Katherina öfkesini yatıştırmaya çalışarak "Mr. Kinger'i arıyordum" dedi.

Nate sert bir sesle "İşte karşınızda duruyor" dedi. Katherina'nın ne demek istediğini anlamıştı ama anlamamış görünüyordu.

Katherine gözlerini, onun kendisine garip bir ifadeyle bakan gözlerine çevirerek "Ben, Mr. George Kinger'i arıyordum" diye tekrarladı.

Nate onu elinden geldiği kadar öfkelenmek ister gibiydi. Aynı sert tona cevap verdi "Burada yok, gitti"

Katherina başını hafifçe kaldırıp birden döndü. Bu adam henüz başkan olmamıştı, oluncaya kadar da onun karşısında durup emirlerini beklemek zorunda değildi.

"Onu neden aradınız?"

Katherina arkasına döndü ve çenesini hafifçe kaldırıp buz gibi bir sesle cevap verdi. "İstifa edeceğimi söyleyecektim"

Nate Kinger elinden geleni yapmayı aklına koymuştu, onu çileden çıkarmak için her yolu deniyordu. "Demek büsbütün yitirmemişsiniz"

"Ne demek istiyorsunuz?"

"Namus duygunuzu bütünüyle yitirdiğinizi sanmıştım"

Katherina büyük bir öfkeyle dışarı çıkıp masasına oturdu ve daktilo makinesine takılı duran yazısını bitirmeye çalıştı. Bu serseriye dayanamıyordu. İstifasını bildirmesini bile alay konusu yapabiliyordu bu küstah adam.

İstifa yazısını yazıp elleri titreyerek bir zarfa koydu. Zarfı kapayıp, dış odaya geçmek için ayağa kalktı. Zarfı, George Kinger geldiğinde hemen görebileceği bir yere koyacaktı. Tam çıkmak üzereyken arkasında Nate'in o küstah sesini duydu.

"Kardeşimi neden terk ettiniz, söyler misiniz?"

Katherina birden durdu, dönüp ona baktı. Nate Kinger onu yine aynı bakışlarla süzüyordu. Ne söylerse söylesin, ona yine inanmayacaktı. Katherina emindi bundan.

Bir an düşündükten sonra "Bunun nedenini dün buldunuz sanıyordum" dedi. "Onu daha iyi bir teklif aldığım için bıraktığımı söylemediniz mi?"

Nate'in gözlerindeki ifadeyi hiç beğenmemişti. Ama ağzını açıp da konuşmaya başlamadan, kapı açıldı, George Kinger yeğenine "Kusura bakma, seni beklettim Nate" dedi. "Bilirsin insan konuşmaya dalınca vakti unutuveriyor" Kapı arkalarından kapandı ama Katherina kendini uzun süre toparlayamadı.

Bir süre sonra kapı açılıp da Nate Kinger dışarı çıktığında, Katherina onun yine kendisine hakaret edeceğini sandı. Ama genç adam ona sanki görmüyormuş gibi bakıp, sessizce çıkıp gitti.

Hemen arkasından da George Kinger, elinde istifa mektubuyla yanına geldi.

“Nedir bu?”

“Öyle sanıyorum ki, bu hepimiz için iyi olacak Mr Kinger”

Yaşlı adam üzgün bir tavırla başını salladı. “Gitmen için hiçbir neden yok. Rex’le karşılaşmaktan korkuyorsan, altı aydan önce gelemez buraya”

“Neden bu değil” Ona gerçek nedeni söyleyemiyordu.

“Bir süre daha kalamaz mısın? Rex buraya gelecek durumda olunca sana izin vereceğime söz veriyorum. O zaman istediğini yapmakta serbest olacaksın. Sana şunu da söyleyeyim, Katherina, başkanlığı bırakmadan önce, yıllardan beri kullanmadığım izinlerimi kullanacağım. İli hafta sonra gitmeyi düşünüyorum. Yani birkaç hafta tatil yapıp sonra jübileme geleceğim”

“Tatile çıkmanız güzel bir şey...” Katherina bir an düşündü. “Bu durumda sizin yalnızca iki haftanız kalmış” diye devam etti.

George başını salladı. “Onun için senin kalman önemli. Nate, Amerika’daki işleri Adrian’a devretmek için onunla gidecek. O döner dönmez ben tatile çıkacağımdan işleri göstermeye fırsat bulamayacağım. En şirketin işlerini çok iyi biliyordun. Nate işi devralırken ona yardımcı olabilirsin. Senin Nate’ye yardımcı olarak burada bulunduğunu bilirim, tatilimi gönül rahatlığı içinde geçirebilirim.

Katherina olanları söylememek için kendini zorlayarak “Ama Nate’in benimle çalışmak isteyeceğini pek sanmıyorum” dedi.

George şaşkın gözlerle onun yüzüne baktı. Sonra babacan bir tavırla hafifçe onun beline vurdu. “Dün seni biraz üzdü galiba. Ama bunu anlamalısın. Rex ve o birbirlerine çok yakındırlar. Kardeşinin başına gelenler onu fazlasıyla üzdü. Bu arada seni de arayıp bulamayınca, biraz kızmış olabilir”

George Kinger onu, Katherina’nın boğazına sarılmış olarak görseydi ne derdi acaba?

“Şey... ben...”

“Eğer gitmekte kararlıysan seni zorla tutamam Katherina. Ama bunu yaparsan ben ve karım da ne zamandır beklediğimiz tatile çıkamayacağız demektir. Bunu ister misin?”

Bir an düşündü Katherina. Sonra “Pekala” dedi. “Bir süre daha kalacağım. Sizin için”

“En azından üç ay daha kalmalısın”

“Tamam, söz veriyorum. Ama o zamana kadar Nate işleri toparlayamazsa karışmam, daha fazla kalamam”

Evine dönerken George Kinger’e üç ay daha kalacağına söz verdiği için kendine kızıyordu.

O gün Rex’in durumundan hiç söz eden olmamıştı. Katherina yemeğini yedikten sonra hastaneye telefon edip sağlık durumunu öğrenmek istedi.

Telefona cevap veren hemşire “Mr.Kinger fiziksel olarak iyiye doğru gidiyor. Gerçi bugün sınırları biraz bozdu ama böyle durumlarda biz bunu normal karşılarız. Yarın daha iyi olacağını sanıyorum” dedi.

Daha sonra Sandra’ya telefon ederek Rex’in geçirdiği kazayı ve olanları anlattı. Nate Kinger’in ne küstah ve

sert biri olduğunu söyleyemedi. "İşimi merak ediyorsan söyleyeyim" diye devam etti "Bir süre daha çalışmamı istediler"

Ablasıyla konuştuktan sonra erkenden yatmayı düşündü. Bir süredir rahat uykuya hasret kalmıştı. Ama Nate Kinger'le kısa bir süre de olsa çalışmak zorunda kalması onun canını sıkıyordu. Neyse ki, onun kendisiyle uzun süre çalışmak istemeyeceğinden emindi. Nasıl olsa birkaç gün sonra onu işten atmak için bir şeyler yapardı o canavar adam. Şu anda da Amerika'ya doğru uçan bir uçakta olmalıydı.

Yatağına giderken birden telefonun çalmasıyla durakladı. Telefon edenin Nate Kinger olduğunu anlayınca iyice şaşırıldı. Demek adam düşündüğü gibi uçakta değildi.

Nate her zaman olduğu gibi sert bir tonla "Hastaneden telefon ediyorum" dedi. "Rex'in sinirleri çok bozuk. Tek istediği sizi görmek"

Katherina eski nişanlısının durumuna üzölmeye başlamıştı. Neredeyse hastaneye geleceğini söyleyecekti. Ama Cuma günü gördüğü sahne gözlerinin önüne gelinde kendini topladı.

Soğuk bir tonla "Evet ama, ne yapabilirim?" diye sordu.

"Yapabileceğiniz şey ortada. Onu ziyarete gelip teselli edebilirsiniz"

Katherina kısa bir süre önce hemşirenin söylediklerini düşündü "Ben mi yapacağım bunu?"

Hattın öbür ucundaki ses birden değişerek yumuşadı. "Tabi siz yapabilirsiniz. Çok rica ediyorum, isterseniz yalvarıyorum, gidip onu görün"

Katherina birden şaşırıldı. Nate ona yalvarıyordu. Ama eline geçen ilk fırsatta yine eskisi gibi küstahlaşacağından emindi onun.

Kendini zorlayarak "Çok özür dilerim ama..." dedi. "Hastaneye gitmeyeceğim"

Karşı taraftan kulağına gelen sözcükler "Seni kaltak!" oldu. "Bunun hesabını sana bir gün..."

Katherina daha fazla dinlemeyip telefonu kapadı. Kendini bir koltuğa bıraktı, elleri titriyordu. Nate'in neden bu kadar kızdığını biliyordu. Kardeşi için yapmadığı şey kalmamış, ona yalvarmış, ama yine de istediği cevabı alamamıştı.

DEVAM EDECEK...

KADER

30.06.2006 10:25

B E Ş İ N C İ B Ö L Ü M

O hafta işler çok yoğun olduğundan, başına gelenleri düşünecek zamanı pek olmadı. Cuma günü, sekreter arkadaşlarından biri telefon edip işten ayrıldığını ve öbür arkadaşlarıyla birlikte yemek yiyeceklerini söyledi.

Bunu George'a söylediğinde, yaşlı adam gülerek "Madem bugün öğleden sonra kafalarınız pek yerinde olmayacak, öğleye kadar işleri bitirmeye bakalım" dedi.

Restorana gittiğinde saat biri on geçiyordu. Arkadaşları onu karşıladılar. Bazıları, Rex'in geçirdiği kaza için ona geçmiş olsun dedi; bazıları da düşününün ertelenmesine üzüldüklerini söylediler. Katherina onlara nişanın bozulduğunu söyleyemedi.

Ama arkadaşı Erica ne içmek istediğini sorarken, parmağındaki nişan yüzüğünün yerinde olmadığını fark edince "Aramız bozuldu işte" diye açıkladı. Erica daha önce nişanlanıp ayrılmıştı. Katherina'nın yüzüne bakarak başını hafifçe sallamakla yetindi.

"Boşver nikahtan önce olması, nikahtan sonra olmasından iyidir, üzme kendini"

Bir süre konuşup şakalaşarak yemekleri yemeklerini yediler, içkilerini yudumladılar. Yarım saat kadar sonra, Katherina yemeğini bitirmiş, şirketin sigorta şubesinde bir erkek arkadaşıyla konuşurken sigorta şubesi müdürü Jeremy Kinger içeriye girdi. Katherina ile Rex, nişanlı oldukları günlerde, Jeremy ve karısıyla beraber birkaç kez birlikte yemek yemişlerdi. Genç kız onu görünce hafifçe gülümsedi. "Merhaba, Jeremy" dedi. Ama Jeremy ona hiç bakmadı, yanındaki erkek arkadaşlarıyla selamlaşip sırtını döndü.

Jeremy'nin şubesinde çalışan genç "Herhalde bu kargaşalıkta seni duymadı" dedi.

Ama Katherina onun kendisini neden selamlamadığını anlamıştı. Jeremy onun nişanı bozduğunu öğrenmiş ve kendisi de bir Kinger olduğundan gereken tepkiyi göstermişti.

Katherina, içki kadehini dudaklarına götürürken, başını hafifçe salladı. Yalnızca George Kinger onu anlamıştı ve o da yılların tecrübesine sahip, zeki ve insanları çok iyi tanıyan bir adamdı.

Yemeğin sonuna doğru Katherina, Jeremy Kinger birkaç kez daha bir metre yakınına gelip kendisini görmezlikten gelince, yeni bir iş aramaya başlama zamanının geldiğini anladı. Nate Kinger bir hafta sonra Kinger International'ın başına geçecek ve masasına oturur oturmaz ilk işi, Katherina'yı kovmak olacaktı.

O hafta her gün gazetelerin iş ilanlarını okudu, ama kendisine uygun bir iş bulamadı. George Kinger'le çalışacağı son gün olan Cuma günü gelmişti. Ama acele etmesine gerek yoktu, iş bulmasa da bir iki ay geçinebilecek kadar parası vardı.

Tatile çıkmasına karşın, George jübilesine kadar başkan sayılırdı. Öğleden sonra onun odasından çıkan Katherina, yavaşça kapıyı arkasından kapadı. Yaşlı adam, yıllarını geçirdiği odada bir süre yalnız kalıp, anılarını, şirketin geçmişini ve onu bu hale nasıl getirdiklerini düşünmek isteyebilirdi.

Daktilosunun başına geçti. Bir süre sonra solundaki kapı birden açıldı. Katherina, başını kaldırdı, kendisine düşmanca bakan bir çift mavi gözle karşılaştı ve sonra gözlerini yeniden işine çevirdi. Bu adamı pazartesiye kadar görmeyeceğini sanıyordu.

Nate sesini çıkarmadan gelip onun masası karşısında durdu ve her zamanki küstah tonla, "Gideceğinizi sanmıştım" dedi.

Katherina içinden yükselen öfke dalgasını güçlükle engelledi. Başını yavaşça kaldırıp ona baktı "Henüz başkan değilsiniz" diye karşılık verdi. Sonra onun öfkeden kıpkırmızı kesilen yüzüne bakıp devam etti "Ayrıca amcanıza üç ay daha kalıp size yardımcı olacağım konusunda söz verdim"

"Ve kuşkusuz siz verdiğiniz sözü tutarsınız, değil mi?"

"Evet, amcanızı kırmak istemem, verdiğim sözü tutacağım" Bunu, Nate'yi kızdırmak için söylemişti ama duyduğu cevap çok şaşırtıcıydı.

"Aman tanrım! Demek size üç ay daha katlanmak zorundayım"

Kulaklarına inanamıyordu. Nate onun üç ay daha burada kalmasına razı mı olacaktı yani? Kendini topladı ve "Merak etmeyin canım!" diye devam etti. "Amcanız, işime üç ay daha devam edebileceğim konusunda söz

vermedi bana” İşte onu rahatlatmıştı, artık kendisini rahatça kovabilirdi Nate Kinger.

Ama, Nate onu kovmak istediğini gösteren en küçük bir hareket yapmamış, ve bir şey söylememişti. Ayrıca, gözlerinde şeytanca pırıltılar görülüyordu.

”Biz Kingerleri iyice tanısaydınız, birbirimize çok bağlı olduğumuzu anlardınız, Miss Randle. Amcam sizin burada bir süre daha kalmanızı istediğine göre, durumdan hoşlanmamama karşın, ona saygısızlık etmemek için, sesimi çıkartmayacağım.”

Bunları söyledikten sonra, Katherina’nın ağız açık halde kendisine bakmasına aldırmadan öbür kapıya gitti. İçerden, George’nin ”Nate!” diyen neşeli sesi duyuldu, sonra ara kapı kapandı.

Katherina ne yapacağını şaşırmıştı, demek bu küstah serseri, amcasına karşı çıkmamak için onu üç ay daha işten çıkarmayacaktı. Katherina ağlayacak gibi olmuştu. Kendi de verdiği sözden dönemezdi. Ve bu durumda, üç ay daha bu adamın hareketlerine göz yummak zorunda kalma düşüncesi onu harap ediyordu.

DEVAM EDECEK...

KADER

07.07.2006 12:29

A L T I N C I B Ö L Ü M

Katherina hafta sonunu, önündeki üç ay neler yapacağını, nasıl çalışacağını düşünerek geçirdi. Pazartesi sabahı yatağından kalktığında, George Kinger’e verdiği sözden dönmeyeceğini düşünüyordu.

Cuma günü George’a veda ederken, bunun bir işe yaramayacağını bile bile, gitmemesi için içinden dua etmişti. George Kinger, onun, gidişine üzüldüğünü anlamış ve gülümseyerek onunla şakalaşmıştı.

Giyinince aynanın karşısına geçti, kendini gözden geçirdi. Uzun topuklu ayakkabılarını giymişti, ama yine de Nate Kinger’in yanında kısa kalacaktı. Onun, kendisine tepeden bakmasına çok sinirleniyordu, ama yapacak bir şey yoktu. Düşünden sonra Mrs. Kinger olarak büroya giderken giymek üzere aldığı kahverengi takımıyla çok şık olmuştu. Döpiyesin içine giydiği krem rengi bluz da tenine çok yakışmıştı.

Yüzündeki hafif makyajı da gözden geçirip, kusursuz olduğunu görünce, çantasını aldı ve evden çıkıp arabasına doğru yürüdü.

İşine herkesten önce geldiğine memnundu. Hiç kimse ona geç kaldığını söyleyemezdi. Yeni başkan içeriye girdiğinde hafif bir günaydın der, sonra da, o sabah öbürlerinden farklı değilmiş gibi işine başladılar.

Ama odasına girdiğinde, düşündüklerini yapamayacağını anladı. Nate Kinger ondan önce gelmiş, kendisini görmesi için de ara kapıyı aralık bırakmıştı. İşin başında terslik çıkarmak iyi olmayacaktı. Kendini zorladı ve ona doğru bakarak güçlkle gülümsedi. ”Günaydın”

Ama Nate Kinger, gülümsemesine karşılık vermek niyetinde olmadığını gösterdi. Asık bir yüzle ”Hazır olunca hemen buraya gelin” dedi.

Katherina, George Kinger’le çalışmaktan her zaman zevk almıştı. Ne kadar sıkı çalışırlarsa çalışsınlar, arada bir şakalaşır ve dinlenirlerdi.

Ama Nate Kinger’in yüzü hep asıktı. Hiç yorulmuyor, dinlenmeye ihtiyaç duymuyordu. Ayrıca, Katherina’a de hiçbir şey sormamıştı, her şeyi biliyordu. Yapılması gereken işleri anında kavıyor ve hatasız yapmayı başarıyordu. Bir iki saatlik bir çalışmadan sonra Katherina, onun korkunç zeki bir işadamı olduğunu anlamıştı.

Nate onu bir an bile işsiz bırakmamış, sürekli not tutturup yazı yazdırmıştı. Acaba iyice yorulup bırakmasını ve işten ayrılmasını mı istiyordu, yoksa onun iyi bir sekreter olup olmadığını mı anlamak istiyordu?

Kinger International'a işe başladığının ilk haftasında Rex'le çıkmaya başlamıştı. Nate, belki de onun, Rex'in isteği üzerine işe alındığını ve bu göreve layık olmadığını düşünüyordu.

Katherina o gece erkenden yattı ve rahat bir uyku uyudu. Sabahleyin kalktığında, nasıl bir sekreter olduğunu Nate'ye kanıtlamaya karar vermişti. Çalışkan bir kız olduğunu biliyordu; bunu kısa zamanda George'a göstermeyi başarmıştı. Ama istiyorsa, aynı şeyi Nate Kinger'e de kolayca gösterebilir, kendisine verilen işi rahatça yapabileceğini kanıtlardı.

Odasına girdiğinde, onun orada olduğunu biliyordu; hemen "Günaydın" dedi. Ama bu kez yüzünde gülümseme yoktu.

Homurdanarak da olsa Nate de cevap verdi.

Nate bir gün önce, aralarındaki kapının açık kalmasını istediği için, kapıya dokunmadı, onun istediğini yapacaktı. Elbisesini değiştirmemiş, sadece krem bluz yerine yeşil bir tane giymişti.

Nate ona, not almak üzere yanındaki sandalyeye oturmasını işaret etti ve birkaç saniye başını çevirip Katherina'nın parlak bal rengi saçlarına ve bluzunun renginde olan gözlerine baktı. Katherina, bir ara onun gözlerinin göğüslerine takıldığını görünce, yanaklarının kızardığını hissetti.

Nate, ciddi bir yüzle, "Aklından neler geçiyorsa hemen unut" diye söylendi. "Burada ikimiz de çalışmak üzere bulunuyoruz. Eğer beni de kalbini kırdığın erkekler listesine almayı düşünüyorsan, sana şunu söyleyeyim ki, bir aileden bir kurban yeter. Hem ben, arkadaşlık yaptığım kadınların yumuşak kalpli olmalarını isterim"

Katherina birden kendini kaybetti ve karşısındaki adamın kim olduğunu bile unutup, "Seni kendini beğenmiş domuz!" diye bağırdı. "Seninle olmaktansa, bir gorille olmayı yeğlerim! Yanaklarım kızardı, çünkü erkeklerin gözleriyle beni soymalarına dayanamam"

"Tabii, erkeklerin seni elleriyle soymalarını yeğlersin, değil mi?"

Katherina, "Tanrı aşkına..." diye başladı; ama Nate hemen çantasına uzanıp birkaç kağıt çıkartmış ve ona uzatıp "Bak bakalım, bunlarda neler var" diyerek onun sözünü kesmişti.

Katherina saat on bire kadar o kağıtlarla uğraştı. Nate gece geç saate kadar bu hesaplar üzerinde çalışmış olmalıydı, çünkü her şey düzgün ve hatasızdı. Daha sonra onun dikte ettirdiği birkaç yazıyı yazıp götürdü ve işareti üzerine, yeni notlar almak üzere tekrar yanına oturdu.

Öğleden sonra bir ara vaktin çok hızlı geçtiğini anladı. Yoksa Nate için çalışmaktan hoşlanıyor muydu? Ama bu olamazdı. Belki de hiç boş vakti olmadığı için zamanın farkına varmıyordu. Sürekli not almaktan sırtı ağrımaya başlamıştı. Birden arkasına yaslanıp hafifçe gerindi. Ceketini uzun süre önce çıkartmıştı. Nate'nin gözlerini, birkaç saniye için yine üzerinde hissetti, ama mavi gözlerde bu kez düşmanca ifade yoktu.

Hiç düşünmeden, aynen George Kinger'e yaptığı gibi başını kaldırıp ona gülümsedi. Ama bunu yaptığına hemen pişman oldu. Nate'nin kaşları çatılmış, gözlerindeki düşmanca ifade yeniden belirivermişti.

Nate bir süre önce verdiği yazının hala daktiloda takılı durduğunu bildiği halde, sert bir tonla "Şu rapor bitti mi?" diye sordu.

Katherina "Mucize yaratamam" diye söylendi ve kalkıp daktilosunun başına gitti.

Cuma sabahı yataktan kalkarken, hafta sonu geldiği için seviniyordu. Nate Kinger'in enerjisi bitmek bilmiyordu. Durmadan çalışıyorlar, Katherina'nın bir dakikası bile boş geçmiyordu. George ayrılmadan bütün işleri tamamlamıştı, ama şimdi sanki her şeyi yeniden yapıyordu.

Hafta sonu bu çalışmanın acısını çıkartabilirdi. Hiç olmazsa kız arkadaşlarından bir kaçına telefon eder ve onlarla buluşup sinemaya gidebilirdi.

Ama hafta sonu için yaptığı planlar, o gün öğleden sonra saat dörtte telefonun çalmasıyla birlikte suya düştü. O sırada Nate'in notunu almaktaydı.

"Telefona buradan cevap verebilirsin"

Katherina birkaç adımda kendi masasına gidip telefona bakabilirdi ama Nate'in sözünü dinleyip, onun masasındaki telefonu açtı. Sandra'nın üzüntülü sesini duyunca, birden her şeyi unuttu.

Yine Victor'un eski oyunlarından birini yaptığını sandı ve "Sakin ol Sandra, dinle..." diyerek onu avutmaya çalıştı.

Sandra ise ağlamaklı bir sesle "Nasıl sakın olurum" diyordu. "Victor, gelip bavulunu topladı, şirketi hafta sonu Birmingham'da bir seminere çağırmış onu, gidiyor"

Katherina, Victor Smith'e inanmadığı halde, "Olabilir şekerim" dedi. "Çağırmışlardır tabii"

Sandra ağlayarak devam etti "Biliyorum, bazen böyle şeyler oluyor. Ama üzerini değiştirmek için yukarıya çıktığında yanına gittim, gömleğinde ruj lekesi vardı"

O sırada Nate elindeki kağıdı okumayı bitirmiş, onu dinliyordu, ama Katherina bundan habersizdi.

"Emin misin canım? Belki de ruj lekesi değildir"

Bunları Sandra'yı teselli etmek için söylediğini ve kendisinin de inanmadığını biliyordu. Ama yapacak bir şey yoktu; Sandra kocasından ayrılmak istemiyordu.

"O da bir büroda çalışıyor" diye devam etti "Bunlar hepimizde oluyor, bazen ben de eve gittiğimde bluzumda kırmızı kalem lekeleri görüyorum, inan bana"

"Ah, Katherina, beni bırakırsa ne yaparım?"

Katherina, ona kocasının bir serseri olduğunu, aslında onun, kocasını terk etmesi gerektiğini söylememek için kendini zor tuttu.

Elinden bir şey gelmemesine üzülerek "Ağlama Sandra" diye konuştu. "Bak, bir saatlik işim kaldı, istersen işten çıkınca hemen sana gelebilirim"

"Katherina, bunu yaparsan çok sevinirim. Victor Pazar günü de gelmezse, benimle hafta sonu kalırsın değil mi?" Bunu söylerken yine ağlamaya başlamıştı.

"Korkma, pazar günü döner, eminim bundan. Haydi kes artık ağlamayı"

Ablasını avutmak için aklına ne gelirse söylerken, birden nerede olduğunu fark etti. Nate Kinger, işini bırakmış, büyük bir dikkatle onu süzüyordu.

"Sandra, kapa telefonu artık" dedi. "İşten çıkar çıkmaz sana geleceğin, söz veriyorum"

DEVAM ETCEK

KADER

07.07.2006 13:11

Y E D İ N C İ B Ö L Ü M

Telefonu kapattıktan sonra Nate'in okuduğu yazıları almak üzere uzandı. Ama Nate birden onu durdurdu. "Sandra ablan değil mi?"

"Evet, öyle"

"Duyduklarımı yanlış anlamadıysam ablanın kocası biraz çapkın biri olmalı"

Katherina ona "Sana ne" demek istedi. Ama 'çapkın koca' sözü ona başka şeyler de hatırlatmıştı, birden yüzünün sarardığını hissetti.

"Sandra böyle bir erkekle nasıl yaşıyor, anlamıyorum..." diye başladı, ama sustu. Nate'in kendi ailesine ait sorunları bilmesini istemiyordu. Bir an düşündü, sonra "Özür dilerim" dedi. "İş arasında özel görüşme yapmam doğru değildi, ama... böyle karılarını aldatan erkeklerden nefret ediyorum, elimde değil. İnsanlar sadakatin ne olduğunu nasıl unuturlar?"

"Sadakat mi?"

Bu kez hayret eden ve şaşkınlık içinde olan Nate'di. Ama şaşkınlığı birkaç saniye içinde öfkeye dönüştü ve ayağa fırladı.

"Demek sadakate bu kadar önem verdiğin için kardeşim Rex'le nişanlıyken, başka bir erkekle hafta sonu geçirdin, öyle mi?" Katherina'ın bir şey söylemesine zaman kalmadan Nate Kingler "Rex'ten ayrıldıktan ne kadar zaman sonra sevgiline gittin?" diye devam etti. "Kimsenin sizi bulamadığı o yere kaç dakika sonra gittin, söyle bana?"

"Ben kimseyle hiçbir yere gitmedim!"

"Bunu sen söylüyorsun" Nate açıkça ona inanmadığını söylüyordu.

Ama Katherina'nın sabrı taşmaktaydı. Korkunç bir öfkeyle "Gitmedim diyorum" diye tekrarladı. "Evet, bir yere gittim ama tek başıma Sandra'nın Reading'deki evine gittim"

"Neden? Yoksa kocası yine çapkınlık yapmaya mı gitmişti?" Bunu alaycı bir tonla sormuştu.

"Hayır, ne yazık ki, o gün evdeydi. Ama o gün sınırları bozuk olan kişi Sandra değil, bendim!"

Bunu söylediğinde yine gözlerinin önüne Rex'in evinde gördüğü sahne geliverdi. Nate Kingler de şimdi onun her söylediğine inancakmış gibi bakıyordu. Gözlerini kısarak "Sınırların mı bozdu?" diye sordu.

Katherina'nın "Evet, sınırlarım bozulmuştu" diyen sesi oldukça sakindi.

Ama bir an sonra yanıldığını anladı. Nate belki ona inanmıştı, ama başka şey düşünmekteydi.

"Sınırlarının bozulmuş olması çok doğal. Erkeklerin, kadınlarına sadık olmasını isteyen bir kadın olarak, hayatta en fazla güvenebileceğin erkeği terk etmişsin"

Katherina daha fazla dayanamayarak "Güvenmek mi?" diye bağırdı. "Rex'in bana sadık olabileceğine nasıl inanabilirdim?"

Nate korkunç bir öfkeyle ona baktı, ama kendini çabuk topladı. Önünde duran genç kıza, yine öyle tepeden bakarak "Ona rahatça güvenebilirdin" diye söylendi. "Çünkü Kinger erkekleri başta biraz çapkın görünebilir, ama bir kez bir kadını severlerse, bir daha hiçbir kadına bakmazlar."

Katherina bunları duyunca kendini tutamayıp bir kahkaha attı. O halde Rex bir istisnaydı, ya da kendisini sevmemişti.

"Bundan kuşkun mu var?" Nate bir süre kontrol edebildiği öfkesine Katherina'nın gülüşüyle tekrar yenilmiş görünüyordu. "Ama kuşkulanmanı da doğal karşılarım. Çünkü sen kardeşimi gerçek aşkla sevmemişsindir, böyle duyguların varlığından bile haberin yoktur"

Katherina bunları duyunca dişlerini gıcırdattı "Ona tüm kalbimle bağlanmışım"

"Evet, davranışlarından ve konuşmalarından hemen belli oluyor bu. Seni çılgınlar gibi istediğini söylediğim zaman, bana hastaneye gitmeyeceğini söyledin ve benimle alay etin. Şimdi de tutmuş bana onu sevdiğini mi söylemek istiyorsun?"

Katherina soğukkanlılığını yitirmemeye çalışarak "Bana inanmayacağını bilmem gerekirdi, sana gerçeği söylememin ne yararı olacak bu durumda?" diye söylendi. "Anlamıyor musun, onu görmeye hastaneye gidip göremezdim, çünkü söylediğine göre Rex hala beni sevdiğini sanıyor. Onu görürsem ben de dayanamayıp onunla yeniden nişanlanabilirim."

"Demek sen hala bir felçliye bağlı kalacağından korkuyorsun öyle mi?"

"Onun iyileşeceğini sen söyledin bana" Katherina bunu söylerken boşuna konuştuğunu biliyordu. Çünkü, karşısındaki adam, yalnızca kendi inanmak istediği şeylere inanıyordu.

Nate Kinger'in yüzü yeniden kararmıştı. Katherina ne söylerse söylesin, genç adam ona inanmıyordu ve o anda tek isteği, kardeşine yapılanların intikamını almaktı.

"Erkeklerin kalplerini kırmakta tecrübe sahibi olmalısın" Nate Kinger'in gözleri ateş saçıyor, şakağındaki kaslar titriyordu. "Bu tecrüben de kardeşimi o halde görüp acımana engel olabilirdi. Ya da gerekirse nişan yüzüğünü bir süre sonra yeniden çıkarırdın"

Yüzünde nefret dolu bir ifade vardı. Nate ondan intikam alacağını söylemişti ve Katherina artık korkmaya başlamıştı.

"Düğünden bir hafta önce kardeşimden neden ayrıldın, söyle bana?" Bir an düşünüp devam etti. "Yani, başka bir erkek olmadığını söylüyorsan, neden ayrıldın?"

Katherina onun nefretle parlayan gözlerine baktı. Gerçeği söylese, asla inanmayacağından ve bunu da, daha önce yalan sandığı şeylere katacağından emindi. Bu adamdan korkmaya başlamıştı. Birden onun, boğazına sarılan ellerini hatırlayınca hafifçe titredi.

Hayır, ona gerçeği söyleyemezdi. Nate'in cevap beklediğini görünce "Rex söylemedi mi sana?" dedi. Nate buz gibi bir sesle "Kardeşim hala senin dünyanın en tatlı kadını olduğuna inanıyor" diye konuştu. "Aranızda geçenleri anlatarak senin adını lekelemeyecek kadar iyi bir insandır o. Sen sadakatten söz ediyorsun. Kardeşimin sana ihanet etmeyeceğinden ve tüm varlığıyla sana bağlı olduğundan eminim" Sadakat ve bağlılık sözcüklerini üzerine basarak kullanılıyor, bunları söylerken nefret dolu gözlerle

Katherina'ya bakıyordu. Nate Kinger, ne yaparsa yapsın ona inanmamayı kafasına koymuştu bir kere. Tüm çabaları boşa çıkacaktı, bunu biliyordu.

Katherina korkusunu yenmeye çalışarak bir süre düşündü. Karşısındaki adam, kendisine nişanı neden bozduğunu, kardeşini neden bıraktığını soruyordu ve cevap bekliyordu. Ama ona istediği cevabı vermeyecekti, istediği kadar bekleyebilirdi Nate Kinger.

Hiç sesini çıkarmadan eğildi, Nate'nin masası üzerinde duran kağıtları alıp, yine sessizce kendi masasına döndü. Kendi masasına oturunca biraz daha sakinleşmiş, daha rahat düşünmeye başlamıştı. Nate Kinger'den boşuna korkmuş olduğunu anlıyordu, genç adam ona kötülük yapmazdı herhalde.

Biden, Sandra'yı ve onun serseri kocasını hatırlayıp saatine baktı. Dört buçuk olmuştu. Ablası için çok üzülüyordu. Yarım saat sonra işi bittiğinde hemen çıkıp ona gitmeli ve zavallıyı avutmak için elinden geleni yapmalıydı. Sandra'nın yarın daha iyi olacağını biliyordu. Bir ara yine işi bırakmaya karar verdi. Pazartesi günü gelip istifasını o küstah, yakışıklı Nate Kinger'e verir ve çıkıp evine giderdi. Ama George Kinger'e verdiği sözden nasıl dönecekti? Ona bu kadar güvenen yaşlı adama bunu nasıl yapabilirdi? Ama Nate'i de daha fazla çekemeyeceğini biliyordu.

"Bırak onu şimdi"

Katherina elindeki yazıyı bırakıp şaşkınlıkla başını kaldırdı. Onun yerinden kalkıp, yanına gelmiş olmasından çok, tavrına şaşırılmıştı. Biraz önceki öfkeli, nefret dolu Nate gitmiş yerine sesi yumuşamış, neredeyse nazik bir Nate gelmişti.

Onun kendisine hafifçe gülümsediğini gören Katherina, gördüklerine inanamayarak "Bırakayım mı?" diye sordu. Onu daha önce hiç gülümserken görmemişti. Yüzü daha güzelleşip aydınlanmış, bembeyaz dişleri ortaya çıkmıştı. İnanılacak gibi değildi bu!

Nate onu iyice şaşırtan bir tonla "İkimiz de biraz sinirlendik ve yorulduk" diye konuştu. "Ben kardeşimin başına gelenlerle, sen de kendi sorunlarının yanı sıra ablanı ve onun çapkın kocasını düşünerek üzüldün. Bu sadakat konusunu bırakalım artık."

Bu sözcüğü yine kullanmıştı. Acaba onun üzerinde yine bir deneye mi girişiyordu bu adam? Ama Nate'in dudaklarında yine içten bir gülümseme görünce birden rahatladı. Kötülük düşünen bir insan bu şekilde gülümseyemezdi.

Nate yumuşak bir tonla devam etti. "Bak ne diyeceğim. Madem ki, bir süre beraber çalışmak ve amcanım isteğini yerine getirmek zorundayız, çalışma saatleri sırasında tüm sorunlarımızı bir yana bırakıp birbirimizi kırmamaya gayret edebiliriz, ne dersin?"

Bu yakışıklı, güler yüzlü genç adam karşısında, Katherina pazartesi günü vereceği istifa mektubunu ve sözünden döneceği sorununu birden unutupmuştu.

Nate, onun konuşmasını beklemeden, "Bu hafta çok iyi çalıştın" diye sürdürdü. "Sana hangi işi verdimsem, esliksiz ve mükemmel bir şekilde altından kalktın. Yaptıklarımı bağışlayıp, pazartesi benimle yeni bir insanmış gibi çalışmaya başlamaya razı mısın?"

DEVAM EDECEK...

Katherina çalışmalarının beğenilmesinden memnun olmuştu; ama biraz önce kendisine nefret dolu gözlerle bakan bu adamın böyle birdenbire nasıl olup da değişebileceğini anlayamıyordu. Ağzını açıp "Şey... ben..." diye başladı, ama sözünü tamamlamadı.

Nate ya içtenlikle konuşuyordu ya da çok iyi bir aktördü. Yüzü biden ciddileşti. "Biliyorum, seni çok üzdüm ve yordum. Ama benim yaptıklarım yüzünden amcama verdiğin sözden dönmeyi düşünmemişsindir herhalde"

Katherina hemen "Yok canım, olur mu öyle şey?" diye yalan söyledi. Nate bunu duyunca yine gülümsemiş ve elini ona uzatmıştı.

"O halde pazartesi hiçbir şey olmamış gibi başlıyoruz, değil mi Katherina?"

Katherina ne yaptığını düşünmeden elini uzatıp onun güçlü parmakları arasına bıraktı. Sonra "Pekala, tamam" diye mırıldandı. Nate onun elini bırakıp tekrar konuştuğunda, Katherina onun yalan söylemediğine inanmıştı.

"Ablana gitmek için acele ettiğini biliyorum. Haydi hemen kalk ve git, masanı ben toplarım."

"Sen mi toplayacaksın?"

"Haydi, çok söylenme ve hafta sonunu iyi geçirmeye gayret et."

Katherina küçük arabasını geri vitese takıp park yerinden çıkarken, başının içi uğulduyordu. Biraz önce olanlar gerçek miydi? Ama hayal görmüş olamazdı. Nate'in elinin sıcaklığını hala elinde hissediyordu.

Bu kadar büyük bir değişikliğin nedeni ne olabilirdi? Bu değişiklikten birkaç dakika önce, kardeşi hakkında bir tek söz söylese, Nate onun üzerine atılacak gibi duruyordu. İki, üç dakika sonra yanına gelmiş ve Rex ile öbür sorunları unutup, dostça çalışmayı önermişti.

Trafiğe karıştığında hala bunu düşünüyordu. Şirketteki havanın dostça olup olmaması aslında Nate'in umurunda bile olmazdı, bundan emindi. O halde nasıl olmuş da böyle birkaç dakika içinde değişmişti.

Katherina onun çok ani kararlar verdiğini birkaç kez görmüştü. Evet, Nate çok hızlı ve doğru kararlar verebilen bir adamdı. Acaba bu kadar kısa bir zamanda fikrini değiştirmesine neden olan şey ne olabilirdi? Katherina bunu çok merak ediyordu. Bu nedenin onun söylediği gibi dostça bir çalışma ortamı yaratma olmadığından emindi.

Reading'e vardığında kafasını kurcalayan soruya hala doğru dürüst bir cevap bulamamıştı. Ama Nate, aralarındaki sorunları unutmalarını ve dostça çalışmaları gerektiğini söylediğine göre, oda bunu yapacaktı. Onu çalışma saatleri dışında zaten görmeyecekti. Nate, belki de onu belli etmeden gözetlemiş ve üç ay dolmadan istifa kararı aldığını anlamıştı. Çok zeki bir adamdı. Belki de yüzünde gördüğü bir ifadeden onun amcasına verdiği sözden döneceğini hemen anlayıvermişti. Onun aynı zamanda dürüst biri olduğunu da anlamıştı Katherina. George King tatilden döndüğünde onu göremeyince, nerede olduğunu soracak ve dürüst Nate'de ona, Katherina'nın, kendi davranışları yüzünden gittiğini söylemek zorunda kalacaktı.

Sandra'nın evi önüne geldiğinde biden düşüncelerinden sıyrıldı. Artık kendi sorunlarını bırakıp, ablasını düşünmeliydi. Ona daha önce bu adamın iyi bir insan olmadığını, başka kadınlar peşinde koşan kocasından ayrılmasının daha doğru olacağını söylemişti. Bir tatilden döndüğünde öldüğünü öğrendiği annesine de aynı şekilde destek olmaya çalışmış, onu da birçok kez teselli etmişti Katherina. Evet, annesi o dönmeden birkaç saat önce ölmüş, karısını yitirdiğine fazlaca üzülmemen babasıysa kısa bir süre sonra yeniden evlenmişti. Katherina, babasının, ikinci karısını da aldattığından emindi.

Sandra arabayı kapıda görünce, koşarak geldi ve "Çok çabuk geldin" dedi. Gözleri ağlamaktan kıpkırmızıydı. Demek telefon konuşmalarından sonra da ağlamayı sürdürmüştü. Ama yine de Katherina'nın beklediği kadar üzgün görünmüyordu.

"Patron bu hafta çok çalıştığımı ve erken çıkabileceğimi söyledi"

Katherina hafta sonunun pek neşeli geçmediğini rahatça söyleyebilirdi. Sandra, çocuklar ne zaman dışarı çıkıp onları yalnız bıraksalar, hemen kocasından söz etmeye başlıyordu. Kocasının bu çapkınlıklarının bir süre sonra son bulacağına inandığını, Victor'un örnek bir koca ve baba olacağını söyleyip duruyor, Katherina'da onu dinlemek zorunda kalıyordu.

Victor Pazar akşamı saat sekizde gelip de elindeki kutu çikolatayı karısına uzattığında, Katherina tiksintisini belli etmemek için büyük gayret gösterdi. Hele karısına kendisini özleyip özlemediğini sorduğunda midesinin bulandığını hissetti.

Onun ne zaman geleceğini bilmediklerinden, Katherina o gece de kalmayı ve pazartesi sabahı dönmeyi düşünmüştü. Sandra'nın çikolata kutusunu zavallı bir tavırla alıp kocasına teşekkür ettiğini görünce, korkunç bir öfkenin her tarafını kapladığını hissetmiş ve Victor'la yalnız kalıp ona, kendisi hakkında neler düşündüğünü söylemek istemişti.

Ama onların işlerine karışmaması daha iyi olacaktı. Victor'un toplantıda neler yaptıkları konusundaki yalanları birkaç dakika güçlkle dinledi. Sonra "Bu akşam dönsem daha iyi olacak galiba" dedi.

Sandra hemen karşı koydu. "Ama bu gece de burada kalıp, yarın sabah gideceğini söylüyordun hani?"

"Biliyorum canım. Ama sana söyledim, yeni patron oldukça sert biri. Sabahleyin vaktinde yetişmem gerekiyor. Buradan gidersem geç kalabilirim."

Victor söze karışıp "Onu beğeniyorsun galiba" diyerek sırttı.

Katherina ona cevap verme gereğini duymamıştı. Fakat tam o sırada Gillie'nin üst kattan bağırdığını duyan Sandra koşarak yanlarından ayrılıp, kızına bakmaya gitmişti. Genç kız bu fırsatı kaçırmak istemedi ve öfkeli bir sesle "Bazı erkekler dürüst oluyor." dedi. "Kadınlar onların yanında güvencede oluyor. Nate Kinger'de böyle bir erkek ve eminim 'seviyorum' dediği kadını hiçbir zaman aldatmayı düşünmez"

Küçük arabasında giderken Nate Kinger'i neden bu işe karıştırdığını anlayamadı. Acaba sevdiği bir kadın var mıydı? Onun evli olmadığını biliyordu? Sevdiği kadını yitirmiş miydi? Yoksa hala hayatının kadını mı bekliyordu? Bir süre sonra hep onu düşündüğünü anladı ve 'Onun aşk hayatından bana ne sanki!' diye mırıldandı.

DEVAM EDECEK

KADER

12.07.2006 11:43

D O K U Z U N Z U B Ö L Ü M

Ertesi sabah Katherina, biraz geç uyandı. Hızla hazırlanıp arabasına bindi. Ama araba bir türlü çalışmadı.

Oldukça sinirli bir halde bir süre uğraştıktan sonra arabayı çalıştırınca derin bir nefes aldı. Ancak ne kadar acele ederse etsin, işine on beş dakika geç kalacağını anlamıştı. Nate yine eskisi gibiyse çekeceği vardı. Arabayı şirketin park yerine bıraktıktan sonra koşarak odasına gitti. İçinden, Nate'in eskisi gibi sinirli olmaması için dua ediyordu. Bu haftaya hiç de iyi başlamış sayılmazdı.

Nefes nefese odasının kapısını açıp içeriye girdiğinde bir çift buz gibi mavi gözle karşılaşınca, korktuğunun başına geldiğini anladı. Nate masasında oturmuş, onu garip bakışlarla süzüyordu. Cuma günü yüzünde gördüğü o yumuşak ifade ve tebessüm yok olmuştu. Mavi gözlerinde yine eski nefret vardı.

Kalp atışlarının hızlandığını hissetmesine karşın; başını önüne eğerek yavaşça ilerledi. Karşısındaki adam zehrini saçmaya hazır olsa bile, korkusunu belli etmemeli, elinden geldiği kadar normal davranmalıydı.

Nate ona ne söylerse söylesin geri çekilmemeye karar vererek, hafif bir sesle "Özür dilerim, geciktim biraz" dedi.

Ama Nate hiç beklemediği bir şekilde "Zararı yok, üzülme" diye cevap verince şaşırıldı.

Katherina cesaretini toplayıp başını hafifçe kaldırdı ve ona baktı. Birkaç saniye önce Nate'in yüzünü kaplayan nefreti göremedi. Demek o ifadeyi kendisi hayal etmişti, çünkü Nate şimdi ona gülümsüyordu.

Nate gülümsemesine devam ederek "Herhalde hafta sonun pek neşeli geçmedi" dedi.

Katherina da hafifçe gülümsedi ve başını sallayarak "Evet, ne yazık ki öyle oldu" diye cevap verdi. "Sabahleyin de arabanın inadı tuttu ve zor çalıştı, onun için geciktim"

"Her neyse önemli değil bu, hazır olduğun zaman işe başlayabiliriz"

O gün Nate ona o kadar iyi davrandı ki, aralarında Rex'in gölgesi olmasa, Katherina onunla George'a söz verdiği gibi üç ay değil, daha fazla da çalışmak isteyebilirdi.

O akşam eve gittiğinde, nasıl olup da Nate'in dünyanın en kötü insanı olduğunu düşündüğünü anlayamadı. Bu adam, tehditlerinden bile korkulacak biri değildi aslında. Her insan gibi o da çok öfkelenince, hiçbir zaman yapmayı düşünmediği şeyler söylemişti. Yine de Katherina, daha önceki davranışlarını düşününce, şaşırıktan kendini alamıyordu.

Nate tüm hafta boyunca fazlaca iş vermesine karşın, ona hep büyü bir incelik ve nezaketle davranmış, kırıcı tek söz etmemişti.

Katherina arada sırada başını kaldırıp, hep açık duran ara kapıdan baktığında, bazen onun da kendisine nefretle baktığını görmüştü. Ama Nate'in ilk bakışta nefret gibi görünen yüzündeki ifadenin bir gölge oyunu olduğuna inanmıştı, çünkü Nate gözlerini çevirmeden önce hep hafifçe gülümsüyordu. Ayrıca bir şey sormak üzere Katherina'nın yanına geldiği ya da not alması için onu çağırdığı zamanlarda, yüzünde korkulacak bir ifade olmuyordu. Böylece Cuma günü geldi.

Nate bir ara yine gülümseyerek, "Bu akşam biraz erken çıkmak istiyorum Katherina" dedi. "Bu hafta beni çok çalıştırdın. Ben olmadığımı göre sen de istersen erken gidebilirsin. Kimsenin bir şey diyeceğini sanmam"

Katherina onun böyle erkenden çıkıp nereye gideceğini merak etmiş ve sonra, kendi kendine neden merak ettiğini sormuştu. Onun biriyle buluşacak olması kendisini neden bu kadar ilgilendiriyordu? Ama belki de Rex'i ziyarete gidecekti. Bunu düşününce biraz rahatladığını hissetti.

Saat dörtte, işinden başını kaldırıp ona baktığında, kendisini süzen düşmanca gözlerle karşılaştı. Ama yanıldığını ve onun gülümseyeceğini biliyordu. Nate de, beklediği gibi hemen gülümsemişti zaten.

İçindeki fırtınanın nedenini anlamadan, gözlerini ondan ayırırken, Nate'in sakin sesini duydu.

"Bugünlük bu kadar yeter" Masasının üzerini temizlemiş ve pazartesi sabahı için hazır hale getirmişti.

Katherina daktilosunun kapağını kaparken, Nate elinde çantasıyla onun yanına geldi. Boş zamanında yapmak için eve iş götürüyordu anlaşılın. Katherina'nın yanında durdu, yumuşak bir sesle "Bu hafta sonu ne yapmayı düşünüyordun?" diye sordu.

Katherina bir an için onun kendisiyle çıkmak için bunu sorduğunu düşünüp bayılacak gibi olmuş, ama sonra bu saçma düşüncesi için kendi kendine kızmıştı. Kardeşinin kaza yapıp yaralanmasına yol açmış bir kızla çıkmak ister miydi hiç! Böyle bir şeyi nasıl düşünebilmişti?

Onun cevap beklediğini görünce, sakın bir tavırla "Henüz bir şey düşünmedim" diye cevap verdi. "Belki bir kız arkadaşımın sinemaya gidebilirim" Neden böyle söylemişti sanki? Onun kendisi hakkında iyi şeyler düşünmesini mi istiyordu yoksa? Nişanlısından ayrılır ayrılmaz, hemen bir erkek arkadaş bulmuş bir kız gibi görünmek istemediğinden mi böyle konuşmuştu? Sinemaya kiminle gittiği Nate'in umurunda mıydı?

Nate ona bakıp yine yüzünü aydınlatacak şekilde gülümsedi. Sonra kapıyı açıp geçmesi için beklerken "Seninle otoparka kadar geleceğim" dedi.

Otoparka vardıklarında, Katherina rahat bir nefes aldı. Asansörde, onun yanında sessizliği bozmak için bir şeyler söylemek istemiş, ama aklına hiçbir şey gelmemişti. Nate ise, sessizlikten rahatsız olmuş gibi davranmamıştı. Katherina'nın aklına Rex'in nasıl olduğunu sormak gelmişti ama bütün hafta boyunca ondan hiç söz etmediklerinden, Nate'in bu konuyu hatırlamasını istememişti. Eski nişanlısını sorup, Nate'yi yine eskisi gibi bir canavar haline döndürmek istemiyordu.

Asansörden çıkarken birden nasıl olduğunu anlamadan ayağı kaymış ve düşmek üzereyken Nate'in güçlü eli tarafından tutulmuştu.

Ona teşekkür edip dışarıya adımını atınca, serin havayı ciğerlerine çekti.

"İyi akşamlar" deyip arabasına doğru yürürken, Nate de ona elini salladı ve kendi arabasına doğru ilerledi.

Katherina bir türlü çalışmak bilmeyen arabasıyla uğraşırken, Nate'in lüks Rolls Royce'unun yanına yanaştığını görüp başını kaldırdı. Nate hafifçe gülerek pencereden başını uzattı. "Senin ufaklık yine çalışmıyor galiba?"

Katherine kendini zorlayarak gülümsedi, yapabileceği başka bir şey yoktu. İşinde çok becerikliydi ama motordan hiç anlamıyordu.

Eve otobüsle gideceğini bildiği halde uğraşmaya devam ederek "Yarın iyi bir bakımdan geçirteceğim" diye cevap verdi. Bir tamirci çağırıp arabayı kontrol ettirmesi gerekiyordu.

Nate oturduğu yerden "Senin akün çok zayıf, araba ondan çalışmıyor" diyerek onu şaşırttı. "Bırak onu da seni götürüyüm, hadi gel"

"Ama senin acelen vardı."

Katherina onun arabasına binmek üzere kendi küçük arabasından inerken, Nate'in sadece erken çıkmak istediğini söylediğini hatırladı. Söylediği gibi acelesi olduğu konusunda tek bir laf etmemişti.

Lüks Rolls Royce'un koltuğuna yaslandığında, zenginliğin ne demek olduğunu çok daha iyi anladı. Evinin yerini tarif etmesine gerek yoktu, Nate ona daha önce bir kez gelmiş, Katherina'nın hatırlamak bile istemediği bir ziyaret yapmıştı.

Nate'in araba kullanışı da çalışması gibiydi. En küçük bir hata yapmıyordu. Asansörde ona hiçbir şey söylememiş olmasına karşın, arabada havadan sudan konuşmaya, ona küçük fıkralar anlatmaya başlamıştı.

Daha saat beş olmamıştı, yani çalışma saati içindeydiler ve Nate söz verdiği gibi ona bürodaki gibi davranıyor olabilirdi. Çalışma saatleri dışında birbirlerine davranışları konusunda bir anlaşma yapmamışlardı. Ama bunu, bir hafta içinde Katherina'yı daha iyi tanıdığı için de yapıyor olabilirdi. Aslında Katherina onunla çalışma saatleri dışında da birlikte olmak isterdi, ama böyle bir şeyin olmayacağını biliyordu.

Yolda bir ara benzinciye girip deposunu dolduran Nate, yeniden yola çıktıklarında "Surrey'e varmadan benzinsiz kalmak istemedim" dedi.

"Surrey mi?" diye şaşkınlıkla sonran Katherina'ya son gelişinde Surrey yakınlarındaki bir köyde ev aldığını ve işine her gün oradan gelip gittiğini söyledi genç adam. Londra'da oturmuyordu.

Demek Amerika'dan toplantı için geldiğinde, şirketin başkanlığına seçileceğini biliyordu Nate. Katherina hiç düşünmeden "Başkan olacağını daha önceden biliyor muydun?" diye sormaktan kendini alamadı.

Nate cevap vermeden önce bir süre düşündü. Belki de birden sorulan bu soruyu beğenmemişti. Ama fazla beklemeden, ona o zaman neler düşündüğünü açıklamakta sakınca görmedi.

"Amcamın bana, zamanı geldiğinde Adrian'ın Amerika'daki şirketi nasıl yöneteceği konusunda söylediklerini duyunca, başkanlığa geleceğimi anlamıştım"

"Adrian, babasının kendisine oy vermediğini görünce kızmadı mı?"

Katherina, Nate'in kendisine şirketin gizli sayılması gereken konularında bilgi vermesine sevinmişti. Nate onunla dost olmayı düşünmese bunlardan hiç söz etmezdi.

"Tersine, hatta rahatladı diyebilirim. Adrian çok güzel bir Amerikalı hanımla evlendi, yakında da baba olacak. Şu sıralar onu Amerika'dan koparıp buraya getirmek, aile yaşamını bozmak demek olacaktı."

Katherina duyduklarından o kadar memnun olmuştu ki, bir an için, bu ailesine bağlı Kinger'i ve onun karısını kıskanmaktan kendini alamadı. O da böyle, işinden çıkıp evine koşan bir Kinger'le hayatını birleştirmek isterdi. Ama Rex onun istediği gibi bir Kinger olmadığını göstermişti.

Bunları düşündükten sonra hafifçe başını salladı. "Peki ama öbür kuzenlerinden bu işi isteyen hiç çıkmadı mı?"

Nate hiç düşünmeden "Tim bu sorumluluğu almaya hazır değildi" diye açıkladı. "Belki Jeremy isterdi ama o da bana oy verdi. Paul'e gelince," birden durdu ve gülümseyerek Katherina'nın yüzüne baktı "Bunu söylemem doğru değil, ama diyebilirim ki, Paul, Fransa'da çok iyi vakit geçiriyor ve orayı bırakmak istemez"

O sırada Rolls Royce, Katherina'nın oturduğu binanın önünde durmuştu. Arabanın içindeki atmosfer o kadar dostçaydı ki, genç kız birden aklına gelen şeyi soruverdi. "Yola devam etmeden önce gelip benimle bir çay içmez misin?" Nate'in şaşkınlıkla ona baktığını görünce birden kızardı ve "Ama belki çayı evinde içmek istersin." Diye ekledi.

Aceleyle dönüp kapı kolunu yakaladığında, Nate'in eli uzanarak onu tuttu. "Harika bir kızsın sen Katherina" Onun şaşkınlıkla kendisine gülümsediğini görünce hafif bir kahkaha attı. "Kusura bakma, beni hep şaşırtıyorsun."

"Öyle mi?" Nate'in kendisine kızmadığına çok sevinmişti.

Nate başını salladı ve sonra, elini uzatıp iki parmağıyla onun kıpkırmızı olmuş yanağını hafifçe okşadı. "İşte beni yine şaşırttın." Alt dudağı hafifçe kıvrılıp çekici bir hal almıştı. "Bir ara, seni bu hafta çok çalıştırdığım için bana kızdığını ve seni eve götürme önerimi bile reddedeceğini sanmıştım. Ama sen kızmadığın gibi, bir de

beni yorgunluğum gitsin diye çaya davet ediyorsun”

Nate, parmaklarını çekince Katherina yanaklarının yandığını hissetti ve içindeki fırtına belli olmasın diye hemen başını dışarıya doğru çevirdi.

“Önerim hala geçerlidir,” diye fısıldadı. “Eğer istiyorsan tabi.”

Nate “Teşekkür ederim ama şimdilik kalsın” diye cevap verdi. “Geçen hafta sana yaptıklarımın sonra bunu hak etmedim henüz”

Katherina o anda, geçen hafta olanları unutmuştu bile. Ama önerisini yineleyemeyecek kadar da gururuna düşküdü.

Yeniden kapı kolunu tuttu. “O halde pazartesi görüşürüz” dedi. Ona iyi hafta sonu dilemek için başını çevirdi, ama birden donakaldı. Nate ona iyice yaklaşmış, gözlerini dudaklarına dikmişti. Onu öpmek ister gibiydi.

“Geçen hafta olanlardan dolayı bana kızmadığın için teşekkür ederim tatlı Katherina” Başını eğdi. Katherina gözlerini kapadı. Nate’in dudaklarının hafifçe yanağına değdiğini hissetti.

Gözlerini birden açınca, Nate’in geriye çekildiğini gördü, dudaklarından öpmeye hiç de niyetli görünmüyordu. “Hoşça kal, Nate” diye fısıldadı ve bir an önce oradan uzaklaşmak için koşar adımlarla binanın kapısına doğru ilerledi. Nate’in kendisini dudaklarından öpmemesi çok iyi olmuştu, çünkü yanağına hafifçe dokunan dudaklar bile içinde fırtınalar koparmaya yetmişti...

DEVAM EDECEK...

KADER

25.07.2006 12:03

O N U N C U B Ö L Ü M

Yarım saat kadar sonra, eve girer girmez kendini bıraktığı koltukta oturuyordu hala. Kendisine neler olduğunu bir türlü anlayamıyordu. Nate Kinger’de sihirli bir güç mü vardı da onu böyle birdenbire etkisi altına alabilmişti?

Geçen cumadan önceki günlerde, onun kendisini evine götürmesine evine kadar yürümeyi yeğ tutardı. Ama bir hafta sonra fikrini bütünüyle değiştirmiş, evine çaya davet etmiş, daha da beteri onun kolları arasında olmayı bütün varlığıyla istemişti.

Yavaşça ayağa kalktı ve kendini toparlamaya çalışırken “Tüm bunlar saçma şeyler” diye söylendi. Eğer olaylar beklediği gibi gelişseydi., şimdi Nate’in yengesi olacaktı. Kendisine kahve yapmaya çalışırken “Tanrı’ya şükürler olsun ki Rex’le evlenmedim” diye düşündü.

Nate’e aşık olmadığından emindi. Ama onun gibi bir adamın kendisini ona kabul ettirmesi ve içinde fırtınalar kopabilmesi çok garip bir şeydi doğrusu. Bu duyguları Rex’le beraberken hiçbir zaman duymamıştı.

Yatağına yattığında, Rex’le evlenmemekle sadece kendini kurtarmakla kalmadığını, aynı zamanda Rex’e de iyilik yapmış olduğunu düşünüyordu. Öyle ya, Rex’in karısı olduktan sonra da ağabeyi onda aynı duyguları kendini hiç yormadan uyandırıyordu ne olurdu?

Ertesi sabah uyandığında artık Kinger’leri düşünmemeye kendi kendine söz verdi. Onlarla son zamanlarda çok uğraşmıştı, bu kadarı yeterdi. İlk iş olarak eski arkadaşlarından Fay Cooper’a telefon edip, kendisiyle beraber sinemaya gidip gidemeyeceğini sordu.

Ama Fay başka bir arkadaşına söz vermişti. "Bu akşam Debbie Hutton'ın partisine gideceğim" dedi. "Neden sen de gelmiyorsun? Debbie'yi ve gelecek olanların büyük çoğunluğunu sen de tanırısın"

Katherina, Debbie'nin partilerinin nasıl sonuçlandığını bildirdi. Onun için "Gelemem" diye cevap verdi. "Davet edilmediğim yere gitmek istemem"

Arkadaşı "O senin partine koş koş gelirdi" diyerek güldü ve Katherina'nın bozulan nişanı nedeniyle keyifsiz olacağını düşünerek "Bak şekerim" diye devam etti. "Ben onunla bir konuşayım, seni tekrar ararım" Katherina ona, hiç uğraşmamasını söylemek istedi ama Fay onu dinlemeden telefonu kapatmıştı.

Daha önce, yani Rex'le nişanlanmadan önce birlikte olduğu arkadaşlarıyla neden görüşmek istemediğini anlayamıyordu. Onlar şimdi Katherina'e akıllarına geleni yapmaktan çekinmeyen yaramaz çocuklar gibi geliyorlardı.

Arabasını tamir ettirmek için, çalıştığı yere yakın bir garajın telefon numarasını ararken, partiye gitmek için kendi kendini kandırmaya başlamıştı.

Eline bir kitap alıp yalnız başına evde kalmaktansa, partiye gidip arkadaşlarıyla eğlenmesi çok daha iyi olmaz mıydı? Kinger'leri unutması için yeniden arkadaş çevresine katılması gerekiyordu. Yaşamın, yalnızca Kinger'ler demek olmadığını kendi kendine kanıtlaması gerekti.

Bir süre sonra garajı buldu; onlara aküsünün zayıfladığını ve arabanın nerede olduğunu söyledi. Garajdaki adam ondan arabanın anahtarlarını istemediğine göre, kapısını rahatça açabileceklerdi. Katherina, Nate'in akü hakkında söylediklerinin doğru olup olmadığını anlamak için bir saat sonra tekrar garaja telefon edeceğini söyledi.

Cumartesi sabahı evde her zaman yapılacak birçok iş bulunurdu. Katherina, ev işleriyle uğraşırken Fay telefon etmiş ve partiye gelmezse Debbie'nin güceneceğini söylemişti.

Katherina, öğleden sonra garaja gidip arabasını aldı. Akü şarj edilmişti. Ama marş dinamosunda bir arıza vardı ve geçici olarak tamir edilmişti. Daha sonra yeniden bakılması gerekiyordu. Genç kız "Peki arabayı ne zaman getireyim?" diye sorarken, arızalı dinamonun tamir mi edileceğini, yoksa tümüyle mi değişeceğini bilmiyordu tabi.

Adam ona "Hafta sonları burada birkaç kişi kalıyor" diye cevap verdi. "Şimdilik arabanız birkaç gün daha idare eder. Ama tam anlamıyla yoluna koymak için tekrar getirmeniz gerekecek"

Katherina arabasının hemen çalıştığını görünce sevindi. Motorun sesi kulaklarına gayet iyi geliyordu. O halde bu tamir işini arabanın yeni bir aksilik çıkarmasına kadar bekletebilirdi.

O akşam dokuzda, arkadaşının evine doğru giderken kendini hala böyle bir eğlenceye ihtiyacı olduğuna inandırmaya çalışıyordu.

Kapıda onu karşılayan Debbie içten bir gülüşle "Geldiğine çok sevindim Katherina" dedi. "Haydi gel, arkadaşları tanıyorsundur muhakkak"

Fay hemen yanına gelmiş ve onun eline bir içki tutuşturup, birlikte bulunduğu arkadaş grubunun arasına sokmuştu. Herkes birbiriyle konuşup şakalaşıyordu. Katherina yarım saat kadar sonra onların arasında ne aradığını kendine sormaya başlamıştı.

Ondan sonraki bir saati konuşup dans ederek ve kendine gereğinden fazla yaklaşmak isteyen erkek arkadaşlarından sıyrılmaya çalışarak geçirdi. Canı sıkılmaya başlamıştı. Saat on birde ev sahibesini bir ara

yalnız yakalayarak gitmesi gerektiğini söyleyerek ayrıldı. Bu tür partiler için biraz fazla olgun olduğunu sanıyordu.

Pazar günü, nişanlılığının kısa sürmesine karşılık evliliğe hazırlık devresinin kendisini olgunlaştırdığını düşündü. Dün akşam gittiği partide bunu çok iyi anlamıştı.

Bir zamanlar her şeye gülüp kahkahalar atan topluluğun içinde olduğu için pişman değildi, bu tür şeyler gençliğin aşamalarından biriydi kuşkusuz. Ama pazartesi giyeceği elbisesini ütülerken içinde daha büyük bir istek bulunduğunu görüyordu. Partiye giderken hiç de hevesli olmamasına karşın, Nate ile çalışacağı günün başlamasını büyük bir sabırsızlıkla bekliyordu.

Ertesi sabah arabasını şirketin otoparkında bırakırken, Nate'in arabasının daha önce gelmiş olduğunu görünce kendi kendine "Ben herhalde sadece çalışmayı seven bir kızım" diye düşündü, Nate'in onun çalışma yaşamına yeni bir heves getirdiğinden de emindi.

Odasına girerken hafif bir şarkı mırıldanıyordu. Masasının başına gidip, bir eliyle çantasını bırakıp, öbürüyle daktilosunun kapağını kaldırırken, neşeli bir tonla "Günaydın" dedi.

Nate masasından kalkıp ona doğru gelirken "Bu sabah çok mutlu görünüyorsun" diye cevap verdi. Nate koyu gri bir takım giymişti ve sanki daha da yakışıklı görünüyordu. Katherina Cuma günü kendisini yanağından öpüşünü hatırlayınca, birden yüzünün kızardığını hissetti ve bu kızarıklığın Nate tarafından fark edilmemesi için dua etti.

"Evet, öyleyim" diye cevap verdi ama bunu söylediğine hemen pişman oldu. Nate, kardeşinin kazasından hala onu sorumlu tutuyor olabilir ve bu durumda onun mutlu olmasına kızabilirdi. Nate'in kaşları birden çatılmıştı.

Ama yüzündeki ifade hemen yumuşadı "Herhalde gördüğün film çok güzeldi"

Katherina ona, hafta sonunda sinemaya gidebileceğini söylediğini hatırladı. Ve onun gülümsediğini görünce, hiç çekinmeden "Sinemaya gitmedim," dedi. "Bir arkadaş partisine davetliydim"

Nate birden sert bir sesle "Kiminle gittin?" diye sorunca şaşırıldı. Belki hala Katherina'nın Rex'i bir başka erkek için bıraktığına inanıyordu.

Katherina, Nate'in kendisini böyle kolayca etkileyebilmesine ve birkaç dakika içinde hem neşelendirip hem de korkutabilmesine kızmıştı. "Tanıdığın biri değildi" diye ters bir cevap verdi. Ama onunla böyle konuştuğu için yine pişman oldu. Bir an düşündükten sonra, gönlünü almak için "Rex iyi mi?" diye sordu. "Yani..."

Nate "Seni ilgilendiriyor mu?" diye homurdanarak kendi odasına geçti.

Böylece kötü başlayan hafta, sonradan Katherina'nın geçirdiği en güzel haftalardan biri haline geldi. Yine eskisi gibi bir dakika boş durmadan çalışmışlardı. Ama güne çok kötü başlayan ve Cuma gününü zor getireceğini sanan Katherina, o gün öğle yemeğinden döndüğünde masasında küçük bir vazo içinde sarı bir gül bulmuştu. Nate kaba davrandığı için ondan özür dilememişti, ama genç kız bu sarı gülü özür dileme olarak kabul etmiş, ondan sonra da araları iyice düzelmişti.

Arada sırada ona baktığında yüzünde sert bir ifade görse bile aldırmamıştı. Aralarındaki mesafe nedeniyle görüntülerde insanı yanıltan ışık oyunları olduğunu ve Nate'in işine çok daldığı zaman suratını astığını öğrenmişti. Bazen başını kaldırıp ona baktığında aklını tamamen işe verdiğiinden onu görmüyordu.

Cuma akşamı işe öylesine dalmışlardı ki saatin beşi geçtiğinin farkına bile varmadılar.

Nate imzaladığı yazıya bir kez daha göz attıktan sonra "Herhalde yeterince çalıştık" dedi. "Bu hafta yine bir parti var mı?" Bunu söylerken sesi oldukça yumuşaktı.

"Hayır, zaten geçen hafta gittiğim parti de biraz arkadaşların zorlamasıyla oldu. Doğrusu sıkıldım ve erken ayrıldım... Şey yani yalnız ayrıldım partiden, yanımda kimse yoktu. Doğruca eve gidip yattım." Bunları söyledikten sonra içinden kendi kendine söylenip durdu. Bu adama hesap vermek zorunda mıydı? Nate nasıl oluyor da onun bu şekilde konuşmasına, açıklamalar yapmasına neden olabiliyordu?

Onun açıklamalarına karşılık, Nate soğukkanlı bir tavırla "Araban nasıl gidiyor?" diye sordu.

Katherina birden şaşırıldı, ama onun konuyu değiştirmesine sevinmişti. "Fena değil, çalışıyor işte" diye cevap verdi. Ona şimdi durup dururken dinamo arızasından bahsetmenin hiç gereği yoktu. Nate ona teknik bir soru sorsa nasıl olsa ne cevap vereceğini bilemezdi.

Cumartesi sabahı, arkadaşı Fay Cooper telefon etti. Bir süre konuştuktan ve Debbie'nin partisi hakkında biraz dedikodu yaptıktan sonra, akşama birlikte sinemaya gitmelerini önerdi.

Katherina "Tabi Fay çok iyi olur" dedi. Telefonu kapattıktan sonra, akşam için hazırlık yapmaya başladı. Sinemadan sonra Fay'ı yemeğe davet etmesi gerekebilirdi.

Akşam yemeği için yaptığı alışverişten dönüp, aldıklarını yerleştirmeye başladığında kapı vuruldu.

Nate Kinger'i pazartesi sabahına kadar göremeyeceğini bildiği için, yakışıklı patronunu kapıda görünce çok şaşırıldı.

Birkaç saniye ne söyleyeceğini bilemeden baktıktan sonra kendini toparladı. "Hoş geldin... gir içeri" diye kekeleydi.

Nate içeri girip çevresine bakınca, ilk kez gelişinde boş gördüğü şömine üstü ve kütüphanenin çeşitli süs eşyaları ve kitaplarla dolu olduğunu görerek hafifçe gülümsedi.

Nate'in neden geldiğini anlayamamıştı. Acaba bir çay içecek kadar kalabilecek miydi? Biden aklına başka bir olasılık geldi ve korkuyla ona baktı. Acaba Rex'e bir şey mi olmuştu da, Nate onu hastaneye götürmek için mi gelmişti?

Ama bunları düşünürken Nate'in yine o çekici gülümsemesiyle kendisine baktığını görünce ziyaret nedeninin Rex olmadığını anlayarak rahatladı.

"Böyle birdenbire geldiğim için kızmadın, değil mi? Buralarda bir işim vardı, senden de bir şey rica edeceğim için, telefon etmek yerine kendim gelmeyi yeğledim"

"Bir şey mi rica edecektin?" Yazılacak bir yazı getirdiğini, evdeki portatif daktilonun işe yarayıp yaramayacağını düşündü. Sonra hafif bir sesle ona oturmasını söyledi.

Nate gülümsemesini sürdürerek, onun da oturmasını bekledi. Sonra, "Küçük bir sorunum var" diye açıkladı. "Geçen hafta, bir arkadaşın bu akşam vereceği yemek davetini kabul ettim. Bu sabah dostuma telefon edip, hanımının hangi tür çiçeklerden hoşlandığını sordum, ev sahibesinin hoşlanmadığı çiçeklerden almak istemiyordum..." birden utanmış gibi sustu.

Katherina onun gibi bir adamın utanmasına şaşırarak, yardım için ne yapabileceğini düşünüyordu.

"Çiçekleri senin adına benim göndermemi mi istiyorsun?" diye sordu. Bazı sekreterler patronları için bu tür görevleri de üstlenirlerdi. Ama böyle bir şey için Nate'in buraya gelmesi gerekmezdi ki...

Nate bir an düşünüp "Hayır" diye cevap verdi. "Benim aklıma hiç gelmemişti tabii, ama bu sabah çiçekleri sorarken Leigh kiminle geleceğimi sordu ve yalnız olduğumu söyleyince, masanın düzenini bozabileceğimi söyledi" Yine sustu. Söylemek istediğini söylemekte güçlük çektiği burnunun ucunu kaşımından belli oluyordu. "Daha önceki gelişimde hiç boş vaktim olmadı, şirketin beş yıllık planı üzerinde çalıştım ve aynı zamanda..."

Sözünü bitirmesi, buna gerek de yoktu zaten. Katherina onun, boş zamanlarını genellikle Rex'in yatağının başında geçirdiğini çok iyi biliyordu. Ama onun ne istediğini hala anlayamamıştı.

Nate bir süre düşündükten sonra sıkılgan bir tavırla devam etti. "Söylemek istediğim şey şu Katherina. Biliyorsun, söylediğim gibi hiç boş vaktim olmadı. Yani eğlenceye ve kadınlara pek vakit ayıramadım. Bu nedenle, şu anda, birkaç saat içinde yemeğe davet edebilecek kadar samimi olduğum bir hanım arkadaş bulamayışım çok doğal, öyle değil mi?"

Katherina birden aptallığına kızdı. Onun ne demek istediğini anlamaya başlıyordu galiba. Nate bu yemek davetine kimi isterse götürülebilirdi. Ama o hiç çevresine bakmamış ve yemeğe götüreceği bir arkadaş aramak zorunda kalınca, hemen Katherina'ya koşmuştu. Onun neden bu kadar sıkılgan davrandığını şimdi anlıyordu. Böyle yakınlık, zengin ve genç birinin çevresinde kadınların bulunmayışı doğal sayılmazdı aslında.

"Şey... yani o yemek davetine seninle gitmemi mi istiyorsun?" Acaba yine hata mı yapmıştı? Belki de Nate dostluklarının iş saatlerinden sonra devam etmesini istemiyordu. Ama bugün cumartesiydi ve işte o karşısında duruyordu. Evet, Nate cumartesi günü onun evine gelmişti, çok nazik davranıyordu ve cumartesi çalışma gününü deşildi.

Nate onun sorusunu duyunca birden rahatlamış gibi oldu ve gülerek "Bunu kabul edeceğini umut ederek geldim buraya" dedi. "Ama senin başka bir sözün varsa yapabileceğim bir şey kalmaz tabii"

Katherina birden "Hay Allah! Bu akşam için birisine söz vermiştim" dedi. Ve Nate'in kaşlarının hemen çatıldığını gördü. Kuşkusuz yine bir erkek arkadaşla çıkacağını sanmıştı.

"Yazık, boşuna gelmişim anlaşılır." Yavaşça ayağa kalktı.

Katherina da hemen ayağa fırladı. "Hayır, bekle" dedi. Durumu kurtarmazsa onun başka bir erkeği kendisine yeğlediğini sanacağını ve korkunç bir öfkeye kapılabileceğini çok iyi biliyordu. "Bizim kız arkadaşlarla ta çocukluk günlerimizden kalma bir anlaşmamız vardır. Eğer birkaç dakika beklersen, bu akşam sinemaya gideceğim Fay'a hemen telefon ederim. Anlayış gösterecektir.

Bunları büyük bir telaş ve nefes almadan söylemişti. Çünkü Nate kapıdan çıkıp giderse her şey berbat olacaktı. Fay'ın telefon numarasını çevirirken, evde olması için dua ediyordu.

Telefonda Fay'ın sesini duyunca çok sevindi. Neşeli bir sesle "Alo, Fay" dedi. Nate bu arada kapıya gitmiş ama onun konuştuğunu duyunca çıkmayıp beklemişti. Fay'ın 'merhaba' dedikten sonra merakla beklediğini görünce, ısrar etmemesini umarak "Şu filmi başka bir akşam görsen olur mu?" diye sordu.

"Daha iyi bir şey mi çıktı?"

Katherina Nate'in odanın ortasına doğru yürüdüğünü görünce güldü "Evet" diye cevap verdi. "Şanslı kızsın, eğer bir arkadaşın varsa beni de unutma sakın"

Katherina "Teşekkür ederim Fay" dedi ve telefonu kapattı. O kadar sevinçliydi ki, yüzüne ciddi bir ifade verebilmekte güçlük çekiyordu. Hafif bir kahkaha attı "Yemek daveti kaçırılır mı hiç?" dedi.

Onun da en azından kendisi kadar sevindiğinin farkındaydı ve bu, onu daha da mutlu ediyordu. Nate neşeyle gülerek karşılık verdi "Ben de bir genç kıızı aç bırakır mıyım hiç?"

DEVAM EDECEK...

KADER

25.07.2006 19:16

O N B İ R İ N C İ B Ö L Ü M

Katherina, Nate'le geçireceği akşamı neden büyük bir sabırsızlıkla beklediğini anlayamıyordu. Hazırlanması için çok zamanı olmasına karşın, heyecandan ne yapacağını bilemiyordu. Oysa Nate, onu almak için yedide geleceğini söylemişti. Acaba heyecanını yatıştırmak için dışarıya çıkıp hava alsa geç kalır mıydı?

İlk randevusuna hazırlanan küçük bir kız gibi heyecanlanması çok garipti doğrusu. Aslında Nate'in davetini kabul etmekle ona iyilik yapmış oluyordu.

Yediye beş kala, hazırıldı. Kırmızı bir gece elbisesi giymişti. Bu elbiseyle çok şık ve güzel olduğunun farkındaydı. Bir ara Rex için giyinirken asla böyle heyecanlanmadığını düşündü.

Kapının vurulduğunu duyunca, yeniden tüm varlığını saran heyecan dalgasını yatıştırmaya çalışarak yerinden kalktı.

Smokini içinde son derece yakışıklı görünen Nate'e kapıyı açtığında, yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissederek "Merhaba, girsene" diye mırıldandı.

Nate içeriye girip kapıyı kaparken gözlerini ondan bir an bile ayırmamıştı. Katherina, kulakları uğuldayarak, onun, vücudunun tüm hatları üzerinde dolaşan gözlerine baktı. Genç kızın gözlerinde, onu görmekten ne kadar hoşlandığını açıkça belirten pırıltılar vardı.

Nate bakışlarını, onun parlak saçları, gözleri ve dolgun dudakları üzerinde gezdirmeye devam ederek, sakin bir sesle, "Herhalde aynan sana ne kadar çarpıcı bir güzelliğe sahip olduğunu söylemiştir" dedi. "Onun için benim söyleyeceklerim anlamsız olabilir."

Nate'in söyledikleri, içindeki fırtınanın daha da şiddetlenmesine yol açmıştı. Kendini toparlamaya çalışarak "Şey..." diye kekeleydi. "Bir içki alır mıydın?"

Nate onu her zaman günlük elbise ya da pantolonla gördüğü için, oldukça etkilenmiş benziyordu. Bir içkiye ihtiyacı olduğu belliydi. "İyi olurdu tabi" dedi. "Ama arkadaşların evine gidinceye kadar sabretsem daha iyi olur gibi geliyor bana"

Katherina "O halde mantomu alayım" diyerek hemen döndü ve yatak odasına girerek kapıyı kapattı. Kapıya yaslanıp öylece kalmıştı. Beyninin içinde fırtınalar koparan gerçek, vücudunun her zerresini etkisi altına almıştı. Artık neler olduğunu biliyordu. Evet, onu görünce bu kadar heyecanlanmasının nedenini anlıyordu. Nate Kinger'e sırlıklam aşikti!

Nate'e duydukları Rex'e duydukları gibi değildi; bu seferki gerçek aşkı, bundan emindi. Bunu istemese bile kurtulmasına olanak yoktu. Elinde olan bir şey değildi. Bu heyecanı Rex'in yanında hiçbir zaman duymamış, onunla evlenmeye karar vermiş olmasına karşılık, en heyecanlı zamanında bile kendisini ona vermekten kaçınmıştı. O zamanlar, Rex'e evlenmeden önce kendisini vermenin hatalı bir davranış olacağını düşünmüştü. Ama şimdi anlıyordu ki, kendisini ona vermemesinin asıl nedeni, onu yeterince sevmemesi, ona aşık olmamasıydı.

Nate'in kendisini merak edeceğini düşünerek, mantosunu askıdan aldı. Büyük bir mutluluk içinde ve yüzünde tatlı bir gülümsemeyle kapıyı açıp yanına giderken, babasının karakterinden bir şeyler almamış olmasına da ayrıca seviniyordu. Nate Kinger'in yüzüne bakınca ona olan aşkının, yaşamının sonuna kadar süreceğinden emin olabiliyordu.

Nate mantosunu elinden alıp onun omuzlarına koyarken Katherina mutluluk titreşimlerini kontrol altında tutabilmek için insanüstü bir gayret gösteriyordu.

Nate "Hazır mısın?" diye sorarken, ilk şaşkınlığını da üzerinden atmış görünüyordu.

Katherina, "Hazırım" diye mırıldanınca, hemen çıkıp Nate'in arabasına bindiler. Yolda, Nate arada sırada bir şeyler söyleyip, havadan sudan konuşmasa, Katherina ağzını açıp tek söz etmeyecekti. Ama onun zorlamasıyla birkaç kez konuştu.

Leigh Atkins de Nate yaşında ve onun kadar uzun boyluydu, ama saçları Nate'ininki gibi gür değildi, hafifçe dökülmeye başlamıştı. Katherina, ilk görüşte ondan da, sık sık gülen, ince karısı Blanche'dan da çok hoşlanmıştı. Blanche, hemen koluna girmiş ve mantosunu koyacağı yeri göstermişti ona.

Ev sahipleri ile birlikte tam on iki kişiydiler. Katherina uşakların servis yaptığı yemek masasında kendini çok mutlu hissediyor, yeni elbisesiyle diğerlerinden aşağı kalmadığını düşünüyordu.

Sağında oturan Dudley Palmer adlı adamın söylediklerini dinlerken birden, başka bir konuğun Nate'e Rex'in nasıl olduğunu sorduğunu duydu ve tüm dikkatini oraya verdi. Nate'in ne diyeceğini merak ediyordu.

Rex'in, kendisini aradığını duyarsa umutlanabileceğini düşündüğünden, çoktan beri hastaneye telefon edememişti. Bu nedenle, Nate'in "Durumu iyiye doğru gidiyor, yakında toparlar kendini" diye cevap verdiğini duyunca sevindi.

O sırada Dudley'in kendisine sorduğu soruya cevap beklediğini görünce "Çok özür dilerim Dudley" dedi. "Ne dediğini anlayamadım"

Dudley "Oysa bağırarak konuşuyordum" diyerek güldü. "Leigh'e söyleyeyim de buranın akustiğini düzelttirsin"

"Bağırarak mı konuşuyordun?"

"Öyle sayılabilir. Şu şanslı Nate'in senin tüm boş zamanını alıp almadığını sormuştum. Eğer almıyorsa, bir gün benimle çıkar mısın diye sormuştum."

Katherina birden ne diyeceğini şaşırıp "Şey, bilmem..." Yanındaki adamı kırmak istemiyordu ama çıkmak istediği tek erkek, tam karşısında oturmaktaydı.

Nate'e bakınca, onun ciddi bir ifadeyle kendisini süzdüğünü gördü. Dudley'nin ne söylediğini duymuş olacaktı. Onun birden "Kız arkadaşını kendin bul Dudley... ve benimkini rahat bırak" dediğini duyunca hem şaşırıp hem de çok sevindi.

Katherina bu konuşmadan sonra ikisine de bakmaya cesaret edemedi. Tüm dikkatini önündeki tatlıya verdi. Dudley Palmer, kız kardeşiyle gelmişti. Kadın, Nate'in yanında oturuyor ve onun her sözünü öylesine dikkatle dinliyordu ki, Nate'in kendisine arkadaşlık teklif etmesi için sağ kolunu vermeye hazır olduğunu anlamak hiç de güç değildi. Ama Nate'in o konuşmasından sonra, Dudley Pamer gibi, kız kardeşi Vesta Palmer da umutsuzluğa düşmüş olacaktı. En azından, bu akşam Nate'den olumlu bir sonuç alamayacağını anlaması gerekirdi. Nate onlara kız arkadaşı olduğunu açıkça söylemişti.

Yemekten sonra Leigh teyp çaldı ve birkaç çift dans etti. Katherina'nın aşkı öylesine yeniydi ki, Nate kendisini

dansa kaldırırsa, onun kollarında nasıl davranacağını düşünüyordu. O sırada Nate ayakta, Leigh ve başka bir arkadaşıyla konuşmaktaydı. Genç kız onların konuşmasına katılabildiği için memnundu. Öbür adam da Katherina'ya hayran gözlerle bakmaktan kendini alamamıştı.

Bir süre sonra Leigh başka konuklarla ilgilenmek için onlardan ayrıldı ve yanlarına başkaları geldi. Leigh daha sonra tekrar onlara katıldığında, vakit gece yarısına yaklaşıyordu. Nate onun içki önerisini, gitmeleri gerektiğini söyleyip kibarca reddetti.

Katherina, dönüş sırasında arabada birkaç kez Nate'ye, çok iyi vakit geçirdiğini söyleyip, teşekkür etmeyi düşündü. Ama o gecenin harikulade geçmesinin nedeni, Nate'in yanında olmasıydı ve teşekkür ederken, çok mutlu olduğunu açıkça göstermekten korkuyordu. Bir ara, bir şey söylemek için ağzını açtı ama Nate biraz sert bir tonla ondan önce konuştu. "Senin gibi kadınların, kilit altında tutulmaları gerek, biliyor musun?"

Katherina hem ses tonundan hem de söylenenlerden şaşırılmış olarak "Neden?" diye sordu.

"Chivers'in sana yiyecek gibi baktığını görmemiş gibi konuşma. Şu genç serseri Dudley'de gözlerini senden bir türlü ayıramıyordu"

Chivers, konuşmaları sırasında yanlarına gelen adam olacaktı. Leigh'in buna benzer bir ad söylediğini hatırlıyordu. Ama onların kendisine o şekilde bakmalarını kuşkusuz kendisi istememiş, o bakışları davet etmemişti.

"Bunda benim suçum yok ki. Onların..." Birden sustu. Yoksa Nate onu kıskanıyor muydu?"

Nate tüm dikkatini yola vermişti. Asık bir suratla "Hiç istemediğin halde erkekleri kendine çekebiliyorsun, değil mi?" dedi. Böylece onu kıskanmadığını da belirtmek ister gibiydi.

Bu adam, onu istediği zaman çok mutlu edebildiği gibi istediği zaman öfkelenirebiliyordu da. Bunda kuşkusuz her zaman olduğu gibi, kardeşinin başına gelenlerin rolü vardı.

Kırgın bir sesle "Çekiciliğime kapılmayacağına göre, senin için bir tehlike söz konusu olmadığını biliyoruz." Demekten kendini alamadı.

Birkaç dakika önceki mutluluğu birden sonra ermişti Katherina'nın. Başını çevirip dışarıya bakmaya başladı. O akşam çok iyi vakit geçirmiş, Nate'in de eğlendiğini görmüştü. Ama ona cevap vermediğine göre, genç kızın erkekler üzerindeki çekiciliği onun üzerinde hiçbir etki yapmıyordu.

"Bütün gece, kendimi, senin etkinde kalmadığıma inandırmaya çalıştım."

Katherina onun söylediklerinin gerçek olup olmadığını anlamak için başını çevirip arabanın karanlığı içinde yüzüne bakmaya çalıştı. Konuşmadan önce güçlkle yutkundu ve "Öyle mi?" diye fısıldadı. Onun bir şey söylemediğini görünce biraz daha üstüne gitmeye karar verdi. Sevgisi öylesine büyüktü ki, onu deşmeden duramayacağını anlamıştı. "Şey, biraz önce benden pek hoşlanmadığını sanmıştım."

Nate, bir virajı dikkatle döndü, kısa süre gittikten sonra bir trafik ışığında durdu ve Katherina'nın kendisine baktığını biliyormuş gibi başını ona çevirdi. Sonra hafifçe gülümsedi. Katherina'da ona gülümsedi, çünkü Nate ondan hoşlanmasaydı böyle gülümsemesi olanaksızdı.

Bir süre sonra araba Katherina'nın evi önünde durdu. Gülümsemesiyle onu bağısladığını ve ondan hoşlandığını belirten Nate'e teşekkür etmesi gerekiyordu.

Ama Nate konuşmasına fırsat vermedi. "Seni kapıya kadar götürüyüm" diyerek arabadan indi.

Katherina'nın kalbi yine deliler gibi çarpmaya başlamıştı. Onu içeriye davet etse miydi acaba? Evin kapısına kadar hiç konuşmadan gittiler. Nate kapının önünde elini uzatıp ondan anahtarı istedi. Katherina rüyada gibi anahtarı ona uzattı, Nate'in kapıyı açışını izledi.

Nate ona iyi geceler dilemeden önce davranıp "İçeriye girip bir kahve içmek ister miydin?" diye fısıltıyla sordu ve aynı anda onun girmeyeceğini anladı. Nate anahtarı ona verdikten sonra bir adım geriye çekilmiş ve yine o tatlı gülümsemesiyle Katherina'nın yüzüne bakmıştı.

"Girmesem daha iyi olur" Sonra bir an düşündü "Seni aşırı çekici buluyorum" diye devam etti.

Katherina onun ne demek istediğini pek anlayamamıştı "Anlamadım, ne demek istiyorsun?"

Nate'in yüzünde şimdi ciddi bir ifade belirmişti. "Şunu demek istiyorum ki, insan dikkat etmezse, sana kolayca tutulabilir."

Ondan sonra olanlar sadece birkaç saniye sürdü. Katherina içini çekerek bakarken, Nate onu omuzlarından tutup kendine çekmiş, öpecek gibi uzanmış, ama birden öpmeden geriye iterek bırakıp gitmişti...

DEVAM EDECEK...

KADER

26.07.2006 19:34

O N İ K İ N C İ B Ö L Ü M

Ertesi gün boyunca, Katherina onun son söylediklerini aklından çıkaramadı. Bütün gün sanki bulutların üzerinde uçmuştu.

Ama Pazar gecesi yatağına girdiğinde, mutluluğunun yerini, kalbini adeta sızlatan bir düşünce almıştı.

Nate, 'İnsan dikkat etmezse, kolayca sana tutulabilir' dediğine göre, bundan böyle çok dikkatli olacaktı. Bu durumda ondan, bugünden sonra bir yakınlık beklememeliydi.

Katherina bunun altında neler yattığını da çok iyi biliyordu. Kinger'ler birbirlerine çok bağlıydılar. Sözelimi, Tim Kinger artık onun yüzüne bile bakmıyor, onu görmek istemiyordu. Nate de kendini ona kaptırmamak için elinden geleni yapacaktı. Rex'in başına gelenlerden onu sorumlu tuttuğu, kardeşinin onun yüzünden hastanede olduğunu düşündüğü sürece bu konuda çok dikkatli olacaktı.

Katherina, Nate'i yitirmemek için, Rex'ten neden ayrıldığını ona anlatabilmenin çarelerini aramaya başladı. Ama böyle bir şey yaparsa, kardeşini lekelediğini düşünecek olan Nate, ondan yeniden nefret etmeye başlayacaktı.

Katherina pazartesi sabahı işe gittiğinde her zamankinden daha heyecanlıydı. Duyularını belli etmemeye ve yalnızca yüz yüze geldiklerinde ona hafifçe gülümsemeye karar vermişti. Onun, kendisini ne hale soktuğunu öğrenmesini istemiyordu.

Ama odasının kapısını açtığı anda, ilk gördüğü şey, koca bir vazo içindeki kırmızı karanfiller oldu. Başını çevirip Nate'in bulunduğu tarafa bakarken her şeyi unutmuştu. Mutluluğu, yüzündeki gülümsemeden kolayca anlaşılıyordu.

Nate masasından kalkıp ona doğru geldi. "Cumartesi gecesi için sana teşekkür etmeyi unuttum" dedi. Sonra biden eğildi, Katherina'nın alnına hafif bir öpücük kondurdu.

Katherina ne söyleyeceğini şaşırmişti. Dudaklarının değdiği yer yanıyordu. Nate geriye dönmüş ve masasına oturmuştu. Nate'in kendisine teşekkür etmek için alnından öptüğünü biliyordu. Bu yüzden Katherina kendini toparlamalı, tam bir sekreter gibi davranmalıydı.

Salı günü de, pazartesi gibi, tam bir dostluk ve çalışma havası içinde geçti. Çalışma saatleri içinde o kadar iyi anlaşıyorlardı ki, Katherina akşamları evine döndüğünde, ona Rex'ten neden ayrıldığını anlatabilmeyi düşünüyordu hep. Bunu yapabilse, belki dostlukları iş saatleri dışında da sürebilecekti.

Nate ona, bir kadını seven bir Kinger'in başka hiçbir kadına bakmayacağını söylemişti. Böyle bir aşka sahip olmak, Nate'in de onu, kendisinin Nate'i sevdiği gibi sevmesi için neler feda etmezdi! Ama böyle bir şey olmayacaktı, bunu biliyordu. Hatta George'a söz verdiği üç aylık süre dolunca, Nate onun istifa etmesini bekleyecekti.

Ama Katherina çok çalışacak ve istifa mektubunu verdiğinde, Nate, Londra'nın en iyi sekreterini kaybettiği için üzülecekti. Çarşamba sabahı işe gittiğinde, bunu yapmaya iyice karar vermişti.

İçeriye girip masasına oturdu. "Günaydın" dedikten sonra hemen çalışmaya koyuldu. Öğle yemeği vakti gelene kadar pek konuşmadılar ve Katherina, hem biraz dinlenmek hem de bir şeyler yemek için dışarıya çıktı.

Geri döndüğünde Nate henüz gelmemişti, ama Katherina hemen masasına oturup çalışmaya başladı. Nate bir toplantıya katılıp geri döndüğü zaman, tüm yazılarını yazmış ve aşağı yukarı bütün işlerini bitirmişti.

İmzalaması için mektupları masasının üzerine koyunca, Nate "Hiç durmadan çalışmışsın" dedi.

Katherina hafif bir gülümsemeye, onun bu sözünden hoşlandığını belirtirken "İnsanın enerjisi bazı günler, diğerlerinden fazla oluyor galiba" diye cevap verdi.

"Hımm öyle mi? Ben de bu akşam bir randevun olduğu için, işini bitirip tam beşte çıkmak istediğini sandım"

Katherina, Sandra'ya gitmek için işi tam saatinde bıraktığı günün dışında, çıkmak için acele ettiğini hiç hatırlamıyordu. Nate'in çok çalıştığı için böyle düşünmesi canını sıkıyordu. Evet, kendini göstermek için çalışıyordu, ama Nate bunu yanlış yorumlamıştı.

Öfkelendiğini belirten bir tonla "Belki üzüleceksin ama bu akşam randevum filan yok" dedi.

Nate onun öfkesinin farkında değilmiş gibi başını hafifçe kaldırdı. "O zaman bu akşam benimle yemek yer misin acaba?"

Katherina'nın kalp atışları yine birden hızlanmıştı. "Seninle yemeğe çıkmak mı?" diye neredeyse bağırdı.

Nate onun heyecanlı davranışını istemediği şekilde yorumlamış gibi "Buna zorunlu değilsin" diye konuştu. "Sadece geçen cumartesi bana iyilik yapmak amacıyla arkadaşınla çıkmaktan vazgeçtiğin için seni yemeğe davet etmek istemişim..."

Gururu her şeyin üstünde olan Katherina, sert bir sesle "Yaptığım bir iyiliğin karşılığı olarak yemeğe götürülmek istemem" dedi. Nate'in onu yemeğe davet etmesinin nedeni sadece buysa, pek sevinilecek ve insanı mutlu edecek bir neden değildi. Bir an düşündükten sonra devam etti. "Hem zaten o davette ben de çok eğlendim. Onun için bana hiçbir şey borçlu değildin."

Nate, "Aman Tanrım!" diye mırıldandı. "Şu kadın milleti ne kadar da katı oluyor..."

Katherina buz gibi bir ifadeyle onun yüzüne baktığında, Nate'in yüzünü tatlı bir gülümsemenin kapladığını

gördü. Gururunu hemen unutmasına neden olan bir tavırla "Katherina Randle" diye devam etti. "Lütfen benimle yemeğe çıkar mısın bu akşam? Seni davet etmemin nedeni, sadece, ikimizin de hoşuna gideceğini sanmamdır."

Katherina, "Memnuniyetle" diye cevap verdi ve gülmeye başladı, çünkü Nate'de gülüyordu.

DEVAM EDECEK...

Not : Hikaye asıl bundan sonra inanılmaz bir hal alıyor ve çok hareketleniyor.

KADER

27.07.2006 11:13

O N Ü Ç Ü N C Ü B Ö L Ü M

Genç kız o akşam banyo yaptıktan sonra giyinip hazırlanmaya çalışırken 'iyi ki onunla sürekli olarak çıkmıyorum' diye düşündü. 'Her zaman beraber olsaydım, kısa zamanda harap olurum' Ama Nate ile her akşam beraber olmak için çok şey verebileceğini de biliyordu. Ne var ki, böyle bir şeyin gerçekleşmeyeceği ve bu güzel günlerin bir süre sonra sona ereceği belliydi.

Nate onu ucuz bir lokantaya da götürseydi, hiçbir şey değişmezdi. Katherina'yı mutlu eden, Nate'in yanında olmasıydı. Ama gittikleri yer, yemekleriyle ün yapmış, lüks bir otel lokantasıydı. Nate yemek seçmesine yardımcı olurken tüm çekiciliğini göstermek ister gibiydi. Katherina ile beraber olmaktan büyük mutluluk duyduğunu göstermekten kaçınmıyordu. Katherina içinden, 'Tanrım, bu akşam bana tutulmaktan korkmasın ve kendine dikkat etmesin' diye dua etmekten kendini alamamıştı.

Şarapta pişirilmiş etini yerken, Nate'in harikulade bir arkadaş olduğunu düşünüyor ve mutluluğunu her fırsatta göstermek istiyordu. Katherina için bu akşam, yaşamının en mutlu akşamlarından biri, hayır ilkiydi.

Birlikte çalıştıkları için, bir süre işlerden söz ettiler, ama bu pek uzun sürmedi. Nate böyle güzel bir gecede işi unutmak istiyordu.

Katherina, ona, üzerinde çalıştığı beş yıllık planın nasıl gittiğini sorduğunda "Güzel, yeşil gözlerin bana şimdi işleri unutmamı söylüyor" diyerek gülümsedi.

Katherina'nın zümrüt gözlerinin içi gülüyordu. O da, o anda yalnız işi değil, başka şeyleri de unutmak istiyordu. Nate'in kardeşi Rex'i unutmasını, Katherina ile kardeşi arasında geçenleri hatırlamamasını istiyordu. Rex yüzünden ona akrışı duyduğu hisleri saklamamalıydı Nate.

Yemek boyunca Katherina, Rex'in sözünün geçmemesine özen göstermişti. Ama Nate bir ara "Bana biraz kendinden söz etsene Katherina" dedi. "Yani ben sana rastlamadan önceki yaşamından"

Katherina'da onun daha önceki yaşamını öğrenmek istiyordu. Ama sormaktan korkuyordu. Çünkü Nate yaşamını anlatmaya başlayınca, Rex'in adı da geçecek ve Nate, kardeşini hatırlayarak ona yine öfkelenecekti. Böyle bir gecenin berbat olmasını hiç istemiyordu.

"Sandra adlı bir ablam olduğunu biliyorsun" diye başladı. "Sandra benden yedi yaş büyüktür" Birden sustu ve yaptığı aptallığa kızdı. Rex ve Nate arasında da yedi yaş fark vardı. İşte, ona yine kardeşini hatırlatmıştı! "Annem ve babam bizi Oxford yakınlarında bir köyde büyüttüler" diye aceleyle ekledi. Nate'in hafifçe gülümsediğini görünce rahat bir nefes aldı.

"Annen, baban yaşıyorlar mı?"

Katherina, "Babam yaşıyor" derken birden onu hatırladı. Babası onları pek sevmemiş, sevgiyi sadece annelerinde bulmuşlardı. "Babam annemin ölümünden kısa süre sonra yeniden evlendi" diye devam etti. "Tam üç ay sonra evlendi!"

Nate onun sesindeki kırgınlığı fark etmiş gibi "Bu evlilikten hoşlanmamış gibisin" dedi. "Onun bu kadar kısa bir süre sonra mutluluğu bir başka kadında aramış olması seni üzmüş olmalı. Belki de anneni çok sevmiştii ve teselliyi hiç bekleyemeden başka bir kadında aradı"

Katherina bu konuyu kapamak istiyordu. Bu tür konular gecenin mutluluğuna gölge düşürebilirdi. Ama babasının yaptığını haklı gösterip annesinin ruhunu rahatsız etmek istemiyordu.

Acı anılarla yüzünü hafifçe buruşturup "Babam kendinden başka hiç kimseyi sevmezdi" diye cevap verdi "Bir tatile çıkıp geri döndüğümde annemi birkaç saat önce ölmüş buldum. Ben giderken hiçbir şeyi yoktu zavallının." Bir süre susup düşündükten sonra acı bir tonla devam etti "Babam, annemin hastalığı sırasında onu yatağında bırakıp, sevgililerinden biriyle birkaç gün bir yerlere gitmekten çekinmemiştii. Bunu hiç utanmadan her zaman yapardı."

Bunları söyledikten sonra sustu; bir süre ikisi de konuşmadılar. Katherina acı anılardan sıyrılmak, o gecenin mutluluğuna kendini yeniden kaptırmak istiyordu.

Sonra Nate hafif bir sesle "Demek bunun için sadakatin senin için önemi çok büyük. Sadakat senin için her şey, öyle mi?" diye sordu.

Katherina "Öyle sayılabilir" diye cevap verdi ve gülümsemek istedi. Ama gülümsemesi dudaklarında donup kaldı, çünkü Nate'in yüzünde yine o nefret ifadesi belirmiş, genç adam sıkılmış dişleri arasından sormuştu.

"Onun için mi kardeşimi terk ettin? Tüm erkeklere kızgın olduğun için mi yaptın bunu? Annenin evlilik yaşamı süresince çektiklerinin cezasını başka bir erkeğe mi ödetmek istedin?"

"Hayır!" Nate'in anlattıklarını bu şekilde yorumlaması Katherina'yı çok şaşırtmıştı. Karşısındaki erkek, sanki biraz önceki nazik Nate değildi artık. "Onu bırakmamın nedeni bu değildi. Ben onu..." Ama Nate onun konuşmasına izin bile vermiyordu.

Katherina'nın yüzüne ona inanmıyormuş gibi bakarak "O halde neden bıraktın onu?" diye sordu. "Madem sadık erkek arıyordun, Rex'i asla bırakmaman gerekirdi" Gözlerinde yine nefret vardı. "Bunu da tam zamanında yaptın, öyle değil mi? Annenin babandan çektiklerinin cezasını başka bir erkeğe ödetmek için, daha iyi bir zaman seçemezdin. Bir erkeği, düğününden tam bir hafta önce terk etmekten daha güzel bşr aşağılama yöntemi düşünemiyorum doğrusu!"

Katherina bağırılmak için kendini zor tutarak "Nate, lütfen!" diye inledi.

Nate'in yüzünde öyle bir nefret ifadesi vardı ki, Katherina ona gerçeği söylese, tüm Kinger'lerin namusunu lekelemiş sayılacağını gayet iyi biliyordu. Onun kendisinden nefret ettiğini bildiği halde öylesine seviyordu ki, gerçeği söyleyip incitmek istemiyordu. Evet, inanmasa da, ona kardeşinin, sandığı kadar dürüst bir erkek olmadığını söyleyebilirdi, ama bunu da bir türlü yapamıyordu.

Nate'in yüzünde nefretten başka bir ifade görmek için içinden yalvararak, düşünmeye ve sakinleşmeye çalıştı. Sonra hafif bir sesle "Düşündüğün gibi Rex'i küçük düşürmek isteseydim, yüzüğü ona kendim verir miydin?" dedi. "İnanıldığı şey doğru olsaydı, ona hiç haber vermeden ortadan kaybolmayı ve onu rahibin önünde yalnız başına bırakmayı daha uygun bulmaz mıydım?"

Nate bir süre hiçbir şey söylemeden düşündü. Ama Katherina bu güzel gecenin bittiğini anlamıştı. Uzanıp çantasını aldı, masadan kalkmak için doğrudu. O anda Nate'in sakin bir sesle kendisine bir soru sorduğunu

duydu:

“Nişanı neden bozdun, Katherina?”

Yüzündeki nefret ifadesi yok olmuş, yerine ciddi bir ifade gelmişti.

“Bunu tartışmak zorunda mıyız, Nate? Bu konuyu unutsak olmaz mı?” Ama yüzündeki ifadeden onun, bu konuyu kapamaya niyetli olmadığını anlıyordu. Zaten geceleri berbat olmuştu. Ona gerçeği söyleyip, yüzündeki nefret ifadesini yeniden görmeye dayanabilecek miydi?

Ne yapacağını düşünürken, Nate’in yüzünün sevimli bir gülümsemeye aydınlandığını görüp rahatladı. “Kardeşim söz konusu olduğunda, kavga etmeden duramıyoruz, değil mi? Her şeye karşın, bana söylemeni istiyorum, Katherina onu gerçekten... şey yani onu hala seviyor musun?”

Sevdiği bir tek erkek vardı. Ona bakıp, yumuşak bir sesle cevap verdi “Rex’i artık sevmiyorum.”

Sanki bir mucize olmuştu. Birkaç dakika önce olanları unutmuşlar, yeniden gülmeye başlamışlardı. Yemeğin sonlarına doğru ikisi de, aralarında geçenleri ve konuşulanları unutmak için ellerinden geleni yapıyor, bunda da başarılı oluyorlardı. Nate yeniden nazik ve neşeli bir erkek olmuştu.

Katherina, Nate onu evine götürdüğünde saatin kaç olduğunu farkında değildi. Geçen cumartesi olduğu gibi, o gecenin de bitmemesini istiyordu. Bu kez, Nate yine ondan anahtarı isteyip kapısını açtığında, ona, girip bir kahve içmesini söylememeyi düşündü. Ama Nate Kinger gibi erkekler, gecenin uzamasını istediklerinde, davet edilmeyi beklemezlerdi.

Nate anahtarı ona uzatırken, yüzünde tatlı bir ifadeyle “Seni üzdüğüm için içeriye girip özür dilememe izin verecek misin acaba?” diye sordu ve cevabını beklemeden arkasından içeriye girip kapıyı kapadı. Sonra ona doğru uzandı.

Katherina hiç düşünmeden kendini onun kolları arasına bırakırken, mutluluktan çıldırabileceğini düşünüyordu. Kalbindeki duygular gözlerine yansıyor. Boğuk bir sesle “Ben de özür dilerim” diye mırıldandı.

Nate “Canım, Katherina’m” diye fısıldadı, dudaklarını onun dudaklarına doğru uzattı.

Katherina’nın tüm varlığı tutuşmuş gibiydi. Dudakları yavaşça aralandı ve kendini tam anlamıyla güçlü kolların arasına bıraktı. Nate onu öpmeye devam ederken, mantosunu sıyırmış ve sonra da dudaklarını, boğazında ve kulaklarında gezdirirken, çıplak kollarını okşamaya başlamıştı. Katherina, ellerini Nate’in ceketinin ceplerine sokmuş, gömleğinin üstünden bu vücudun sıcaklığını hissediyordu.

Nate güçlü kollarıyla onu iyice kendine çektiğinde, garip bir sarhoşluk duygusunun vücudunun bütün hücrelerini kapladığını hisseden Katherina kendini tutamayıp “Nate...” diye mırıldandı.

Nate’de “Katherina...” diye inledi; dudakları tekrar onun dudaklarını bulurken, elleriyle genç kızın sırtını hafifçe okşamaya ve onu, canını acıtacağını hiç düşünmeden, sıkı sıkı kendine çekmeye başladı.

Elleri, elbisesi üzerinden vücudunda dolaşmaya başlayınca, Katherina şimdiye kadar tanımadığı bir haz dalgasının etkisiyle, üzerinde olanların tümünü çıkartıp atmak istedi. Onu o kadar çok seviyordu ki, kendini hiç düşünmeden verebilirdi.

Ama garip bir utangaçlık duygusunun etkisinden de kurtulamıyordu. Elini uzatıp fermuarını açamadı bir türlü. Vücudu titrerken her şeyi onun yapmasını bekledi.

Nate’in kolları birden gevşedi ve dudakları Katherina’nın dudaklarından ayrıldı.

Katherina yine büyük bir şaşkınlığın içine düştüğünü hissetti. O, birbirlerine çok daha yaklaşacaklarını, Nate'in bir parçası olmayı bekliyor, bunun için hazırlıyordu kendini.

Başını yavaşça kaldırıp, Nate'in önce yüzüne, sonra gözlerine baktı. Ve onun mavi gözlerindeki garip pırıltıyı görünce, Nate'in bu sevişme sahnesini daha ileriye götürmek istemediğini anladı.

"Çok sevdiği oyuncuğu elinden alınmış çocuklar gibi bakma bana, Katherina!"

Katherina, onun vücudunun sıcaklığını hala hissediyordu, ama kolları birden yana düştü ve kendini toparlamaya çalıştı.

"Özür dileme tarzın korkunç bir şey, Nate" diye mırıldandı. "Ben de seni bağışlamayı ne kadar istediğimi göstermeden edemedim galiba" Susup hafifçe öksürdü. "Ama haklısın tabii. Yarın büroda işler bizi bekliyor. Sonra sen bir de Surrey'e kadar araba kullanmak zorundasın."

Bunları söyledikten sonra bir adım geriye çekildi. Yüzünün kıpkırmızı olduğunu hissediyor, onun gitmesini bekliyordu. Çünkü o burada kaldığı sürece, yeniden kollarına atılmak isteyeceğinden emindi. Yine de kendini topladı ve istemeyeceğini umarak "Bir fincan kahve ister miydin?" diye sordu.

"Hayır, teşekkür ederim. Surrey'e gitmem gerek"

Heyecanını dindirmeye çalışarak onunla beraber kapıya kadar giden Katherina, dostça bir tavır takınmaya gayret edip "Gece için çok teşekkür ederim Nate" diye mırıldandı. Aynı anda onun kendisini tekrar kolları arasına almasını tüm varlığıyla diliyordu.

Nate hafifçe gülümsedi. "Ben teşekkür ederim Katherina" Birkaç dakika önce geceyi onun yatağında geçirebilecek gibi görünen bir erkeğin, elini hafifçe öpüp iyi geceler dilemesi ve "Yarın görüşürüz" diye mırıldanıp basamakları sessizce inmesi nedense hiç garip gelmemişti Katherina'ya...

DEVAM EDECEK...

KADER

27.07.2006 13:53

O N D Ö R D Ü N C Ü B Ö L Ü M

Ertesi sabah uyandığında Katherina çok iyi bir sekreter olduğunu gösterme düşüncesini unutmuştu. Gece Nate gittikten sonra yatağında uzun süre düşünmüş ve bir sonuca varmıştı: Üç ayı dolunca şirketten ayrılması, her ikisi için de daha iyi olacaktı.

Ayrılmaları dostça olmuştu, ama dün geceki istekli davranışından sonra onun karşısına nasıl çıkacağını bilemiyordu.

Öpüşmeyi Nate başlatmıştı, ama yine de kollarını ona nasıl sardığını ve vücudunu onun vücuduna nasıl yapıştırdığını aklından bir türlü çıkaramıyordu. Eğer biraz direnseydi, Nate hiç kuşkusuz onu çok daha önce bırakırdı. Katherina hiç direnmemiş, kendini ona tam bir teslimiyetle bırakıvermişti. Evet, kendini, bakireliğini çoktan yitirmiş bir kadın gibi bırakmıştı ona. Nate, kendini Katherina'nın sayısız sevgililerinden biri sanabilirdi ve böyle düşündüğü için kimse onu ayıplayamazdı. Zaten Rex'in konuşma tarzından, Katherina'nın daha önce kardeşiyle seviştiğini düşünüyordu.

Rex'i hatırlayınca, Nate'in sevişme sahnesini neden böyle birden kesiverdiğini anlar gibi oldu. Kuşkusuz o da kardeşini hatırlamış olacaktı. O anda kolları arasında tuttuğu kızın, kardeşi tarafından sevildiğini ve

kardeşinin, bu kız yüzünden ölümle yüz yüze geldiğini düşünmüş olabilirdi.

Banyodan çıkıp, büroya gitmek üzere giyinirken içini çekti. Aralarında Rex oldukça, onunla Nate arasındaki ilişkinin gelişmesi olanaksızdı. Nate hiçbir zaman onun olmayacaktı. Onu şimdiden kafasından çıkarması çok daha iyi olacaktı.

Katherina, Nate'le çalışmaya başladığı günden o yana, ilk kez büroya ondan önce gelmişti. Birden aklına, onun bir kaza geçirmiş olabileceği geldi ve korkuyla titredi. Çünkü Nate her zaman çok erken büroda olur ve Katherina gelene kadar da bir sürü iş yapardı. Ama birkaç dakika sonra Nate telaşla içeriye girdiğinde, onun karşısına nasıl çıkacağı konusundaki düşüncesini bile unutup, yüzünde mutlu bir gülümseme belirdi. Hele Nate onun yanından geçerken "Sakin kimseye söyleme, bu sabah güç uyandım" diyince kendini tutamayıp neşeyle güldü.

Şakacıktan "Gece zamanında yatsaydın" demek istedi, ama vazgeçti. Nate odasına girip tekrar çıkmış ve Katherina'nın masasında henüz açılmamış mektupları almıştı.

Geri dönmeden önce Katherina'nın yüzüne hafifçe gülümseyerek baktı, onun kızardığını görünce başını salladı. Kuşkusuz o da, dün gece birbirlerinin kollarında kendilerinden geçişlerini hatırlamış olacaktı. Yüzündeki kızarıklıkların geçmesini bekliyordu ki, Nate'in birden eğilip onu burnunun ucundan öpmesiyle bayılacak gibi oldu.

Ama Nate hemen doğrulup, ciddi bir ifadeyle, "Her şeyin bir yeri ve zamanı vardır" diyerek odasına geçti.

Katherina onun davranışları karşısında şaşkına dönüyordu. Burnunu öptükten sonra, sanki hakarete uğramış gibi kaçıp yerine oturmuştu. Genç kız kaşlarını çatıp düşünmekten kendini alamadı.

Ama bunun nedenini anlamakta gecikmedi. Nate içinden gelen bu tür hareketleri yaptıktan sonra kardeşini hatırlıyor ve ona karşı içinde bir suçluluk duygusu duyuyor olmalıydı.

Katherina düşüncelerine uzun zaman ayıramadı. Nate önündeki yazıların birkaçını okumuş ve ona bakıp seslenmişti.

"Gelip biraz yardım eder misin bana, Katherina"

O gün, Nate'in odasına kaç kez girip çıktığını bilmiyordu. Sandra telefon ettiğinde de onun yanındaydı.

Nate yaptıkları çalışmanın yarım kalmaması için yine "Buradan konuşuver" dedi.

Katherina teşekkür ederek telefonu açtı ve ablasının söylediklerini dinlemeye başladı. Sandra bu kezi geçen seferki gibi üzgün görünmüyor, neşeli bir sesle konuşuyordu. Söylediğine göre dün gece Victor'la açıkça konuşmuşlardı. Kocasına ona, kızlarına çok zaman ayırdığını ve kendisiyle meşgul olmadığı için, sık sık kızıp evden ayrıldığını söylemişti.

Katherina, Sandra'nın söylediklerine inanmamıştı "Yani çocuklarını mı kıskanıyor?" diye sordu.

"Ben de senin gibi şaşırımdım. Evet çocuklara çok düşkünüm, ama Victor'u ihmal ettiğimi hiç sanmıyordum. Onu sevdiğimi her fırsatta söylerim. Bunu, kötü davrandığı zaman bile yaparım, biliyorsun."

Katherina onun saflığı karşısında ne yapacağını bilemedi. Ama mademki Sandra kocasına inanıyordu, onun kendisini kandırdığını söylemek, ablasının mutluluğunu elinden almak olurdu. Böyle bir şey yapmak istemiyordu.

"Yani bundan sonra sorun çıkmayacak öyle mi?"

Sandra büyük bir heyecanla "Evet" diye cevap verdi. "Bunun için telefon ettim sana. Yakınımızda çocukların bakıldığı bir yer var. Çevrede oturan anneler, nöbetleşe çocuk bakımı işini üzerlerine alıyorlar. Böylece herkes sırayla gezme fırsatı buluyor. Ben henüz onların arasında değilim, ama Victor yarın gece bir yerlere gidebileceğimizi söyleyince, orasını düşünerek kabul ettim. Ama şimdi..."

Katherina, Sandra'nın çoktandır hiçbir yere gitmediğini düşündü. "Çocuklara bakacak birini arıyorsun, değil mi?" diye sordu. "Pekala, merak etme, yarın işten çıkınca gelirim. Ama benim için yemek hazırlama, soğuk bir şeyler atıştırırım."

Sandra sevinçten saatlerce konuşabilirdi. Ama Katherina Nate'in yaptıkları hesaplar yarım kaldığı için, sabırsızlıkla beklediğini görünce, ertesi gün rahatça konuşabileceklerini söyleyerek telefonu kapadı.

Sonra, Nate'in yüzüne bakıp "Özür dilerim, ben hazırım" dedi.

Nate bir süre onu süzdükten sonra "Ablanın her türlü sorununda böyle hemen yardımına mı koşarsın sen?" diye sordu.

Katherina 'Ailede herkes birbirine yardım etmelidir' demek istedi, ama fikrini değiştirip, "Hayır" diye cevap verdi. Ona kendi ailesini ve sıkı bağlarını hatırlatmak istememişti. "Sandra'nın söylediğine göre bundan sonra sorunları olmayacaktı."

"Demek kocası taktik değiştirdi, desene"

Katherina, ablasının bundan böyle mutlu olacağını umut ederek "İnşallah öyledir" diye cevap verdi ve sustu.

Nate Cuma günü birkaç iş adamıyla meşgul olduğundan, büroya ancak dörtte gelebildi. Kalan bir saat içinde de pek bir şey yapamayacaklarını biliyorlardı. Katherina, o hafta sonunu nasıl geçireceğini bilemiyordu. Nate'i iki koca gün göremeyecekti. Bunu düşünmek bile, ona ne kadar büyük bir sevgiyle bağlandığını göstermeye yetiyordu.

Nate, masasına gidip, kağıtlara bakınca başını salladı. Önüne yığılmış işi gece yarısına kadar bitiremezdi. Katherina onun düşündüğünü görünce, yanına gitti ve büroda yokken telefon mesajlarını bildirdi. Akşam Reading'e gideceğinden, Nate'le birlikte kalıp ona yardımcı olamayacağı için de üzülüyordu.

Nate de ona kalmasını söylemedi zaten. Ama önündeki kağıt yığınının bakıp "Neden geldik bu şirketin başına?" demekten kendini alamadı.

Katherina gülümsedi "Çalışmayı seviyorsun, hemen bitirirsin."

Nate arkasına yaslanıp bir süre onun vücut hatlarını, güzel bacıklarını ve yüzünü, kısılmış gözlerle seyretti. Sonra ağır bir tonla konuştu.

"Bu iş bana seni kazandırdı Katherina. Onun için işimi daha çok seviyorum. Öte yandan, seni daha yakından tanımak için bana hiç zaman bırakmadığı için kızıyorum."

Katherina, yanakları al al, boşuk bir sesle "Beni daha yakından mı tanımak istiyorsun?" diye sordu.

Nate, kulağına müzik gibi gelen bir sesle devam etti. "Seninle yarın akşam yarın akşam yemek yiyebileceğimi umut ediyordum. Zaten bu akşam Rex'i ziyaret edeceğim." İlk kez Rex'in adı aralarında düşmanca bir hava yaratmamıştı. "Bu durumda, önümde duran şu işleri de alıp, evdeki çalışma odamda bekleyen diğerlerinin yanına katmam gerekecek"

Katherina hayal kırıklığını belli etmemeye çalışarak "Tüm hafta sonunu çalışarak mı geçireceksin yoksa?" diye

sordu. Nate'in onunla çıkmak istemesine inanamıyor ve aralarına şu kağıtların girmesine kızılıyordu.

Nate bir an düşündü, sonra başını salladı. "Çalışmak zorundayım. Amcam dönmeden önce şu beş yıllık plan konusundaki çalışmalarımı tamamlamam gerekiyor. Ona danışmazsam çok ayıp olur. Biliyorsun hala yönetim kurulunda."

Katherina, 'Birbirlerine ne kadar bağlılar' diye düşündü ve Nate'e hak verdi. Onun bir süre hiç durmadan çalışmasına kendi de inanıyordu. Geçen cumartesi, arkadaşının yemek davetinde biraz dinlenmiş, sonra Çarşamba gecesi de onunla yemeğe çıkmıştı; ama yine de onun tüm hafta sonu, hem de yalnız başına, kimseden yardım görmeden çalışmasına gönlü razı oluyordu.

Ona olan duygularının verdiği cesaretle dili birden çözüldü. "Aşırı yorgunluktan hasta olacaksın" diyiverdi.

Nate kurnazca bir gülümsemeyle başını salladı. "Bilmem, belki de hastalanırım. Ama bir yardımcım olsa işler hafifleyebilir."

"Ben gelip yardımcı olabilirim."

Bunu hiç düşünmeden söyleyivermişti. Söyledikten sonra da pişman oldu ve şaşkın bir tavırla onun yüzüne baktı. Her şeyden önce, onun her istediğini yapabileceğini belli etmemesi gerekiyordu. Nata büyük olasılıkla onu evinde görmek de istemeyebilirdi. Onun bir süre hiçbir şey söylememesi canını daha çok sıkıyordu. Ama Nate önerisini düşünüyor gibiydi.

Ağır ağır "Evet, ikimiz birlikte işi daha çabuk bitirebiliriz" dedi. "Ama bilmiyorum, bu doğru bir davranış olur mu? Sana olan duygularımı anlamış olmalısın" Katherina sevinç ve mutluluktan ne yapacağını şaşırılmıştı. Nate onu evine istemiyor değildi, sadece ondan çok hoşlandığı için gelmesini sakıncalı buluyordu.

Onun ne demek istediğini iyice anlamak ve duyduğunu yanlış yorumlamış olmamak için "Şey..." diye başladı. "Benden hoşlanıyor musun yani?" Nate bu soruya cevap vermeden önce bir süre düşündü. Yüzünde şimdiki oldukça ciddi bir ifade vardı.

"Beni ne kadar etkilediğini davranışlarımla gösterdim sanıyordum."

Katherina ne diyeceğini bilemiyordu. Onun bu sözü pek çok şeyi karanlıkta bırakıyordu. Acaba ondan sadece bir dişi olarak mı hoşlanıyordu, yoksa onu sevmeye mi başlıyordu? Katherina'dan hoşlanma derecesi ne olabilirdi?

"Peki ama yarın gelip sana yardımcı olmamda ne sakınca olabilir?"

Nate'in mavi gözleri pırl pırl parlıyordu. Her şeyi açıkça söylemenin zamanının geldiğini anlamış gibiydi.

"Sakıncası olabilir Katherina. Çünkü ikimiz birlikte de çalışsak bu iş Pazar gününe de kalabilir. Senin ne kadar tatlı bir kız olduğunu bildiğim için, bana, Pazar günü de kalıp yardım etmeyi teklif ettiğinde, seni reddedebileceğimi sanıyorum."

Katherina o anda kadınların, istedikleri erkekleri elde edebilmek için nasıl mücadele ettiklerini anladı. "Gece kalsam ne olurdu?" dedi. Ama yüzü kıpkırmızı olmuştu. "Yani şey... cumartesi gecesi benimle çıkmak istediğini söylüyordun. Bunun ne farkı var? Tek farkı şu olabilir, eğer gece kalırsam, beni evime bıraktıktan sonra uzun bir yolculuk yapmak zorunda kalmayacaksın, hepsi bu"

Nate, yumuşak bir sesle, "Dediğim gibi çok tatlısın" dedi. "Ama şunu söylemek zorundayım sana. İşlerimin çokluğu ve Rex'i ziyaretlerim nedeniyle, evimi tam anlamıyla döşeyemediğim gibi, işleri yapacak bir kadın da bulamadım henüz"

“Şey... evde yalnız olacağımızı mı söylemek istiyorsun?” Bunu öyle bir tonla söylemişti ki onunla yalnız kalmayı tüm varlığıyla istemesine karşılık, Nate’in onun utandığını sanmasını istemişti. Ona aklına geleni söylemek istiyor, ama bunu yapamıyordu tabii.

“Evet, demek istediğim bu işte. Ama korkma, evde sana ayrı bir yatak odası verebilirim, yeteri kadar döşenmiş odam var.”

Katherina onun, kendisi hakkında neler düşündüğünü bilmiyordu. Geçen Çarşamba gecesinden sonra kendisi de ne düşüneceğini bilmiyor, yalnızca renkten renge girdiğini hissediyordu. Güçlkle gülümseyip sordu.

“O halde sorun nedir?”

Nate, “Şimdilik bir sorun görünmüyor” diye cevap verdi. Yüzündeki ifadeden, Katherina’nın önerisini benimsediği anlaşılıyordu. Bu durumda genç kız onu görmek için pazartesiye kadar beklemek zorunda kalmayacaktı... Mutluydu...

DEVAM EDECEK ...

KADER

27.07.2006 14:49

ON BEŞ İN C İ B Ö L Ü M

Katherina o akşam işten çıkınca Reading’e gideceği yere, hafta sonu kendine gerekli şeyleri küçük bir çantaya koyup yanına aldı. Böylece sabahleyin, Reading’den doğruca Nate’in evine gidecekti. Nate onun kendisiyle çalışma isteği konusunda daha fazla konuşmamış ve Katherina’ya evini nasıl bulacağını hemen tarif edip adres vermişti.

Sandra kardeşini yine kapıda karşıladı ve büyük bir neşeyle onun boynuna sarıldı.

İçeri girdiklerinde, Sandra onu mutfağa götürdü. Kahve yaparken “Victor yukarıda, giyiniyor.” Dedi. “Ah, Katherina, her şey düzeldi. Fevkalade bir şey değil mi?”

Katherina, kendisi de sevdiği bir erkek tarafından sevildiğini bildiği için, içinden ona hak veriyor ve başını sallıyordu.

Sandra çıkmadan önce çocukları bir kez daha görmek için yukarıya çıktığında, Katherina Victor’la yalnız kaldı.

Victor, Sandra’nın ona telefonda olanları anlattığını bildiği için “Bu kez her şey düzelecek Katherina” dedi. “Söz veriyorum”

“İnşallah öyle olur, onu üzme artık.”

“Üzmeyeceğim” Oldukça üzgün görünüyor ve sözünü tutacağını belirtmek istiyordu. Katherina onun yalan söylemediğine inandığı için, birden uzanıp onu yanağından hafifçe öptü.

Onlar gittikten sonra bir süre babası konusunda aşırı katı davrandığını düşündü. Anneleri onu ve Sandra’yı çok sever, tüm zamanını onlara verirdi. Acaba babası da Victor’un Gillie ve Marigold’u kıskandığı gibi, onları kıskanmış olamaz mıydı? Belki babası annesini seviyor, ama bu sevgisini gösteremiyordu. Ama sevmiş olsaydı, hasta yatağında bırakıp gider miydi onu? Düşünceleri biden Nate’e kaydı ve babasını bağışlayabileceğini anladı. Nate’e olan sevgisi kalbindeki nefreti alıp götürmüştü.

Ertesi sabah yatağından kalkarken, Nate'le beraber olacağı düşüncesiyle kendi kendine bir şarkı mırıldanmaya başladı. Onu tekrar öpebileceği olasılığı aklına gelince , kalp atışlarının birden hızlandığını hissetti. Nate onu daha yakından tanımak istediğini söylemişti. Ondan henüz fazla bir şey beklememesi gerekiyordu. Yine de sevdiği adam ondan hoşlandığını, onun etkisi altında olduğunu söylemekten çekinmemişti.

Uzun bir yolun sonunda olan büyük eve doğru arabasını sürerken, mutluluktan uçacak gibiydi. Ama Nate'in evin kapısından çıktığını ve yüzündeki ifadeyi görünce, dudaklarındaki gülümseme birden dondu.

Nate'in yüzü tam anlamıyla asıktı ve onun gelişine sevinmemiş gibi bir hali vardı. Nate'in dün gece ve bu sabah yine olumsuz düşüncelerin etkisinde kaldığı anlaşılıyordu. Dün akşam Rex'i gördükten sonra, Katherina'ya aşık olmanın, Rex'i sırtından bıçaklamak olduğunu mu düşünüyordu yoksa?

Onun, kendisinin gece kalmasını pek istemeyeceğini anladığından, çantasını bagajdan çıkarmadı; güçlükle gülümseyerek "Merhaba Nate" dedi.

Nate onu öylesine soğuk karşılamıştı ki, Katherina bir an için Rex'den neden ayrıldığını anlatmayı ve sonra da arabasına binip dönmeyi düşündü. Ama bunu yapamayacağını biliyordu.

İçeriye girip çalışma odasına geçtiklerinde, onun çalışmaya başlamış olduğunu gördü. Ama Nate, evde yapacakları çalışma sırasında, şirketteki dostluğu göstereceğe benzemiyordu.

Nate yüzündeki ciddi ifadenin değişmemiş olmasına karşın, Katherina'nın uzun bir yoldan geldiğini düşünerek "Çalışmaya başlamadan önce bir şeyler içmek ister misin?" diye sordu.

Katherina bir fincan kahve için çok şey verebilecek durumda olduğu halde reddetti. "Hayır, teşekkür ederim. Sandra kahvaltıda o kadar çok yedirip içirdi ki, canım hiçbir şey istemiyor."

Nate bir an başını kaldırıp onun yüzüne baktı. Gözlerinde çok kısa süreli bir hayranlık parıltısı belirip yok olmuştu. Katherina belki de bu parıltıyı görmeseydi, onu orada bırakıp gidebilirdi.

Ama görmüştü ve çalıştıkları sürece aklından çıkaramadı. Öğle yemeği zamanı gelmiş, geçmişti. Katherina, Nate'in zamana hiç aldırmadığını görünce, onun da kendisi gibi iyi kahvaltı etmiş olduğunu düşünmekten kendini alamadı. Saat üçü geçip de çalışmadan başlarını kaldırmadıklarındaysa çantasının arabada kalacağına artık iyice inanmış bulunuyordu.

Ama saat dört olduğunda Nate'in durgunluğundan ve asık suratından iyice sıkıldığını anladı. Nate, Rex'in odasında gördüğü o çirkin sahneyi anlatmaya nasıl başlayacaktı? Onun, daha önce kendisine nasıl bağırdığını ve hakaret ettiğini görmüştü. O anda Rex'in adını ağzına almaya kalksa, Nate hiç kuşkusuz onu kolundan tuttuğu gibi arabasına götürürdü.

Saat dördü çeyrek geçe artık dayanamayacağını ve isyan edeceğini anlamıştı. Nate'in, başını bile kaldırmadan birkaç oranı kontrol etmesini istediğini görünce, elindeki kalemi birden masaya bıraktı.

"Susadım ben"

Nate, çalışmasının kesilmesine memnun olmamış gibiydi. Başını hafifçe kaldırarak, yüzünü buruşturup ona baktı.

"O halde git, bir şeyler iç"

Katherina, gözlerine dolan yaşların akmasına gayret ederek yerinden kalktı. Bütün hayalleri yıkılmıştı.

Boğuk bir sesle "Sana yardım önerimi kabul edip, buraya gelmeme razı olduğun için pişman oldun, değil mi?" diye sorunca Nate'in şakağında hafif bir titremenin belirdiğini gördü.

Nate, asık bir yüzle homurdandı "İnsan bazen bazı şeyleri istemeden yapmak zorunda kalıyor."

Onun, kendisine, ilk karşılaştıkları gün olduğu gibi nefretle baktığını gören Katherina, artık gözyaşlarını tutamadı.

Mutfağın bulunduğunu sandığı tarafa doğru titreyen bacaklarla ilerlemeye çalışırken, sessizce ağlamaya başlamıştı. Nate'i yanında görünceye kadar da kendini toparlamayı başaramadı.

Nate, sessizce onun arkasından gelerek, holde yakalamış ve omuzlarından tutup kendisine doğru çevirmişti. Katherina'nın yaşlı gözlerine baktı, bir şeyler homurdanarak başını tutup kendi omzuna bastırdı.

Katherina onun güçlü kolları arasında birden her şeyi unutmuş, mutluluğu yeniden tatmaya başlamıştı. İçini çekerek bir süre hıçkırdı, sonra "Ah, Nate" diye inledi.

Nate, onu yavaşça susturdu ve başını omzunda tutarak sakinleştirmeye çalıştı. Katherina onun da kendisini kolları arasında tutarken rahatladığını sezer gibiydi. Saatlerden beri bir canavar gibi asık suratla kendisini çalıştıran ve adeta işkence eden bu adamın, neden rahatlama ihtiyacında olduğunu anlamak mümkün değildi. Ama Katherina bunu düşünmek istemiyordu, o anda onun kollarının arasında olmak yeterliydi kendisi için.

Artık Nate'in kendisini anlayacağından emindi. Onun, kendisi yüzünden ağladığını görmüş, ne yaptığını anlamıştı.

Ama "Bana böyle davranışının nedeni Rex değil mi?" diye sorar sormaz, Nate'in kendisini sıkıca saran kollarının gevşediğini gördü.

Birden hiçbir şey söyleyemeyeceğini anladı. Nate'in dudakları kısılmış, gözlerinde düşünceli bir ifade belirmişti. Kardeşinin adını duyar duymaz eskiyi hatırlamış, Katherina'dan almak zorunda olduğu intikamı unuttuğu için kendine kızmıştı.

Ama yine garip bir şeyler oluyordu. Koridor loş olduğundan, onun yüzünü görmek oldukça güçtü, ama Katherina, bu yüzde yine o tatlı gülümsemenin belirdiğini seçer gibi olmuştu.

Onun bağırıp çağırmasını beklerken, Nate yumuşak bir sesle "Bugün sana karşı tam bir domuz gibi davrandım değil mi?" diyerek, eğilip onu dudaklarından hafifçe öptü. "Haklısın bugün Rex aklımdan çıkmadı pek."

Katherina, Nate'in bu durumda belki de, Rex hakkında söyleyeceklerini bağırıp çağırmadan dinleyebileceğini düşündü. Ama Nate onun, kardeşi hakkında söylemek istediklerini unutturacak kadar canlı bir sesle konuşmasını sürdürdü.

"Katherina, canım benim! Eğer Rex'in adını anmayacağıma ve onun aramıza girmesine izin vermeyeceğime söz veririm, benimle çalışmayı sürdürür müsün? Bu çalışma bundan sonra ikimiz için de mutluluk getirecektir, bundan eminim."

Katherina ne diyeceğini bilemiyordu. Bir an düşündükten sonra "Tabii, Nate" diye mırıldandı. Ve onun "Senin susuzluğunu gidermek için bir şeyler yapacağım" dediğini duyunca kendini tutamayıp gülmeye başladı.

Mutfakta, dostluk ve sevgi dolu bir ortamda oturup çaylarını yudumladılar. Katherina onun iki fincan çay içtiğini görünce en az kendisi kadar susamış olduğunu anlamıştı.

Nate'in ayağa kalktiğini görerek, yine çalışmaya başlayacaklarını düşündü. Ama onun, buz dolabına doğru yürüyüp "bakalım yiyecek nelerimiz var?" diye mırıldandığını duyunca, sevinçten ne diyeceğini şaşırırdı.

Birden, karnının iyice acıkmış olduğunu anlayıp, heyecanla "Yemek mi?" diye sordu. Nate şimdi ona dönmüş gülmeye başlamıştı.

"Yani benim yemeğe kalmamı mı istiyorsun?" diye sormaktan alamadı kendini genç kız.

"Herhalde bu gece Londra'ya dönmeyi düşünmüyordun değil mi?" Katherina kalp atışlarının yavaşlamasını beklerken, Nate ağır adımlarla onun yanına geldi. "Merak etme, senin için bir yatak hazırlamak sadece birkaç dakikamı alır."

Katherina mutlu bir gülümsemeye onun yüzüne baktı. "Yatak yapmak kadınların işidir. Yatak takımlarının nerede olduğunu bana gösterirsen seni bu zahmetten kurtarabilirim."

Bir anda buzdolabını, yemeği ve işi unutmuşlar, üst kata çıkmışlardı. Katherina, onun kendisine gösterdiği, büyük pencere, geniş yatak odasına girip çevresine bakınırken, Nate yastık, çarşaf ve battaniyeleri almak için dışarıya çıktı. Buraya gelirken başka yatak odalarının önünden geçmişler ve Katherina, bazılarının Nate'in dediği gibi döşenmemiş olduğunu fark etmişti. Onunla çarşıya çıkıp, bu odaların döşenmesi için gerekli mobilyaları seçmeyi ne kadar çok isterdi. Ama Nate'in mobilya seçmek için başkasına ihtiyaç duyacağını sanmıyordu. Bu odadaki tatlı mavi rengi halı, zengin görümlü beyaz mobilya ve iki kişilik yatak, onun zevk sahibi bir erkek olduğunu açıkça gösteriyordu.

Nate birkaç dakika sonra kucağı dolu olarak geldi ve yatak takımını bir koltuğun üzerine bıraktı. Katherina, onun, yatağını yapmasına yardım etmek istediğini anlayınca, mutluluğunun bir kat daha arttığını hissetti.

Çarşafı düzeltirken, gülerek, "Köşeleri hastane yataklarında olduğu gibi kıvrır" dedi ve bu söylediğine hemen pişman olup, aptallığına kızdı. Nate'in dudakları birden kasılmış, suratı asılmıştı. Ama hiç sesini çıkartmadan eğildi ve çarşafın uçlarını kıvrıp yatağın altına soktu.

Bir süre sonra Nate yine gülümsemeye ve daha önceki kaba davranışlarını unutturmak için elinden geleni yapmaya başlamıştı. Katherina çekingen bir tavırla arabasının bagajındaki çantadan söz edince kendini tutamayıp güldü. Sonra beraberce aşağıya indirler; Katherina çantasını almaya giderken, Nate buz dolabına doğru yürüdü.

Nate de en az onun kadar acıkmış olduğundan akşam yemeklerini erken yediler. Birkaç pirzola ve sebze ile peynirden oluşan yemek, Katherina'ya o güne kadar yediği yemeklerin en lezzetlisi geldi. Pirzoların kızartılmasında ve sebzelerin hazırlanmasında Nate ona yardımcı olmuştu. Yemekten sonra da onun yanından ayrılmadı ve yıkadığı bulaşıkları kurulamakta ısrar etti.

Bir ara, Nate kuruladığı bir tabağı arkasındaki masanın üzerine koyarken "Ortaklaşa yapılan bu işler bayağı hoşuma gitmeye başladı" dedi.

Katherina'da aynı duyguları paylaşmaktaydı onunla, ama yanlış bir şey söylemek korkusuyla konuşmayı pek istemiyordu. Bir an düşündü, önündeki köpüklü suya bakıp hafif bir sesle, yalnızca "Ne güzel değil mi?" diye mırıldandı.

Nate hiçbir şey söylemedi, ama birden eğilip onu ensesinden öptü. Katherina titreyen ellerinin, köpüklü suyun içinde olmasına memnun olmuştu. İçinde yine önleyemediği fırtınalar kopuyordu.

Bulaşıkların yıkanıp kurulanması bitti. Katherina odasına çıkıp yatmadan önce, Nate'le birkaç saat daha birlikte olacağını düşünerek heyecanlanıyor, duygularını kontrol altında tutabilmek için gayret ediyordu. Nate bir süre önce onu holde yakalamış ve sonraki davranışlarıyla da onunla birlikte olmak istediğini göstermişti.

Ama Katherina hala, onun kendisine karşı beslediği duyguları tam anlamıyla bilemiyordu. Onun, ortaklaşa yapılan işlerden hoşlandığını söylemedi de laf olsun diye söylenen bir söz olabilirdi. Bunun üzerinde fazla durması doğru olmazdı.

Aralarındaki sessizliğin biraz fazla uzadığını gören Katherina, "Biraz daha çalışsak iyi olmaz mı?" diye sordu. Buraya geliş amacının çalışmak olduğunu unutmamalıydı.

Nate abartmalı bir tavırla içini çekti "Evet, ama biliyor musun Katherina, çalışmak yerine şurada oturup seni seyretmeyi yeğlerim."

Katherina kalbinin yerinden fırlayacağını sandı. Güçlkle yutkunarak, boşuk bir sesle "Hiç böyle şirket başkanlığı olur mu?" diye güldü. Nate, yerinden kalkıp onun yanına geldi, bir kolunu Katherina'nın omzuna atıp, onu çalışma odasına doğru götürdü.

Dokuz buçuğa kadar çalıştılar. Sonra Nate elindeki kalemi masanın üzerine bıraktı ve bir şirket başkanının bile bu kadar çalışamayacağını söyledi. "Sana haksızlık oluyor bu" diye devam etti. "Ama sen hiç sızlanmadan, yerinde sızincaya kadar çalışırsın, değil mi?"

Salona geçtiler. Katherina'yı bir koltuğa oturtan Nate ona bir içki hazırlamak üzere yanından ayrılırken genç kız "Sabah erkenden işe başlayabiliriz." Dedi.

Nate ona, istediği şeriyi verdikten sonra elindeki öbür kadehi havaya kaldırıp "Sevgili Katherina'nın sağlığına" diyerek dudaklarına götürdü. Birden bir şey hatırlamış gibi müzik setine gitti. Katherina onun gözlerindeki heyecan pırıltılarını görmediğine sevinmişti.

Nate gelip karşısına oturduğunda, banttan, Rodrigo'nun gitar konçentosu yayılmaya başladı. Katherina, gitar konçentosunu çok severdi, müziği duyunca gözlerini kapadı. Nate'in yanında böyle bir müzik dinlemek onu öylesine duygulandırmıştı ki, ağlamamak için kendini zor tutuyor, gözlerinin kapalı olmasına seviniyordu. Bunlar acı gözyaşları değil, mutluluğunun ifadesiydi.

Bir ara Nate'in kımıldadığını duyarak gözlerini aralayıp baktı. Nate yerinden kalkıp onun yanına gelmiş, koltuğun koluna oturmuştu. Artık ona karşı olan duygularını saklayamayacaktı Katherina, bunu anlamıştı. Nate'in gözlerinde sanki sanki bir zafer kazanmış gibi garip pırıltılar yanıp sönmekteydi. Konuşmadan kollarını uzatıp Katherina'yı yavaşça ayağa kaldırdı.

Sonra yumuşak bir sesle "Senin kalbine müzikle girilebileceğini şimdi öğrendim" dedi. Katherina o anda onun kendisine olan duygularını bildiğini anladı. Evet, Nate, onun kendisini sevdiğini biliyordu ve bundan büyük mutluluk duyduğu belliydi.yani bunun tek anlamı olabilirdi... Nate de onu seviyordu!

Nate elinden içki kadehini aldı ve tatlı bir sesle "Bugün çok çalıştın" dedi. "Artık yatıp biraz uyusan iyi olacak."

Katherina'nın "Evet" diye fısıldayan sesi güçlkle duyulmuştu. Nate'in omzunu saran kolunun hep orada kalmasını istiyor ve sanki rüya görüyor gibi uyumak istemiyordu. Nate onu yanında götürerek, müzik setini kapatmış, sonra yine onunla birlikte merdivenleri çıkıp yatacağı odanın kapısına kadar getirmişti.

Kapının önünde Nate sanki ondan hiç ayrılmak istemiyormuş gibi, kolunu güçlkle çekti. Katherina'nın dudaklarına hafif bir öpücük kondurduktan sonra yumuşak bir sesle "İyi geceler güzel Katherina'm" diye mırıldandı. "Şu anda senden ayrılmak zorundayım. Ama bu her zaman böyle olmayacak."

Kolunu çekince, Katherina buz gibi olmuştu, ama bu sözlerin vücudunu yine canlandırdığını hissetti. Kalbi yerinden fırlayacakmış gibi çarpıyordu. Onun ne demek istediğini anlaması gerekiyordu... Bunu öğrenmeden Nate'i bırakamazdı.

Yanaklarının kıpkırmızı olduğuna aldırmadan "Ayrılmak zorunda mısınız? Yani kalmak ister miydin?" diye fısıldadı.

Nate alt dudağını kıvrarak bir an düşündü. Sonra "Bundan hiç kuşkun olmasın, canım" diye cevap verdi. "Ama, önce düşünümüzün yapılması gerekiyor..."

Bu kadar söyleyebilmişti. Onu sevdiğini söylememiş ama evlenme teklifi yapmıştı. Ve Katherina, onun karısı olmaktan başka bir şey düşünemiyordu.

"Nate!" diye bağırp, kendini onun kollarına attı. Duyduğu büyük aşkın etkisiyle kontrolünü bütünüyle yitirmişti. Hiçbir şeyin önemi yoktu artık, Nate ona evlenme teklif etmişti!

Nate'in ellerini sırtında hissedince, kendini ona iyice bıraktı ve tüm kalbiyle onu öpmeye devam etti.

Katherina, kendini tam anlamıyla kaybetmek üzereydi. Ona olan aşkı hiçbir engel tanımıyordu, ne olursa olsun razıydı.

Ama Nate onu bir kez daha öptükten sonra hafifçe geriye çekildi. Bu sahneyi daha ileriye götürmek istemediği belliydi. "Önce düşünümüzü yapalım," derken bunu kastetmiş olacaktı.

Ama Katherina onu hemen bırakmak istemiyordu. Nate'in kendisini sevdiğini ve evlenme teklif ettiğini biliyordu, bu mutluluk biraz daha devam etmeliydi. Ona iyice sarıldı ve Nate'in boğazından garip bir inleme çıktığını duydu.

Nate daha fazla dayanamayacağını anlamıştı. Onu iyice kendine çekip, boğuk bir sesle "Seni istiyorum Katherina" diye tekrar inledi. "Tanrı yardımcım olsun, ama seni tüm kalbimle istiyorum."

Odaya girip birbirlerine sarılmış, yatağa doğru giderlerken, bir yandan öpüşüyor, bir yandan da üzerlerindeki elbiseleri, parçalarcasına çıkarıp yere atıyorlardı.

DEVAM EDECEK :)

KADER

27.07.2006 16:33

O N A L T I N C I B Ö L Ü M

Katherina uyandığında, gün ağarmak üzereydi. Gözlerini açıp etrafına bakınca, geniş yatakta yalnız olduğunu gördü. Nate'i henüz tam olarak tanımadığını düşündü. Dün gecedен bu yana onun hakkında iki şey öğrenmişti; Biri Nate'in çok yumuşak bir erkek olduğu, öteki de erken kalkmayı sevdiğiydi.

Acaba erkenden kalkıp gidişinin nedeni, hemen çalışmaya başlayıp, işin büyük bölümünü bitirmek miydi? Böylece Katherina ile birlikte geçirecekleri zamanı çalışarak ziyan etmeyecekti.

Dün gece kendisine gösterdiği şefkat ve sevgiyi düşününce gülümsedi. Ama Nate önce kendini tam anlamıyla kaybetmiş ve ona sahip olana kadar kendine gelememişti. Katherina da bu konuda acemi olmasına karşın, elinden geleni yapmış sayılabilirdi.

Katherina, onun, kendini arzu fırtınasına kaptırışını, daha sonra da onunla sevişen ilk erkek olduğunu anlamının getirdiği şoku düşününce mutlulukla gülümsedi. Onun bakire olduğunu anlayan Nate şaşkınlıktan ne yapacağını şaşırılmış, kalkıp gitmek istemiş ama iş işten geçmişti. Zaten Katherina da onun artık geri dönemeyeceğini anlamış ve onu bırakmamıştı. Kollarını ona iyice sarmış "Ne olur, beni böyle bırakma Nate!"

diye fısıldamıştı.

Katherina saatin kaç olduğunu bilmiyordu. Dün gece kurmayı unuttuğu için saati durmuştu.

Çinde birden, Nate'i görme arzusu uyandı. Yataktan çıkarak yıkanıp giyindi. Ona hemen yardıma gitmesi gerektiğini düşünüyordu. Nate çalışmaya başlamıştı anlaşılın. Katherina'nın da yardımıyla işleri daha çabuk bitirebilirlerdi. Bu gün işleri bitince rahatça konuşabileceklerini düşünerek, aşağı kata indi.

Çalışma odasına girince işlerin bıraktıkları gibi durduğunu görüp şaşırıldı. Nate ortalarda görünmüyordu. Her adımda mutluluğu bir kez daha tadarak salona geçti. Nate oradaydı. Camdan dışarı bakıyordu; öylesine dalmıştı ki, Katherina'nın girdiğini duymadı.

Katherina ayak ucuna basarak ona yaklaşmayı ve gözlerini elleriyle kapayıp 'Bil bakalım kim geldi?' diyerek saka yapmayı düşündü. Ama birden durdu, aralarında geçenlerden dolayı utanıyordu.

Kapının yanında bir an düşündükten sonra hafif bir sesle "Merhaba Sevgilim" dedi. Onun gülümseyerek kendisine dönmesini beklemesine karşılık Nate kıılmamıştı. Yumrukları sıkılıydı.

Ama Katherina onun her an gülümseyerek kendisine dönmesini beklediğinden, buna bir anlam veremeyip üzerinde durmadı.

Birkaç saniye sonra Nate döndü, ama yüzünde mutlu bir gülümseme yoktu. Ve Katherina bu yüzdeki garip ifadeyi görür görmez, korkunç bir şeyler olduğunu anlamakta gecikmedi. İnanılacak gibi değildi, Nate bir süre önceki nefret dolu erkek olmuştu yine!

Acaba dün gece çok mu ileri gitmişti Katherina? Yoksa Nate, Rex hakkında kötü bir haber mi almıştı? Bunu düşününce sormadan edemedi.

"Sevgilim neler oluyor?"

Nate, öfkeli bir tonla "Bakire olduğunu bana neden söylemedin?" diye homurdandı.

Onun böyle korkunç bir öfkeyle konuşması, Katherina'yı şaşkına çevirmişti. Ama bunun nedenini anlamakta gecikmedi.

"Seni sevdiğim için, bunun önemli olabileceğini düşünemedim."

"Demek düşünemedin? Ama benim için çok önemli bu. Senin daha önce Rex'le seviştiğini sanıyordum. Ve sen de bunu biliyorsun"

"Peki ama bunun bizimle ne ilgisi var?"

Nate, "Aman Tanrım!" diye bağırdı. "Anlamıyor musun Katherina? Her şeyin yalanlar üzerine kurulu olduğunu anlamadın mı daha?"

Katherina o kadar şaşırılmıştı ki, hiç düşünmeden "yalanlar mı?" diye fısıldamaktan başka bir şey yapamadı.

Nate, "Tabii, yalanlar ya!" diye yeniden bağırdı. Katherina onun kendisine mi yoksa başka birine mi kızmış olduğunu anlamaya çalışıyordu. "Yalanlar tabii! Sana nazik davranmaya çalıştığının ve bunu zorla, rol gereği yaptığının hala farkında değilsin demek? Senden bir gün intikam alacağımı söylediğimi nasıl olur da unutursun?"

Katherina aptallaşmıştı "İntikam mı? Diye kekeleydi.

"Kardeşime acı çektirdiğin için, ben de sana acı çektirmek istiyordum. Günlerce seni gözleyip, zayıf noktalarını aradım. En sonunda ablan telefon ettiğinde sadakat sözcüğünün senin için ne büyük önem taşıdığını anladım. Ve planımı bu sözcük üzerine kurdum." Katherina onu yarı baygın bir halde dinlerken 'Hayır, hayır!' diye bağırarak istiyor, ama sesinin çıkmayacağını biliyordu.

Bu kez de, başka bir Kinger onun sevgisini paramparça etmişti işte.

Bir an düşünüp "Yani benimle asla evlenmeyecektin öyle mi?" diye sordu. Bu sorunun cevabını biliyor, ama bir kez de ağzından duymak istiyordu.

"Seninle bir süre nişanlı kalacaktım, ama evlenmeyi asla düşünmedim."

Katherina bu kadar büyük bir acıya nasıl dayanabildiğine şaşıyordu. Yine de sorularını sürdürmekten geri kalmadı.

"Benim de tıpkı Rex gibi acı çekmemi istiyordun öyle mi? Düğün hazırlıkları bitinceye kadar yalanını sürdürecektin mi?"

Nate hiç düşünmeden "Evet" diye cevap verdi.

"Ve düğünden bir hafta önce beni terk edecektin?"

Katherina bunun cevabının da 'evet' olacağını biliyordu ama Nate'in başını iki yana salladığını görünce bir şey anlayamadı. Demek başına gelecekler çok daha kötüydü.

Katherina artık susamayacağını biliyordu. "Belki sen de, kardeşin Rex gibi, bana bu evin anahtarını verip, eşyalarımın bir bölümünü getirebileceğimi söyleyecektin. Belki amcanın yaptığı gibi, Cuma günü öğleden sonra izin verecektin. Ama sen, Rex'in tersine izinli olduğumu ve o gün neler yapacağımı bilecektin."

Nate şaşkın bakışlarla "Neler zırvalıyorsun sen?" diye bağırıldı. Ama Katherina artık onun öfkesinden ve bağırmasından korkmuyordu.

"Elbiselerimi getirip Rex'e yaptığım gibi senin gardırobuna asmamı isteyecektin. Acaba seni de, Rex'i bulduğum gibi, yatağında başka bir kadınla mı bulacaktım? Planın bu muydu?"

Nate, son cümleyi duyunca, birden "Ne!" diye bağırıldı. "İnanmıyorum buna!"

"Git kardeşine sor bunları. Maxine Vernon adlı sekreterinin, birçok kez beraber olduklarını söyleyip söylemediğini de öğren."

"İnanamıyorum!" Pencerenin önünden ayrılıp Katherina'ya doğru gelen Nate'in yüzü şimdi tam anlamıyla bembeyazdı.

Katherina, onun kendisine bir şey yapmasından korkup bir adım geriye çekildi. Ama Nate ona birkaç adım kala durdu.

"Düşünmem gerekiyor Katherina. Biraz çıkıp yürüyeceğim. Dönünce konuşuruz tekrar."

Katherina onun dışarıya çıkıp kapıyı kapadığını görünce, bir an beklemedi; yukarıya koşup eşyalarını toplamaya başladı. Onunla, ömrünün sonuna dek yetecek kadar konuşmuştu, konuşacak ne kalmıştı ki?

Çantasını kaparken, kendi kendine "Dilerim yaşamının sonuna kadar vicdan azabı çekersin Mr. Nate Kinger!"

diye mırıldandı.

Rex'ten ayrıldığında Sandra'ya gidip içini dökebilmişti. Ama bu kez sorunu öyle garip ve büyüktü ki, derdini ablasına bile açamayacaktı. Gözlerindeki yaşları elinin tersiyle silerek Londra'ya doğru arabasını sürerken, nefreti ne kadar büyük olursa olsun, Nate Kinger'i yine de sevdiğini düşünüyordu.

DEVAM EDECEK...

KADER

28.07.2006 10:13

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Ertesi sabah yatağından kalkıp gözlerinin kıpkırmızı olduğunu görünce, kendine nasıl çeki düzen vereceğini düşündü. O pazartesi sabahı, onun en değerli varlığı gururuydu.

Nate herhalde onun işe gitmeyeceğini sanıyordu. Ama o gidecekti, en azından düşündüklerini ve işten ayrılacağını söylemek için gidecekti. Zamanı gelmeden de ayrılmayacaktı oradan. Ve Nate Kinger, ona her bakışında, vicdan azabı altında –vicdanı varsa tabi- ezilecekti.

İşten ayrılmadan bir ay önce şirkete bildirmesi gerekiyordu. Bunu yapacak ve bir ay daha kalacaktı. İstifa mektubunu dün gece yazıp hazırlamıştı. Gururundan başka bir şeyi kalmadığını düşünüyordu. Odasına girerken, başını hafifçe kaldırdı, Nate'in bulunduğu tarafa hiç bakmadan ve 'günaydın' demeden masasına oturdu.

Birkaç dakika sonra kalkıp istifa mektubunu eline aldı ve Nate'in masasına gidip önüne bıraktı. Yine hiçbir şey söylemeden dışarı çıkmak üzereydi ki, Nate'in sesiyle durdu:

"İstifa mı ediyorsun?"

"Ne bekliyordun?"

"Bir ay daha çalışacak mısın?"

"Yasal olarak zorunluyum." Onun kendisini süzdüğünü görünce, makyajla kapatmaya çalıştığı göz kızarıklıklarının görünmemesi için başını hafifçe çevirdi. "Ama beni daha önce işten çıkarırsanız, bir diyeceğim yok tabi..." Birden sustu. Kendini ona tam bir teslimiyetle nasıl verdiğini hatırlayınca yine kıpkırmızı oldu. "İntikam peşinde koşan bir Kinger tarafından işten atılmak fazla üzmeyecektir beni, merak etme!"

Nate şimdi ayakta, onun tam karşısında duruyordu. Katherina'nın söylediği hiç de hoşuna gitmemişti, ama bunu hak ettiğini biliyordu. Birden ona dokunmak ister gibi elini kaldırdı. Ama Katherina, dokunuşunun üzerinde nasıl bir etki yaratacağını bildiğinden, korkuyla geri çekildi.

Nate onun gerilediğini görünce, hafif bir sesle "Yaptıklarımın sonra, sana dokunmamı istemeyeceğini biliyordum" dedi. "Seni işten atma konusuna gelince, şunu söyleyeyim Katherina, biz Kinger'lerden bu kadar büyük kötülük gördükten sonra, şu büroya geldiğin için sana ne kadar hayran olduğumu bilmeni isterim."

Katherina kendini tutamayıp acı acı gülümsedi "Büyük adamsın, Nate Kinger!"

"Senden özür dilememe izin vermeyecek misin?"

"Demek artık bana inanıyorsun ha? Bu benim için büyük şeref, teşekkür ederim! Rex'ten gerçeği öğrenmen uzun sürmedi demek?"

Nate, öfkeli gözlerini onun yüzüne dikti. "Rex'i cumadan beri görmedim. Cumartesi gecesinden sonra senin doğru söylediğine inanmam için ona gitmem gerekmiyordu! Kendimden ve yaptıklarımın nasıl utandığımı,

ne kadar nefret ettiğimi anlamıyor musun, Katherina?”

Katherina onun acı çekmesine sevinmişti. “Memnun oldum” dedi. “Vicdan azabından gözüne uyku girmemesini dilerim” Sonra döndü ve odasına gidip masasına oturdu.

Ama günler geçtikçe bürodaki çalışma havası dayanılmaz oldu. Nate bir kez daha özür dilemek istemiş ama Katherina'nın kabul etmemesi üzerine bir daha denememişti. Şimdi ona karşı yine elinden geldiğince nazik davranıyor ama pek konuşmuyordu.

Katherina, işten ayrılmadan önce Nate'ı, ondan nefret ettiğine inandırmaya kararlıydı. Ama hafta sonuna doğru, Nate'e karşı duyduğu nefret duygusunun zayıfladığını anladı. Cuma sabahı, onun söylediği bir şeyi gülümsemek istemiş ve yüzüne ciddi bir ifade vermeyi zor başarmıştı. Öğle tatili olunca hiç beklemeden kendini dışarıya attı.

Karnı aç değildi. Vitrinlere bakıp dolaşırken 'Ondan neden nefret edemiyorum' diye düşündü. Nate'ı kafasının içinden çıkarıp atmayı ne kadar çok istiyordu! Vitrinlerden birinde çok güzel bir elbise görünce durup uzun uzun seyretti. Yeni elbiseye ihtiyacı yoktu ama, böyle bir alışveriş keyfini yerine getirebilirdi.

Bir süre düşündükten sonra, dayanamayıp butiğe girdi, elbiseyi giyip denedi. Üzerine tam oturmuş, pastel renk tenine çok yakışmıştı.

Büroya vardığında elindeki elbise paketini masaya bıraktı. Nate'in orada olduğunu görünce suratını astı. Yirmi dakika geç kalmıştı. Nate saatine bakarak “Merak ettim, sana bir şey olduğunu sandım” diye mırıldandı.

Başına gerçekten bir şey gelmiş olsaydı, Nate üzülür müydü acaba? Ama bu söz, tüm hafta boyunca süregelen nefret hissini ve içindeki soğukluğu bir derece azaltmış gibiydi.

“Geç kaldığım için özür dilerim.”

“Demek alışveriş yaptın ha?” Nate'in yüzünde bu kez, içten olduğu belli olan hafif bir gülümseme belirmişti.

Katherina'da kendini daha fazla tutamayıp hafifçe gülümsedi. “Aslında yeni bir elbiseye ihtiyacım yoktu. Bunu hak ettiğimi de sanmıyorum ama...”

Nate yüzünde ciddi bir ifadeyle “Senin her şeye hakkın var” dedi.

Katherina bir an düşündü. Sonra kendini tutamayıp acı bir tonla “Kinger kardeşlerden hak ettiğimden fazlasını aldım ama değil mi?” diye konuştu.

Nate onun, paketiyle meşgul olduğunu görünce hiçbir şey söylemeden döndü, gidip masasına oturdu. Söyleyebileceği bir şey yoktu zaten.

Katherina, ona karşı bu kadar hırçın davranmaktan vazgeçmesi gerektiğini düşünüyor, ama onlanları hatırladıkça davranışlarında haklı olduğunu anlıyordu. Hafta sonunu, onu düşünmemek için , sürekli çalışarak ve dolaşarak geçirdi.

Pazartesi sabahı, artık erkeklerle uğraşmamaya ve kendine acımamaya karar vermişti. Evet, çok üzücü olaylarla karşı karşıya kalmıştı ama ömrünün sonuna kadar böyle yaşayamazdı.

Odasına girince, Nate'e baktı. “Günaydın” dedi. Bunu söylerken suratı asıktı ama gene de geçen haftadan iyi görünüyordu.

O hafta da, hemen hemen geçen hafta gibi, fazla konuşmadan çalışmalarını tamamladılar. Cuma günü

Katherina, Nate'in yeni bir tarafını keşfettiğini düşünüyordu. Nate ona bu hafta çok nazik davrandığı gibi saygılı da davranmıştı. İstifasını verdiği için memnundu genç kız; çünkü Nate'e olan duygularının pek kolay değişmeyeceğini ve onu hep seveceğini anlıyordu.

O gün öğleden sonra, Nate bazı işler nedeniyle dışarıya çıkmıştı. Katherina bu arada fazla işi olmadığından, onun sevgisini kalbinden nasıl söküp atacağını düşünmüş ve Nate'e karşı elinden geldiğince soğuk davranmaya karar vermişti. Çünkü kalbinde ona karşı beslemeye çalıştığı nefret duygusunun gün geçtikçe zayıfladığını fark ediyordu. Böyle devam ederse, on beş gün kadar sonra ondan ayrılmakta güçlük çekebilirdi.

Nate geri döndüğünde, masasının yanında durdu. Katherina'nın gülümsemeyen yüzüne bakıp "Çok mu çalıştın?" diye sordu.

Katherina ona gayet soğuk bir tavırla "Fazla bir şey yoktu" diye cevap verdi. "Aldığım telefon mesajlarını da masanın üzerine koydum" O sırada telefonun çaldığını duyunca konuşmaktan kurtulduğu için sevinçle telefona sarıldı.

Saat dörttü ve beşe kadar, aralarında her zaman açık duran kapıdan Nate'e bakmamak için kendini zorladı Katherina. Saatin beşi vurduğunu duyunca, hiç beklemedi, daktilosunun kapağını kapatıp, soğuk bir 'iyi akşamlar'dan sonra otoparka koştu.

Arabasına gireli beş dakika olduğu halde, motoru çalıştıramamıştı. Gerekli tamiraty yaptırmadığı için kendine kızıyordu. Birden araba kapısının açıldığını ve Nate'in, yumuşak bir sesle "Bu arabanın iyi bir bakıma ihtiyacı var Katherina" dediğini duydu.

Öfkeli bir sesle "Biliyorum, biliyorum" diye cevap verdi.

"Bu arada seni istediğin yere zevkle götürebilirim"

Katherina buz gibi bir ifadeyle ona baktı ve karşı koymak üzere "Şey... ben..." diye başladı. Ama Nate'in gözlerinde gördüğü kederle durdu. Bir an düşündükten sonra ciddi ve nazik bir ifadeyle "Teşekkür ederim" dedi.

Yolda giderken, Nate onun çok kısa cevaplarla yetineceğini bildiğinden, hiç konuşmaya kalkışmadı ve bütün dikkatini yola verip, Katherina'yı evinin önüne kadar getirdi.

Katherina hemen veda edip arabadan inmek üzere döndüğünde, Nate'in konuşmaya başlamasıyla durdu.

"Seni ne kadar üzdüğümü ve birkaç özür sözcüğüyle gönlünü alamayacağımı biliyorum Katherina. Ama yaptıklarımın gerçekten pişman olduğuma inanmanı istiyorum."

Katherina gururunu her şeyin üstünde tuttuğunu belirten bir ifadeyle "Bunu neden istiyorsun?" diye sordu.

Nate elini uzatıp sanki onun kaçmasından korkuyormuş gibi Katherina'nın elini yakaladı. Hafif bir sesle "Çünkü..." dedi. "Çünkü, yine eski günlere dönmemizi istiyorum; her şeye yeniden başlamamızı istiyorum" Katherina elini çekmek isteyince daha sıkı tutarak devam etti "Seninle bir kez daha yemeğe çıkmak ve seni ikna etmek istiyorum."

Katherina içindeki buzun erimeye başladığını hissediyor ve ne yapacağını bilemiyordu. Birden kaşlarını çattı "Vicdan azabı kendisini göstermeye başladı galiba"

Nate, "Bunun benim vicdanımla filan ilgisi yok" diye sertçe cevap verdi. "Ben seni biraz tanıdığımı sanıyorum. Senin de beni daha iyi tanımanı istiyorum."

Katherina artık öfkesine engel olamıyordu. Ayrıca, içini dökebildiği için de memnundu. "Bana sorarsan, biz birbirimizi çok iyi, yani yeteri kadar tanıyoruz. Beni bir kez aldattın Nate Kinger, ama bir daha aldatamayacaksın. Hayır, teşekkür ederim."

Nate bütün içtenliğiyle "Bu kez her şey değişik olacak, inan bana" diye ısrar etti. Katherina her zaman ona söyleyebilecek bir şeyler bulabildiği halde, konuşmakta güçlük çekiyordu, şaşkın bir durumdaydı. Nate, onun kararsız olduğunu görünce "Gel benimle Katherina" diyerek elini tuttu. "Seni bir daha asla aldatmayacağım. Sana söylemek istediğim bir şey var ama bana yardımcı olmazsan, yapabileceğimi sanmıyorum"

Katherina'yı etkilemeyi başarmıştı. Genç kız o ne söylerse söylesin dinlemeye hazır olduğunu hissediyordu. Ama daha önce de ona inandığını ve her istediğini yaptığını hatırlayınca, yine öfkelenmişti.

"Sana yardımcı olmaya hiç niyetim yok!" diye inatla cevap verdi. "Ne söylemek istiyorsan, şimdi, burada söyleyebilirsin."

"Burası, bunu söylemek için uygun bir yer değil, şu anda da söyleyemem."

"Öyle mi? Uygun zamanı nedir bunun Nate?" Birden acı anıların etkisinde kalmıştı. "Uygun yer herhalde Surrey'deki evin olacak, öyle mi? Oradaki yatak odalarından biri mi? Bana söylemek istediğin nedir? Kinger'lerin bir tek sözüne inanmamam gerektiğini bilmeden, kendimi sana tüm masumiyetimle, hiçbir engel tanımadan verdiğimde, söylemek isteyipte unuttuğun bir şey mi var?" İyice öfkelenmişti. "Bana ne söylemek istiyorsan burada söyleyebilirsin Nate Kinger. Seninle bir yere gitmektense ölmeyi yeğlerim!"

Hedefine vardığını sanıyordu, Nate'i iyice yaraladığının farkındaydı. Ama onun, büyük bir öfkenin etkisiyle söylediği sözleri duyunca, o kadar şaşırıp ki, uzun süre ne diyeceğini bilemeden onun yüzüne bakıp kaldı.

Nate, "Allah'ın cezası kadın!" diye bağırmişti. "Sus da beni dinle. Seninle evlenmek istediğimi söylemek istiyordum!"

Katherina bu sözlerin beyninin içinde uğuldadığını ve yüzünün sapsarı olduğunu hissediyordu. Büyük bir şaşkınlık içinde onun yüzüne baktı. "Benimle evlenecek misin?"

Ama bunu sorduktan sonra, birden, onunla evlenmek istemesinin nedeni aklına geldi ve yeniden öfkelenmişti. Elini hızla çekti. Nate ne olduğunu bile anlayamadan uzanıp arabanın kapısını açtı. Eve doğru koşmadan önce bir an durup, "Demek benimle evleneceksin, öyle mi?" diye bağırdı. "Çok beklersin, Nate Kinger! Seninle evleneceğime, bir yılana evlenirim daha iyi!"

DEVAM EDECEK...

KADER

28.07.2006 12:43

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Basamakları koşarak çıktı, kapısının önünde nefes nefese çantasını açıp anahtarını çıkardı. Nate'in, arkasından gelebileceği korkusuyla, kapıyı açıp kendini içeriye attı. Sirtını kapıya dayayıp bir süre dinledi; araba sesinin uzaklaştığını duyunca rahatladı.

Zaten arkasından gelseydi de ona kolayca yetişemezdi Nate. Nasıl da cesaret edip, 'Seninle evleneceğim' diyebilmişti? Vicdan azabından ne yapacağını bilemiyor olmalıydı.

Arabası için garaja telefon ettiğinde, adamların çok işleri olduğunu ve o gün hiçbir şey yapamayacaklarını öğrendi. Ancak bir hafta sonra tamir edebileceklerdi.

Katherina "Dinamo işini sonraya bırakabiliriz tabii. Haftaya getiririm arabamı, ama bugün onu çalıştırabilir misiniz acaba? Çok önemli bir işim vardı" diyerek yalvardı.

Tamirci bunu yapabileceğini söyleyince çok sevindi.

Bir süre sonra gidip arabasını aldığı anda, eve dönmek için acelesi olmadığını düşündü; bir kitapçıya girip birkaç roman aldı. Belki bu akşam okuyarak kendini biraz unutmaya başarabilirdi.

Akşama doğru ütü masasını çıkarıp biraz ütü yapmayı düşünürken, telefon çaldı. Belki de Fay'dı onu arayan. Kendisi de sinemaya gidişlerini iptal ettiği için onu aramak istemiş ama sorularına cevap vermek istemediğinden vazgeçmişti.

Telefon eden Fay değildi. 'Merhaba Katherina' diyen tok sesi nerede olsa tanırdı.

"Ne istiyorsun Nate?"

Hattın öbür ucundan bir süre ses çıkmadı. Nate onun bu kabalığı karşısında belki de telefonu kapamayı düşünüyordu. Ama bunu yapmadı.

"Bu akşam yemeğini benimle yemeni istiyorum Katherina."

"Hayır, teşekkür ederim"

Nate "Neden?" diye sorarken çok sabırlı olduğunu da belirtmek ister gibiydi. "Korkuyor musun yoksa?"

Evet, Katherina onu hala seviyor ve bunu göstermekten korkuyordu. Onunla birkaç saat baş başa kalırsa, gecikiliğine yenileceğinden korkuyordu.

Ama kısa bir süre düşündükten sonra "Neden korkayım senden Nate?" dedi. "Saat beşe geliyor, bugün bana telefon eden ilk erkeğin sen olduğunu mu sanıyorsun yoksa?" Bunu söylerken yüzünde acı bir gülümseme belirmişti.

"Bu akşam için bir randevun mu var?"

"Peşimde birkaç erkek daha var anlaşılır. Sen de böyle sık sık yalnız kalıp beni aramak zorunda kalmaktan kurtulmak istiyorsan, kendine bir sevgili bul!"

Nate sert bir sesle "Kim o?" diye sordu.

"Orası seni ilgilendirmez." Katherina telefonu kapamadan önce ekledi. "En azından çok güvенеbileceğim ve bana yalan söylemeyecek biri"

Ama sonradan, bunu söylediği için memnun olmadığını gördü. Oysa, ona karşı sert davranması gerektiğini biliyordu.

Pazartesi sabahı odasına girdiğinde, ona 'Günaydın' deyip dememeyi düşünüyordu. Ama Nate, onu görünce hemen yanına geldi. "Günaydın Katherina. Hafta sonun iyi geçti mi?"

Katherina iyi bir hafta sonu geçirdiği izlenimini vermek için, mutlu bir gülümsemeyle "Günaydın" diye karşılık verdi. "Çok iyi geçti tabii."

Nate'in suratı birden değişti. "Çok iyi" diye homurdandı. "Umarım, çalışamayacak kadar yorgun değilsindir."

"Ama haksızlık bu! Ben işimi ne zaman ihmal ettim? Şu şeyden sonra bile..." Birden susarak alt dudağını ısırıldı.

Nate'in yüzündeki ifade değişti. "Biliyorum," diye mırıldandı. "Başına gelenlerden sonra, bütün gece ağladığın halde işine gelmiştin. Bunu söylememem gerekirdi Katherina... Özür dilerimi fakat..."

O sırada kapı birden açıldı ve Katherina, onun kendisine doğru uzanan elini iterek kapıya döndü.

Esmişleşmiş ve dinleşmiş George Kinger'in kapıda durduğunu görünce tüm sorunlarını unuttu. "Mr. Kinger!" diye bağıdı.

Nate de büyük bir sevinçle ilerleyip amcasının elini sıktı. "Burasını bir türlü bırakamıyorsun değil mi?" dedi. "Ne zaman döndün?"

George "Dün" diye cevap verdi. "Şöyle bir gelip, Çarşamba günü yapılacak jübile hazırlıklarının nasıl olduğunu görmek istedim. Ee, Katherina yeni başkan sana iyi davranıyordur inşallah, nasıl gidiyor bakalım?"

Katherina, 'Acaba Nate'in elini yanağıma doğru uzattığını gördü mü?' diye düşündü. "Sizi gördüğüme çok sevindim" George, onun kaçamak bir cevap verdiğini anlamış mıydı, bilmiyordu. Ama yaşlı adam, yeğeniyle birlikte başkan odasının girmişti ve kapı ilk kez arkalarından kapanıyordu.

Katherina, daha önce jübileye gitmemeye karar vermişti. Nasıl olsa tören çok kalabalık olacak ve kimse onun yokluğunu fark etmeyecekti. Ama George'yi görüp, onun kendisini ne kadar sevdiğini hatırlayıp, onun kendisini göremeyince üzüleceğini düşündü.

George ve Nate odaya gireli bir saat kadar olmuştu; ama tabii amca ve yeğenin birbirlerine söyleyecek çok şeyleri olmalıydı. George bir süre işten konuştuktan ve bilgi aldıktan sonra belki yeğenine, tatilde neler yaptığını anlatıyordu.

Onlara bir fincan kahve göndermeyi düşünüyordu ki, kapı birden açıldı ve amca, yeğen birlikte dışarıya çıktılar. George onun masasına yaklaşırken, Katherina gülümseyerek başını kaldırdı. Ama yaşlı adamın yüzündeki garip ifadeyi görünce, gülümsemesi dudaklarında dondu kaldı. Gözlerinde derin bir üzüntü ifadesi vardı. Yoksa Nate ona, kendisi hakkında kötü şeyler mi söylemişti?

George hafif bir sesle "Katherina, yavrum" diye mırıldandı. "Ne söyleyebilirim? Yapılan korkunç hatayı düzeltmek için ne yapabilirim?"

"Düzeltmek mi?"

"Nate biraz önce bana, Rex'ten ayrılmanın nedenini anlattı..."

Katherina "Nasıl?" diye haykırdı, sonra gözlerini Nate'e çevirip "Bunu nasıl yapasın?" diye öfkeyle sordu.

Ama George, "Dinle kızım" diyerek araya girdi. "Ben tatile çıkmadan işten başka bir şeye vakit bulamamıştım. Ama Nate bana bu konuyu açsaydı, ona seni yeteri kadar tanıdığımı ve çok önemli bir neden olmaksızın Rex'i bırakmayacağını söyledim"

"Ah, Mr. Kinger, çok teşekkür ederim."

George "Bitmedi" diye devam etti. "Nate bana senden intikam almak için neler planladığından da söz etti"

Katherina yüzünün kıpkırmızı olduğunu, vücudunun her noktasının yandığını hissediyordu. Acaba Nate,

amcasına, aralarında geçenleri de anlatmış olabilir miydi?

George "Sana yaptıklarımız için bizleri bağışlayabilecek misin yavrum?" diye sordu.

Yaşlı adamın, ailenin bütün suçlarını kendi omuzlarına yüklemeye hazır olduğunu gören Katherina, ne söyleyeceğini bilemedi. Aslında Kinger'lerin içinde, ona kötülüğü dokunmamış ve ona inanmış tek kişi George'du.

Katherina gözlerini kaldırıp ona baktı. "Affedilecek herhangi bir şey yok ki" diye mırıldandı.

George Kinger ona inanmak istiyor gibi gülümseyerek baktı. "Çarşamba günü jübileme geleceksin, değil mi?"

Katherina, onu kıramayacağını biliyordu. Neşeli görünmeye çalışarak "Hiç kaçırmıyım?" dedi.

George çıkıp gittikten sonra hemen Nate'in karşısına dikildi. "Olanları ona anlatmaya nasıl cesaret edebildin?" diye öfkeyle sordu.

Nate onun neden korktuğunu anlamıştı. "Birlikte geçirdiğimiz geceyi kast ediyorsan, üzülme gerek yok... Ona Rex'le aranda geçenleri anlatmak zorundaydım sadece. Ailede herkesin, senin suçsuz olduğunu bilmesini istiyordum. Ayrıca, kendimi de suçlu hissettiğim için, senden intikam almak için yaptığım plandan da söz ettim amcama. Ama geceyi birlikte geçirdiğimizi söyleyemezdim. Çünkü..."

"Çünkü böyle büyük bir ayıbı örtmek..."

"Tanrı aşkına Katherina! Benim nasıl bir domuz olduğumu herkes bilebilir, buna aldırımıyorum. Ama senin başına gelenleri..."

"Benim ne kadar kolay kandırılabilen bir kız olduğumu bilmesinler istiyorsun değil mi?"

Nate sabrının sonuna geldiğini hissetmiş olacak ki, bir şeyler söylemek istedi ama vazgeçip birden döndü, odasına girdi ve kapıyı hızla kapattı.

Aralarındaki düşmanlık havası, Çarşamba gününe kadar dağılmadı. Nate onu ancak zorda kaldığı zaman çağırıyor, yalnızca iş konusunda ve kısa konuşuyorlardı. Ama Çarşamba akşamı, Katherina evine gitmeye hazırlanırken, Nate yanına geldi.

"Bu akşam otele nasıl gideceksin?"

"Arabamla tabii"

"Araban tamir edildi mi?"

"Hayır, yeni dinamo takılacak ama pazartesiden önce yapamayacaklarmış..."

Nate hiç düşünmeden "Seni ben götüreceğim" diye kestirip attı.

Ama Katherina kolay teslim olmayacaktı "Hayır kendim giderim"

"Dönüşte hava kararmış olacak. Dinamon arızalıysa, seni yolda bırakabilir."

Katherina gecenin o saatinde bir taksi bulmanın güçlüğüne hiç düşünmeden, "Böyle bir şey olursa bir taksi çağırırım" dedi.

Törenin yapıldığı otelde büyük bir kalabalık vardı ve Katherina, gelenlerden bazılarını hiç tanımıyor, bazılarıyla da selamlaşıyordu. Bir tarafında uzun masalarla açık büfenin yerleştirilmiş olduğu geniş salona girince, bir süre çevresine bakıp ne yana gideceğini düşündü.

Henüz ne yapacağını kararlaştırmadan, birkaç gün önce, elinden gelse ona her türlü kötülüğü yapabilecek olan Tim Kinger, birden önünde belirdi.

“Merhaba Katherina. Bak, konuşmalardan sonra hepimiz, misafirlerle meşgul olmak için bbir tarafa dağılıcağız. Ama o zamana kadar bizim yanımızda, yani Kinger masasında oturursan çok sevineceğim”

Katherina ona sert bir cevap vermek istedi, ama burası yeri değildi. Bir an düşündükten sonra “Teşekkür ederim Tim” dedi. “Ama sekreter arkadaşlarla oturmayı kararlaştırmıştım.”

Aynı önerinin, Jeremy Kinger’den de geldiğini gören Katherina, Rex’le arasında geçenlerin ailenin bütün bireyleri tarafından öğrenildiğini anladı.

Jeremy’e de aynı cevabı verdi. Nate henüz ortalarda görünmüyordu. Büyük bir olasılıkla, George ve eşi Dora’yle birlikte hazırlıkları kontrol etmekteydi. Ama onun, birkaç dakika sonra ortaya çıkacağından emindi. Sekreter arkadaşlarını arayarak, onlardan birinin yanında boş bir sandalye görüp, o tarafa doğru gitti.

Arkadaşının yanına varmasına az bir şey kalmıştı ki, birden bir elin kolunu yakaladığını hissetti. Başını kaldırıp Nate’in üzgün mavi gözlerine bakmadan, bunun kim olduğunu anlamıştı bile.

Nate kendilerine bakanların kuşkulananması için olacak hafif bir gülümsemeye “Tim ve Jeremy bizim masaya gelmek istemediğini söylediler” dedi.

Katherina da zoraki bir gülümsemeye onun yüzüne baktı; aslında ikisinin de gözleri buz gibiydi.

“Ee, ne olacak?”

“Katherina, senden rica ediyorum, gelip bizim masada otur. Bunu senden istiyorum...”

“İstiyorsun öyle mi? Peki ama...”

Nate onun kolunu bırakmadan “Bak Katherina,” diye devam etti. “Eğer sen, tanıdığım gibi hassas, iyi bir insansan ve amcama uzun süredir beklediği bu geceyi zehir etmek istemiyorsan, gelip bizim masamıza otursun.”

Katherina’yı nasıl ikna edeceğini çok iyi biliyordu bu adam. Nate amcasının üzüleceğini ileri sürerek, ona söyleyecek bir şey bırakmamıştı.

“Ama, belki amcan benim orada bulunmamı istemiyordur...” diyerek itirazını sürdürmek istedi.

“Gelmezsen çok üzülecektir, bunu sen de biliyorsun, haydi yürü”

Katherina çaresizlik içinde “Pekalai gidelim bakalım” diye mırıldanınca, Nate’in yüzü birden aydınlanmış, dudaklarına içten bir gülümseme yayılmıştı.

Katherina, Kinger’lerin masasına yaklaştığında tüm Kinger erkeklerinin birden ayağa kalktığını görünce heyecandan ne yapacağını şaşırıldı; gözlerine dolan yaşların akması için dua etti.

Fransa’dan gelmiş olan Paul hemen yanındaki sandalyeyi çekti “Gel benim yanıma otur” dedi.

Zaman ilerleyip, herkes içkilerini içmeye ve sohbet etmeye başladığında, Katherina hiç beklemediği halde, isterse çok iyi vakit geçirebileceğini anlamıştı.

Tim, Paul, Jeremy ve Adrian’ın kısa konuşmalarından sonra sıra Nate’e gelmişti. Katherina, onun mikrofon önünde duruşunu hayranlıkla izliyordu. Hipnotize olmuş gibiydi. Ama birden kendini topladı ve kendisine

bakacak olan herhangi birinin, Nate'e olan sevgisini, gözlerinden kolayca anlayabileceğini düşünüp, başını başka yöne çevirdi.

Nate konuşmasının bir yerinde, kardeşinin süratle iyileşmekte olduğunu ve birkaç ay içinde kendilerine katılacağını söyleyince, Katherina memnun oldu.

Rex şirkete geldiğinde kendisi nerede olacaktı acaba? O sırada Nate'in konuşması bitmiş ve sıra, emekli olan eski başkana gelmişti. George yerinden kalkarken, hepsi ayağa kalktılar. Yaşlı adam konuşmak üzere kürsüye gitmeden önce, bir karısına bir de Katherina'ya bakarak gülümsedi.

Konuşmalar tamamlandıktan sonra, herkes dilediğince gülüp konuşmaya, eğlenmeye başladı. George'un istediği de buydu. Orkestra çalmaya başlayınca, George karısıyla birkaç turluk bir dans yaptı, sonra pisti konuklara bırakıp, onların arasına karıştı. Konukları bekleyen açık büfe, birkaç kişinin öncülük yapmasıyla kısa zamanda kalabalığın arasında kaybolmuştu.

"Sana bir şeyler getireyim mi Katherina?"

Katherina başını çevirince, biraz önce Paul'un oturduğu sandalyede Nate'in olduğunu gördü. "Teşekkür ederim, şu anda canım bir şey istemiyor"

"O halde dans edelim, bak pist bomboş"

Katherina onun kolları arasında kendini ne kadar zayıf hissettiğini biliyor ve bunu istemiyordu. Ama yine de onu reddedemedi. Yavaşça yerinden kalktı.

Birkaç saniye sonra Nate'in kolları arasında, kendini yine cennette sanmaya başlamıştı. Nate çok iyi dans ediyordu, ama etmese de onun için hiçbir şey değişmezdi. Katherina kendini onun kollarına bırakmıştı. Bir süre ikisi de hiç konuşmadan dans ettiler.

Pistin birkaç dakika sonra kalabalıklaştığını gören Nate fırsatı kaçırmamış, onu kendine iyice çekmişti. Katherina yavaşça başını kaldırıp onun yüzüne baktı.

Nate "Ne kadar güzelsin" diye mırıldandı.

Yalan söylemediği belliydi. Katherina nefesinin daraldığını hissetti; güçlükle duyulabilecek bir sesle "Teşekkür ederim" dedi. Ama onun daha önce de böyle davrandığını ve kendisini aldattığını hatırlamadan edemiyordu.

Nate onu kolları arasında iyice sıkıp, hafifçe döndürürken "Bu akşam benim hakkımdaki kötü düşüncelerini bir tarafa bırakır mısın?" diye sordu.

Katherina kalbinin çarpışlarını duyarak "Bunu neden yapayım?" demek istedi. Ama sesi çıkmadı. Bir an düşündükten sonra, "Böyle bir gecede amcanı üzmem" dedi.

Bir süre sonra müzik sona erince, masalarına döndüler. Ama Nate, orkestra tekrar çalmaya başladığında, bir delikanlının Katherina'yı dansa kaldırmaya geldiğini görünce, hemen yerinden fırlayıp onu yeniden piste götürdü.

Piste, Nate kendisine "Nasıl, eğleniyor musun?" diye sorduğunda, yalan söylemedi.

"Evet, çok eğleniyorum" diye cevap verdi.

Nate onun bu cevabından çok hoşlanmışa benziyordu. Yüzünde mutlu bir gülümseme belirmiş, gözleri parlamıştı. Bir süre sonra müzik kesilince yeniden ayrılmak zorunda kaldılar.

Katherina gerçekten çok eğleniyordu. Bütün Kinger erkekleriyle dans etmiş, hatta yaşlı George Kinger onunla tango yaparken, eski figürler gösterip onu kahkahalara güldürmüştü.

Orkestra şefi son vals çalacaklarını anons edince, Nate'in dansa kaldırmak için kendisine baktığını gördü. Onun kollarında, direncinin iyice kırılacağını ve kendisini aptal yerine koyacağını biliyordu. Nate'in kalktığını görünce "Biraz sonra herkes mantosunu almak için vestiyere koşacaktır" dedi. "Ben şimdiden gidip mantomu alsam hiç fena olmaz." Bunu söyledikten sonra, onun itirazını beklemeden çantasını alıp yürüdü.

Vestiyerin önünde, uzunca bir kuyruk oluşmuştu bile. Mantosunu aldığı sırada, Kinger'ler kapıda durmuş, konukları yolcu etmeye başlamışlardı.

George onun elini sıkarak "Buradan çıkınca, bir şeyler içmek için benim eve gideceğiz Katherina" dedi. "Bizimle geleceksin, değil mi?"

Katherina, Nate'in hemen yanı başında durduğunu biliyordu. Bir an düşündükten sonra "Teşekkür ederim ama gelmesem daha iyi olur" diye cevap verdi. "Sabahleyin erken kalkıp işe gitmezsem patronum kızar."

Bunları söyledikten sonra Nate'in elini bile sıkmaktan korkarak, hepsini başıyla selamladı. Hızla çıkıp arabasının bulunduğu otoparka gitti.

Minisiyle onbeş dakika kadar yol almıştı ki, birden arkasında, kendisine doğru süratle yaklaşan bir arabanın farlarını gördü. Arabanın, bir süre sonra kendisini sollayıp geçeceğini ve yoluna devam edeceğini sanıp aldırmadı. Ama arkadaki araba onu izlemeye başlamıştı.

Önce çok korktu ama evinin önüne gelip, arabasını durdurunca, kendisini izleyen kim olduğunu anladı. Bu kez korkunun yerini büyük bir heyecan almıştı. Nate Kinger'e daha fazla soğuk davranamayabilirdi.

Arabasından çıktı. Nate onu kaldırımda bekliyordu. "Peşimden gelenin sen olduğunu anlamamıştım."

"Seni eve kadar getirmemi istemeyeceğini biliyordum. Ama bu arabayla yolda kalmadan korktum"

Onun kendisini koruma amacıyla böyle bir şey yapmış olması, Katherina'yı daha da heyecanlandırmıştı. Ondan ayrılmak istemiyordu, ama bunu yapmak zorunda olduğunu biliyordu. Hafifçe gülümseyerek "Eh, beni eve kadar getirdi işte" diye mırıldandı. Nate ona doğru bir adım atıp ellerini tuttuğu için memnundu. Böylece ondan hemen ayrılmak zorunda kalmayacaktı.

Nate "Bu gece yaptıkların için çok teşekkür ederim" diye konuştu. "Bu geceyi, amcamın uzun süre, mutlulukla anacağı bir gece haline getirdiğin için teşekkür ederim sana Katherina" Hafifçe eğilip onu dudaklarından öptü. "İyi geceler" diye mırıldandıktan sonra ellerini bıraktı.

Katherina boşuk bir sesle "İyi geceler" dedi ve koşarak evine girdi.

DEVAM EDECEK...

KADER

31.07.2006 19:00

ONDOKUZUNCUBÖLÜM

Sabahleyin uyandığında, bir buçuk hafta sonra işten ayrılacağını düşündü. Ama artık Nate'e, istifayı verdiği günkü gibi nefret beslemiyordu.

Şirkete gidip odasına girdiğinde, Nate, "Günaydın Katherina" diyerek gülümsedi.

Nate, belki de dün geceden söz edecekti. Ama Katherina, "Günaydın" dedikten sonra hemen masasına oturup, daktilosunu hazırladı.

O gün, içindeki buz dağının erimemesi için elinden geleni yaptı. Bir ara Nate yanına gelmiş ve ondan, yazdığı bir yazıyı almak istemişti. Katherina kağıdı ona doğru uzatırken elinin titremesine engel olamadı. Bu Nate'in de gözünden kaçmamıştı.

Kağıdı aldıktan sonra, elini çekmesine fırsat vermeden uzanıp yakaladı.

"Ne oluyor?" diye soran sesi o kadar yumuşak, gözlerindeki ifade o kadar sıcaktı ki, Katherina ne diyeceğini, ne yapacağını bilemedi. Kendini toparlamaya çalışırken, Nate elini dudaklarına götürerek öptü.

Ani bir hareketle elini çekti genç kız "Bırak artık!" diye bağırdı. "Beni bir kez kandırdığın yetmiyor mu?"

Nate birden kaşlarını çattı. Ellerini ceplerine sokarak, "Bana inanmamakta inat ediyorsun değil mi? Bana yakınlık duyduğun halde, inadını sürdürüyorsun" dedi.

"Sana inanmamam için elinden geleni yaptın. Daha ne istiyorsun?"

Nate ne yapacağını, ne söyleyeceğini bilemiyormuş gibi dudaklarını yaladı; bir süre düşündükten sonra hızla dönüp odadan çıktı.

Ama ertesi gün yemekten sonra Katherina ona biraz fazla katı davrandığını anlamakta gecikmedi. Nate o gün, bir toplantıya katılmak üzere başka bir yere gidecek ve bütün öğleden sonrayı dışarıda geçirecekti. Katherina'dan bir yazı hazırlamasını istemişti. Genç kız yazıyı hazırlayıp ona götürürken, birden ayağı kayarak sendeledi. Ama Nate, olacakları sanki daha önceden sezmiş gibi koltuğundan fırlayıp, onu yakaladı ve düşmesini engelledi.

Katherina birkaç saniye, kendini toparlayamadı. Nate'in kolları arasında olduğunu biliyordu, ama o kadar dalmıştı ki, doğrulup bu güçlü kollardan kurtulmayı düşünmüyordu.

Nate "Bir yerin acıdı mı?" diye sordu.

O zaman başını kaldırıp onun yüzüne baktı "Hayır. Hiçbir şeyim yok"

Mavi özler bir süre onun yeşil gözlerine baktıktan sonra, yarı aralık duran dolgun dudaklarına doğru kaydı. "İyi" diye mırıldandıktan sonra, başını eğip dudaklarını onun dudakları üzerine kapadı. Katherina tekrar bulutlar üzerinde uçmaya başlamıştı.

Artık hiçbir şeyin önemi yoktu. Nate'in kolları arasındaydı. Dünyayı rahatça unutabilirdi. Nate bir süre sonra dudaklarını onunkilerden ayırarak hafifçe geri çekildi. Sonra yüzünde mutlu bir gülümsemeye sordu. "Şimdi söyle bana Katherina... benimle evlenecek misin?"

Katherina yüzünün yandığını, kalbinin yerinden fırlayacakmış gibi çarptığını hissediyor, içinden 'evet' diyordu. Ama daha önce de, onun aynı şeyleri söylemiş olduğu düşüncesini kafasının içinden söküp atmaya başaramadı.

Nate'in kollarından sıyrılıp, garip bir ifadeyle yüzüne baktı. Onun, kendisine dokunuşuyla, öpüşüyle ne kadar zayıf düştüğünü bildiği halde gururunun, her şeyin üstünde olduğunu hatırlayabiliyordu.

"Yine vicdan azabı mı çekiyorsun?" diye sordu. Nate'in gözlerinin kısıldığını gördü. "Oysa ben senin bir genç kızın bekaretini aldığı için uykuları kaçmayacak kadar güçlü bir erkek olduğumu sanıyordum"

Ama Nate bu kez öfkelenip kendini kaybetmedi; bir an düşündükten sonra, sakın bir sesle, " 'Evet' ya da 'hayır' de bana" dedi. "Benimle evlenecek misin, söyle"

"Ne?" Katherina bu kez sesine alaycı bir ifade vermişti. "Benden evet cevabını nasıl bekleyebilirsin? Ben artık çocuk değilim. Bana yaptıklarından sonra sana nasıl güvenebilirim? Unutma, beni rahibin karşısında tek başıma bırakmayı planlamıştın, bunu nasıl göze alabilirim?"

Nate'in dişleri gıcırıyor, nasıl bir yol izlemesi gerektiğini düşünüyor ama öfkesini kontrol altında tutmayı başarıyordu. Bir süre sesini çıkarmadan durduktan sonra konuştu.

"Bana ne yapsan haklısın, sana öyle büyük bir kötülük yaptım ki, bana güvenmemene hiç kızmıyorum." Mavi gözlerini onun yeşil gözlerine dikmişti. "Ama sana tek bir sorum var, ona cevap vermeni istiyorum. Bir gün bana beni sevdiğini söylemiştin. Yaptıklarımıyla, senin bu sevgini kaybettim mi? Yoksa beni hala seviyor musun?"

Katherina'nın gözleri yaşlarla dolmuştu. Aşkını, inkar edebilmek için ne söyleyeceğini düşünüyor ama bu büyük sevgiyi kalbinden söküp atamayacağını çok iyi biliyordu. Aşkı, ne olursa olsun sürecekti.

Gözyaşlarının dökülmemesi için gösterdiği çaba boşa gitmişti. Nate, sorduğu sorunun cevabını onun gözlerinden almıştı., bunu da biliyordu. Onun, kendisine dokunmasıyla her şeyi unuttuğunu hatırlayıp, bir adım geri çekildi. "Tanrı aşkına, yeter!" diye hafif bir çığlık atıp, tuvalete koştu.

Bir süre, işini bırakıp eve gitmeyi düşündü. Ama iyi bir sekreterdi; her şeyi olduğu gibi bırakıp gidemezdi, gururu buna engel oluyordu.

Nate'in toplantı için çıkmış olacağını düşünerek odasına döndü.

Ama yanılmıştı işte. İçeriye girdiğinde Nate'in hala orada olduğunu görüp şaşırıldı. Genç adam onun döndüğünü görünce elinde çantasıyla onun yanına geldi.

Bir süre göz göze kaldılar, gözlerini ilk kaçırın yine Katherina olmuştu. Nate ondan birçok kez özür dilemiş, kendisini bağışlamasını istemişti. Ama ikinci evlenme teklifinin de reddedilmesinden sonra, yapacağı pek bir şey kalmamış gibiydi.

Nate bir süre, bir şeyler söyleyecek gibi düşünceli bir tavırla durdu, ama sonra, kapıya doğru yürüdü ve hiçbir şey söylemeden çıkıp gitti.

Katherina'e veda bile etmemiş, tuvalette ağlamaktan kızarmış gözleri konusunda tek bir söz söylememişti. Katherina masasına geçip oturdu. Nate Kinger'e karşı davranışlarında, biraz fazla mı ileriye gitmişti acaba?

Pazartesi günü, davranışlarında fazla ileriye gidip gitmediğini anlayacaktı nasıl olsa. Ama Nate'in gözlerindeki ifadeyi yanlış yorumlamadıysa, onun kendisi ile ilgili birtakım şeyler düşündüğünden emindi.

Pazartesi sabahı, arabasını tamire bırakıp oradan yürüyerek işe gideceği için, evden biraz daha erken çıktı Katherina. Önünde uzanan hafta içinde neler olabileceğini düşünüyordu ve kafasının içi oldukça rahattı.

Nate'in evlenme teklifine neden 'hayır' dediğini bir türlü anlayamıyordu. Kabul etseydi, bu Cuma veda etmek zorunda kalmayacaktı.

Garaja girip arabasının anahtarlarını verirken bile, kendi kendisiyle mücadele halindeydi. Tanrının ona verdiği mutluluğu geri tepmesi için çılgın olması gerekirdi. Bunu neden yapmış, neden böyle sürdürüp gitmişti, kendisi de bilmiyordu.

Acaba hala Nate'in, planını uygulayacağından ve onu kiliseye, rahibin karşısına çıkarıp, gelmeyeceğinden mi korkuyordu? Hayır olamazdı bu! Onu düşündüren şey başkaydı. Nate, ona evlenme teklif etmiş ama hala onu sevdiğini söylememişti. Nate onu sevmiyordu. Katherina'yı düşündüren buydu işte.

Kendisini sevmeyen bir erkekle nasıl evlenebilirdi? Kinger erkeklerinin, hayatta bir kez sevdiklerini ve bu sevgilerinin ömür boyu sürdüğünü söylediğine göre, Rex zaten onu sevmemiş demektir. Nate de, onu sevmediğine göre, onunla evlense bile, günün birinde seveceği bir kadına rastlayamaz mıydı? Onun, sadece gururunu kurtarmak için kendisine evlenme teklif ettiğini anlamak için fazla zeki olmak gerekmiyordu.

Onun teklifini geri çıkardığı için kendisini haklı çıkarmaya çalışıyordu. Yine de, odasına girerken, hafta sonu olduğu gibi, Nate'e karşı davranışlarında biraz fazla ileri gittiğini kabul ediyordu.

Nate ona sakin bir "Günaydın" dedi ve yapacakları işleri, düşünceli bir tavırla söyleyip işe başladı. Katherina onun yanına oturup bacak bacak üzerine atmış, söylediklerini not ederken bu sabah üzerinde bir gariplik olduğunu düşünmeye başlamıştı. Nate, her nedense bu sabah daha değişik geliyordu ona. Ama bu değişikliğin ne olduğunu anlayamamıştı.

Katherina onun kafasının içinden geçenleri bilmek için, çok şey feda edebilirdi. Aldığı notlar bitince kalkmak üzere doğruldu, ama Nate ona oturmasını söyledi. Sakin bir sesle "Bu hafta sonundan önce her işin bitmesini istiyorum." Dedi. Ama bunu istemesinin nedeni, Katherina'nın gelecek hafta burada olmaması değildi. "Gelecek hafta on beş günlük bir tatile çıkıyorum."

Katherina "Tatil mi?" diye sormaktan kendini alamamıştı. Nate, yapacağı şeyin onu ilgilendirmeyeceğini belirtmek için kaşlarını çattı. Sonra, alaycı bir tonla, "Eğer izin verirsiniz tabii" dedi. "Pazartesiden sonra işleri iki haftalığına amcam yönetecek" "Ama amcanın sekreteri olmayacak" Bunu Nate'in kendisinden iki hafta daha kalmasını istememesi için söylemişti. Ama Nate oralı olmadı.

"Ha tabii! Cumaya sen de gidiyorsun." Bu sanki çok önemsiz bir şeymiş ve onun istifasını unutmuş gibi konuşmuştu. Katherina'dan iki hafta daha kalmasını istemek bir yana, onsuza da yapabileceklerini belirtmek ister gibiydi. "Önemli değil canım! Öbür sekreterlerden birini buraya çağırırız, olur biter!"

Katherina dudaklarını sıktı. Hemen kalkıp yerine dönmek için acele ediyordu. Ama Nate konuşmasını sürdürdü.

"Bir saat kadar burada olmayacağım."

Katherina şaşırılmıştı. Çünkü Nate'in randevu defterinde o sabah için bir şey yoktu. Bunu söylemek istedi ama vazgeçti.

Nate gitmek üzere doğruldu. Ama birden bir şey hatırlamış gibi durdu, elini ceketinin iç cebine atıp bir zarf çıkartarak Katherina'ya uzattı.

"Az daha unutuyordum. Kardeşim bunu sana vermemi rica etmişti."

Katherina, o çıktıktan sonra uzun süre düşündü. Nate'in davranışlarına bir anlam verememişti. Aralarında bir anlaşma yolu bulabilmek için çok çaba göstermiş ama olumlu bir sonuç alamamıştı. Kendisine bir daha asla evlenme teklif etmeyeceğini biliyordu.

Birden Nate'in bir kadınla tatile çıkabileceği aklına geldi ve kıskançlık duygusunun ne demek olduğunu anladı. Bir şeyler yapması gerekiyordu. Hemen mektup açacağını alıp zarfı açmaya koyuldu.

Rex 'Sevgili Katherina,' diye yazmıştı. 'Bu mektubu okumak üzere açtıysan benden hak ettiğim kadar nefret etmediğini umut edebilir miyim? Biliyorum o korkunç gün için özür dilemem yetersiz, ama yine de, beni başışlamam için yalvarıyorum. Burada yatarken düşüncecek çok zamanım oldu. Böylece, sana büyük değer verdiğimi, ama nişanlıyken birbirimize duyduğumuz sevginin gerçek aşk olmadığını kavradım. Yoksa böyle bir şey yapabilir miydin? Sen de beni gerçekten sevseydin hastaneye gelip beni görmeden durabilir miydin? Kalbimde her zaman senin için sıcak bir sevgi olacaktır Katherina. Senin mutlu olmanı tüm kalbimle istiyorum. Sevgiler, Rex...'

Katherina, "Ah Rex!" diye fısıldadı. Ve beraber oldukları sürece geçirdikleri güzel günleri düşününce, onu başışlayabileceğini anladı. Onun da birbirlerini yeteri kadar sevmediklerini anlamış olmasına seviniyordu. Birbirlerinden yalnızca hoşlanmışlar, bu duyguyu aşk sanmışlardı. Aşkın ne olduğunu Katherina anlamıştı. Bir gün Rex'in de kalbini vereceğinden emindi.

Nate, iki saat sonra gelince, ilk sorduğu şey "Mektubu okudun mu?" oldu.

Katherina kısaca "Evet" diye cevap verdi. Ama onun, başka şeyler de beklediğini görünce sakin olmaya çalışarak devam etti. "Cevabımla seni rahatsız etmek istemem. Yazıp ona postayla göndereceğim."

"Ona cevap yazman, başışlamaya hazır olduğun anlamına mı geliyor?"

Katherina hafif bir sesle "Evet" dedi. "Ondan nefret etmediğimi anladım.

"Ama ona aşık değilsin, değil mi?" soru öyle sert gelmişti ki, Katherina ne cevap vereceğini birden kestiremedi.

Ona Rex'i hala sevdiğini söylemeyi düşündü. Böylece Nate onun kendisine çılgınlar gibi aşık olduğunu unutabilirdi.

"Ee, ne diyorsun?" Nate sabırsızlaşmıştı. Ama Katherina ona yalan söyleyemeyecekti.

"Sana, daha önce de onu artık sevmediğimi söylemişim, değil mi? Ona karşı olan duygularım, dostça, kardeşçe duygular olarak kalacaktır, o kadar."

Nate'in yüzünde bir mutluluk ifadesi belirip hemen kayboldu. Katherina bunu fark etmiş ve şaşırmıştı. Nate'in yüzü yine eskisi gibi asıktı.

Onun, "Şu yazıyı temize çektin mi?" diye sorduğunu duyunca, birden onu tokatlamak geldi içinden. Evet, hızlı çalışan bir kızdı ama bu kadarı da olmazdı.

DEVAM EDECEK AMA BUNDAN SONRAKİ BÖLÜM SON BÖLÜM OLACAKTIR :byebye: :zerkugel: :zerkugel:

KADER

01.08.2006 16:03

Y İ R M İ N C İ B Ö L Ü M

Cuma sabahı erkenden kalktı. O gün giyeceği elbiseyi bir süre gözden geçirdikten sonra, başka bir elbise giymeyi düşündü. Nate bu elbisesini birkaç kez görmüştü. Onun için daha çarpıcı bir şeyler giymeliydi bugün.

Tüm hafta boyunca ona hiç yüz vermemiş ve soğuk davranmış olduğu halde, bugün ona hoş görünmek istemesinin nedenini kendisi de bilmiyordu. Nate de ona bir kez bile gülümsememiş, hep ciddi durmuştu. Sanki bu günün gelmesini ve onun iştten ayrılmasını bekliyordu.

Havanın güzel olacağı belliydi. Onun için biraz açıkça bir elbise giyebilirdi. Saçlarını da bir gün önce yıkayarak çok güzel bir şekil vermişti. Eğer Nate Kinger bugün de ona bakmazsa, onun için bir sekreterden başka bir şey olmadığını anlayacaktı.

Nate o gün her zamankinden şık giyinmişti. Üzerinde, Katherina'nın hiç görmediği koyu renk bir takım ve bembeyaz bir gömlek vardı. Ayakkabıları her günküden daha parlak, saçları daha düzgündü. Öyle yakışıklı görünüyordu ki, Katherina ona belli etmende içini çekti.

Gözlerini ondan ayırmaya çalışarak "Günaydın" diye mırıldandı.

Nate "Günaydın" diye karşılık verdi ve hayranlık dolu bir ifadeyle onu uzun süre süzdü. "Bu sabah çok güzel olduğunu söyleyebilir miyim Katherina?"

Katherina o gün oldukça mutlu sayılırdı, ama Nate'in saat onda dışarıya çıkacağını söylemesi üzerine suratı birden değişti. Hele onun, bir daha büroya dönmeyeceğini söylemesiyle ne yapacağını şaşırıldı.

"O halde sana şimdiden veda edeyim" diye ağlamaklı bir sesle konuştu. Kafası, çıkacağı tatille dolu olan Nate, Katherina'nın son günü olduğunu bile unutmuştu.

Onu işten ayrılan herhangi bir sekreter gibi görüyordu anlaşılır. "Au revoir" diyerek çıkıp gitti.

Katherina, üzüntü ve öfkeden ne yapacağını şaşırılmış bir haldeydi. Nate, birbirlerini bir daha göremeyeceklerini bildiği halde, kasten 'Tekrar görüşmek üzere' anlamına gelen 'Au revoir' demiş ve çekip gitmişti. İçinde öyle büyük bir acı vardı ki yüksek sesle ağlamak istiyordu.

Nate'in yaptığı kabalığı ve aralarında geçenlerden sonra, onu nasıl böyle bırakıp gittiğini düşünürken telefon çaldı. Arayan Nate'di.

"Ne yapıyorsan hemen bırak gel Katherina. Gel de birer er veda içkisi içelim."

"Şey, ben..."

Hiç beklemediği bir anda onun sesini duyunca sersemlemişti. Başka bir şey söyleyemedi. Şirketten ayrılan herkese veda yemeği verilirdi, ama saat on birdi ve yemek vakti henüz gelmemişti. Zaten o gün gideceğini kimseye söylememiş ve bu tür yemeklerin verdiği karşıdaki lokantada herhangi bir hazırlık yapılmamıştı.

"Söylediğimi duydun mu Katherina?"

Onu son bir kez görebilmek için her şeyini feda edebileceği halde "Birbirimize veda ettik ya!" diye kekeledi.

Ama bu kez Nate'in sesi değişmişti. Emretmiyordu artık. Sesinde öyle bir ifade vardı ki, Katherina içinde bir şeylerin eridiğini sandı.

"Beni görmek istemiyorsun diye, çalışma arkadaşlarını hayal kırıklığına mı uğratacaksın?"

Katherina, tüm direncinin kırıldığını hissetti. Tutunacak bir şeyler arar gibi çevresine bakınıp, "Çalışma arkadaşlarım mı?" diye sordu. Demek Nate onun, arkadaşlarıyla son bir kez bir araya gelmeden ayrılmasını istememiş, böyle bir toplantı düzenlemişti. "Arkadaşlar oraya mı gelecekler?"

Nate gülererek "Büyük bir kalabalık seni bekleyecek" diye cevap verdi.

"Pekala, on ikiye beş kala çıkarım buradan"

"Hemen şimdi çık Katherina, toplantıyı karşıdaki restoranda yapmıyoruz."

Katherina "Ama hep orada yapılır" derken, Nate onun sözünü kesmiş ve lüks bir otel adı söyleyip, arabasıyla gelmesi gerektiğini bildirmişti.

Önündeki yarım kalmış yazıya baktı. Onu bitirmeden gitmesi olanaksızdı ama Nate, hemen gelmesini söylemişti. Onu görmeyi de çok istiyordu. Kağıdı daktilodan çıkarıp çekmeceye koydu ve hazırlanıp arabasına gitti.

Saat on biri çeyrek gece, arabasının hızını düşürmüştü ve bir park yeri aramaya başlamıştı. Otel sol tarafta kalmıştı ama binanın arkasına giden yol bir kamyon tarafından kapatılmıştı. Birkaç tur attıktan sonra, otelin karşı tarafındaki kilisenin önündeki küçük arabasının sığabileceği bir yer buldu.

Nate otelin döner kapısı arkasında onu bekliyordu. Her zamankinden yakışıklı ve şıktı. Ceketinin yakasına da kırmızı bir gül takmış, ona gülümsüyordu.

Katherina'yı kolundan tuttu. "Gel benimle" deyip yürüdü.

Katherina, tüm arkadaşlarının gelmesiyle orada oldukça gürültülü bir grup oluşturacaklarını düşünüyor, heyecanını belli etmemeye çalışıyordu. Ama bir süre yürüdükten sonra girdikleri salon, salon bile denemeyecek kadar küçüktü ve içeride, iki kişilik bir kanepede, bir koltuk ve küçük bir masadan başka bir şey görünmüyordu.

Nate kapıyı kapattıktan sonra onu kanepeye oturttu, kendisi de yanına oturdu.

Onun, yanına oturması Katherina'yı iyice heyecanlandırmıştı. Arkadaşları herhalde bir saatten önce gelemezlerdi buraya. Neden acele etmiş de, onun sözünü dinleyip hemen gelmişti sanki?

Nate'in dikkatle kendisini süzdüğünü görünce, konuşmak ihtiyacını hissetti. "Şey... Burası herkesi alacak mı acaba?"

Nate gayet sakin bir tavırla "gelen olursa bir şeyler yaparız canım" diye cevap verdi. "Ama kimsenin geleceğini sanmıyorum"

Katherina şaşkınlıktan ne diyeceğini bilemiyor, iri iri açılmış gözleriyle ona bakıyordu. "Ne demek istiyorsun sen?" Bir an durdu. "Ama bana telefonda..."

"Telefonda söylediğimi şimdi unut Katherina. Ve söyleyeceklerimi iyi dinle."

Katherina heyecanla korku karışımı bir duygunun etkisi altındaydı. Ama Nate'in yüzünde çok önemli bir şey söyleyeceğini belirten bir ifade görülüyordu.

Katherina "İstediğin gibi bir sekreter olmadığımı burada söyleyebileceğini mi düşündün?" dedi.

"Bana hiç güvenin yok değil mi Katherina?"

"Hayır, yok!"

"Aramızda geçenlerden pişman olduğumu hiç düşünmedin mi? Tüm huzurumun kaçtığı hiç aklına gelmiyor mu?"

Ondan kısa bir süre sonra ayrılacağı aklına gelince, şimdiye kadar çok katı davrandığını kabul etti Katherina. Fisiltı halinde "Evet, sana inanıyorum" dedi.

Nate'in yüzü biraz yumuşamış, ama ciddiyeti bozulmamıştı. "Kardeşimi bağışlayabildin Kate. Ama benim suçum çok daha büyük. Acaba beni de bağışlayabilecek misin?"

Katherina elini tutmuş, üzgün gözlerle kendisine bakan sevdiği erkeği bir süre süzdü. O anda içindeki nefret duygusunun kaybolduğunu anlamıştı. Nate, yaptığı, kardeş sevgisi uğruna yapmıştı.

"Nate" diye mırıldandı ve aynı anda, onun kendisini neden buraya yalnız çağırdığını anladı. Nate, ondan büsbütün ayrılmadan önce, kendisini başışlamasını istiyordu. Katherina onu bir daha göremeyeceğini düşününce, ağlayacak gibi oldu. Dizlerinin titremesini görmemeliydi Nate. Onun bir şeyler beklediğini görünce, acı bir gülümseme yüzünü kapladı. "Yaşam öyle kısa ki, insanlar birbirlerinden nefret etmemeliler, değil mi?" diye mırıldandı.

Bu kez şaşırma sırası Nate'e gelmişti. Katherina'nın aralarında geçenler nedeniyle kendisinden nefret etmediğini anlamış, sesini çıkarmadan onun yüzüne bakıyordu. Katherina bir ara kalbinin sesini dinlemiş ve Nate'in, kendi elini sıkkan parmaklarını sıkmaya başlamıştı. Kendini tutamayıp "Seni başışlıyorum Nate, evet başışlıyorum" dedi. Onun gözlerinin parladığını görünce "Beni buraya çağırdığına sevindim" diye devam etti. "Burada konuşmak, ofiste konuşmaktan daha kolay oluyor. Ben de seninle dargın ayrılmak istemezdim zaten."

"Canım Katherina'm benim!" Genç kız içinde bir şeylerin eridiğini hissederek gibi olurken, o devam etti. "Senin tatlılığın karşısında ne yapacağımı bilemiyorum, sana ne kadar büyük bir kötülük ettiğimi daha iyi anlıyorum. Bana tam anlamıyla güven duyabilmen için her şeyi yapacağım. Ama şu anda bana biraz olsun güvenebilir misin?"

Katherina'nın kafasının içi karmakarışıktı. Ondan, kısa bir süre sonra ayrılacağını düşünüyor, güvenmek istese bile, buna zaman kalmadığını söylemek istiyor ve boş gözlerle onun yüzüne bakıp duruyordu. Nate onun, söylediklerinden bir şey anlamıyormuş gibi baktığını görünce, elini dudaklarına götürüp öptü.

"Dinle beni Katherina. Bir gün bana, seni kiliseye, rahibin önüne kadar gönderip, gelmeyeceğim ve seni herkesin önünde yalnız bırakacağım düşüncesiyle, benimle evlenmeyi kabul etmeyeceğini söylemiştin, değil mi?"

Katherina kalp atışlarının duyulmasından korkarak "Evet" diye fısıldadı. Acaba Nate ona üçüncü kez evlene teklifi mi yapacaktı? Ama bu olanaksızdı.

Nate "O halde Katherina" diye yumuşak sesiyle devam etti. "İkimiz de burada olduğumuza, dostlarımız ve akrabalarımız da yolun karşısında toplanmış olduğuna göre, bana biraz güvenip, benimle yolun karşı tarafına kadar gelir misin?"

"Yolun karşı tarafına mı?" Katherina onun dostlar ve akrabalar konusunda söylediklerini anlayamamış, boğulur gibi olmuştu. Kendi küçük arabasını yolun karşı tarafına bıraktığını hatırlayıp, "Ama. Şeyyy" diye kekeledi. "Orada, yolun karşı tarafında kilise var."

Nate "Öyle" diye konuştu ve onun kararsızlığını görünce "Benimle gelsen de gelmesen de ben gidiyorum Katherina" diye devam etti. "Ama sen de gelmelisin. Oraya yalnız başıma gidip de, evleneceğim kızın gelmediğini, herkese söylemek istemem doğrusu!"

Katherina öyle şaşkıncı ki, "Evleneceğin kız mı?" diye mırıldanmış ve öylece kalmıştı.

Nate, "Özel izin aldım" dedi. "Tören on ikide yapılacak. Sana yaptığım kötülükler için beni cezalandırmak istiyorsan, işte fırsat karşında."

Evlenme, tören, kilise ve özel izin sözcükleri, Katherina'nın kafasını iyice karıştırmıştı. Bir süre kendini toparlamaya çalıştı. "Yani... ben gelmesem de, sen yalnız başına kiliseye gidecek ve herkesin karşısında, gelini kendisini bırakıp kaçmış bir damat durumuna düşmeye razı mı olacaksın?"

Nate ciddi bir ifadeyle "Evet, razı olacağım" dedi.

Katherina onun böyle bir şeye nasıl kalkıştığını hala anlayamıyordu. "Neden Nate? Bunu sadece, ne kadar pişman olduğunu göstermek için yapmadın değil mi?"

Nate başını salladı. "Hayır, bunun açıklamasını daha sonraya bırakmıştım. Ama bana olan güvenin öylesine sarsılmış ki öğrenmeden benimle gelmeyi istemiyorsun." Durup saatine baktı, vakit öğleye yaklaşıyordu. "Şimdiye kadar yaptıklarımın çok pişman oldum ve bana karşı ne kadar katı davranırsan davran, haklı olduğunu bilerek sesimi çıkarmadım. Çok sabırlı olmam gerektiğini biliyor, ama senin sevgini yitirmiş olmaktan da korkuyordum." Yine sustu ve Katherina'nın iki elini de elleri arasına aldı. "... sonra geçen Cuma, bana olan aşkının ölüp ölmediğini sordum sana. Ve sorumun cevabını gözlerinde gördüm. Beni seviyordun. O zaman, bazı şeyler yapmam ve hataları tamir etmem gerektiğini anladım."

Katherina ne diyeceğini bilemiyordu. Gözlerini onun yüzünden ayırıp "Seni sevdiğimi anladığın için benimle evlenmek zorunda değilsin ama." Diye mırıldandı.

Nate onun ellerini bıraktı ve bir eliyle çenesini yukarıya doğru kaldırıp, öbür koluyla onu sardı; gözlerinin içine baktıktan sonra, eğilip dudaklarından yavaşça öptü.

"Canım Katherina'm" diyen sesi heyecan doluydu, gözleri onun gözlerindeydi. "Bana tüm yaptıklarına katlanmamdan, benim de sana olan duygularımın ne olduğunu anlayamadın mı? Seni, Surrey'deki evime geldiğin günden beri çılgınlar gibi sevdiğimi bilmiyor musun hala?"

Katherina kulaklarına inanamıyordu. "Bana aşık olamazsın!" diye konuştu. "O gün başlangıçta bana karşı çok kabaydın..."

"Çünkü, kendimi senin çekiciliğine kaptırdığım için ne yapacağımı şaşırılmış durumdaydım, kendime kıziyordum. Kardeşime kötülük yapmış bir kızı sevemezdim. Senden intikam almak için planlar hazırlamış ve daha sonra da sana aşık olmuştum. Bunun için kendimden nefret ediyordum." Bir an susup düşündü. "Senin kardeşimle ya da başka bir erkekle ilişkiye girmemiş olduğunu öğrendiğimde, ne hale geldiğimi bilemezsin, sevgilim" diye devam etti. "Kendi öz kardeşim bana yalan söylemiş, seninle seviştiğini ima etmişti. Kardeşime ve kendime olan öfkemi senden çıkarmak istedim, çünkü ne yapacağımı bilemez bir haldeydim"

Katherina'nın şaşkın bir ifadeyle kendisini dinlediğini görünce "Sonra bana Rex'i terk etmenin nedenini söyledin. O zaman iki Kinge'ın, sana ne kadar büyük kötülükler yaptığını daha iyi anladım. Seni öylesine seviyordum ki, elimden kaçırmamak için ne yapacağımı şaşırdım. Ne olur, beni sevdiğini tekrar söyle."

Katherina rüyada gibi "Nate!" diye hıçkırdı. "Seni çok, ama çok seviyorum!"

Nate zamanın geçmesine aldırmadan onu kollarına alıp uzun uzun öptü. "Ben de seni çok seviyorum Katherina." Diye mırıldandı. "Benimle geleceksin, karım olacaksın değil mi?"

"Evet, Nate. Evet, sevgilim!"

Nate yakasındaki kırmızı gülü çıkarıp onun göğsüne taktı. "Surrey'de seni çok çiçek bekliyor"

Birbirlerine sarılmış olarak otelin karşısındaki kiliseye doğru giderlerken, Nate ona, nikahtan sonra amcasının evinde bir tören yapacaklarını söyledi. "Bizim Surrey'deki ev uzak. Onun için böyle düşündük. Zaten yarın da erkenden uçakla ayrılacağız buradan"

Katherina birden "Tatilin!" diye bağırdı.

Nate gülerek düzeltti "Hayır, balayımız"

Kilisede, Kinger'ler, Sandra, Victor, iki kızları, dostları ve arkadaşları ile daha pek çok tanıdık yüz arasından rahibe doğru ilerlerlerken Katherina gözlerini doldudan yaşların akması için dua ediyordu.

Yüzüklerin takılmasından sonra, Nate onu kollarına alıp, çevrelerinde hiç kimse yokmuş gibi gözlerine baktı ve dudaklarından hafifçe öptükten sonra, "Şimdi bana güveniyor musun, sevgili karıcığım?" diye fısıldadı.

"Evet, Nate. Evet, tüm kalbimle hem de..."

ONLAR ERDİ MURADINA BİZ ÇIKALIM KEREVETİNE...